

กัณฑ์ดารวิถี

โมเสสเขียนพระธรรมเล่มนี้

เล่าถึงการเดินทางของชนชาติอิสราเอล จากภูเขาซีนาย มาจนถึงใกล้ชายแดนคานาอัน อิสราเอลกำลังจะเข้าสู่คานาอัน พวกเขาทำความผิดบาปและไม่เชื่อฟังพระเจ้า พระองค์จึงไม่ทรงอนุญาตให้พวกเขาได้รับกรรมสิทธิ์ที่ทรงสัญญาไว้ แต่ต้องรอนแรมอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึง 40 ปี หลังจากนั้น พวกเขาค่อยๆ เดินทางมาสู่คานาอันคราวนี้ด้วยท่าที่พร้อมจะเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า หลังจากมีชัยในการศึกครั้งสำคัญๆ ที่ฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนแล้ว ชาวอิสราเอลก็เตรียมเข้าสู่คานาอัน แนวคิดสำคัญของพระธรรมเล่มนี้ คือ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อเสมอต้นเสมอปลาย และมนุษย์ทำความผิดบาปมหันต์ อิสราเอลทอดทิ้งพระเจ้า แต่พระเจ้ายังคงรักษาคำมั่นสัญญาในอันที่จะนำประชากรของพระองค์ผ่านพ้นถิ่นทุรกันดาร และทรงอำนวยทุกสิ่งสรรพที่จำเป็นในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ชีวิตคริสตชนก็คล้ายกับการรอนแรมผ่านถิ่นทุรกันดารเพื่อไปถึงสวรรค์อันเปรียบได้กับคานาอันซึ่งเรามุ่งจะไปถึง (ฮีบรู 3:7-9 ; 4:8-11)

โครงเรื่อง

1. การเกณฑ์พลเพื่อทำศึก (1:1-2:34)
2. กฎเกณฑ์พิเศษสำหรับการดำเนินชีวิต (3:1-10:10)
3. การเดินทางสู่คานาอัน และการกบฏครั้งใหญ่ (10:11-14:45)
4. การรอนแรมในถิ่นทุรกันดาร (15:1-19:22)

5. การเดินทางสู่ที่ราบโมอับ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบาลาอัม (20:1-25:18)

6. เตรียมตัวเข้าสู่คานาอัน (26:1-36:13)

สำมะโนประชากร

1 วันที่หนึ่งเดือนสองของปีที่สอง

หลังจากชาวอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสในพลับพลาที่ถิ่นกันดารซึ่งนายว่า

2"จงสำรวจสำมะโนประชากรชายฉกรรจ์อายุ 20 ปี

ขึ้นไปที่สามารถออกรบให้ระบุงศ์และเชื้อสาย

3เจ้ากับอาโรนจะเป็นผู้ดำเนินการนี้ 4โดยมีผู้นำจากตระกูลต่างๆ

ตระกูลละหนึ่งคน เป็นผู้ช่วย" 5ผู้นำเหล่านี้ได้แก่

จากตระกูลรูเบนคือ เอลีชูร์บุตรเชเดเออร์ 6จากสิเมโอนคือ

เชลูมิเอลบุตรศูริซัดดัย 7จากยูดาห์คือ นาโชนบุตรอัมมีนาดับ

8จากอิสสาคาร์คือ เนธันเอลบุตรศูอาร์ 9จากเศบูลุนคือ

เอลีอับบุตรเฮโลน 10จากเอฟราอิมบุตรโยเซฟคือ

เอลีชามบุตรอัมมีสูด จากมนัสเสห์บุตรโยเซฟคือ

กามาลิเอลบุตรเปตาซุร์ 11จากเบนยามินคือ อาบีดันบุตรกิเดโอนี

12จากดานคือ อาหิเยเชอร์บุตรอัมมีซัดดัย 13จากอาเชอร์คือ

ปากีเอลบุตรโอคราน 14จากกาดคือ เอลียาสาฟบุตรเดอูเอล

15จากนัฟทาลีคือ อาหิราบุตรเอนัน

16คนเหล่านี้ได้รับแต่งตั้งจากชุมชน เป็นผู้นำตระกูลต่างๆ

เขาทั้งหลาย เป็นหัวหน้าของวงศ์ต่างๆ ของอิสราเอล

17ในวันที่หนึ่งเดือนสองนั่นเอง โมเสส อาโรน

และผู้นำตามรายชื่อข้างต้น 18ได้เรียกชุมนุม

ชายฉกรรจ์อิสราเอลอายุ 20 ปีขึ้นไปที่สามารถออกรบ

แต่ละคนแจ้งตระกูลและเชื้อสายของตน

19ตามที่อ ง ค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสส

สรุปสำมะโนในถิ่นกันดารชื่อนาย ดังนี้

20 จากวงศัวานของรุเบนบุตรชายหัวปีของยาโคบ ชายฉกรรจ์อายุ

20 ปี ขึ้นไปที่ออกรบได้ แต่ละคนลงชื่อตามบันทึกวงศ์ตระกูล 21

จำนวนพลจากตระกูลรุเบน 46,500 คน

22 จากวงศัวานของสิเมโอน ชายฉกรรจ์อายุ 20

ปีขึ้นไปออกรบได้ แต่ละคนลงชื่อตามบันทึก วงศ์ตระกูล

23 จำนวนพลจากตระกูลสิเมโอน 59,300 คน

24 จากวงศัวานของกาต ชายฉกรรจ์อายุ 20 ปีขึ้นไปออกรบได้

แต่ละคนลงชื่อตามบันทึกวงศ์ตระกูล 25 จำนวนพลจากตระกูลกาต

45,650 คน 26 จากวงศัวานของยูดาห์ ชายฉกรรจ์อายุ 20

ปีขึ้นไปออกรบได้ แต่ละคนลงชื่อตามบันทึก วงศ์ตระกูล

27 จำนวนพลจากตระกูลยูดาห์ 74,600 คน

28 จากวงศัวานของอิสสาคาร์ ชายฉกรรจ์ อายุ 20

ปีขึ้นไปออกรบได้ แต่ละคนลงชื่อตามบันทึกวงศ์ตระกูล

29 จำนวนพลจากตระกูลอิสสาคาร์ 54,400 คน

30 จากวงศัวานของเศบูลุน ชายฉกรรจ์อายุ 20 ปีขึ้นไป

ไปที่ออกรบได้ แต่ละคนลงชื่อ ตามบันทึกวงศ์ตระกูล 31

จำนวนพลจากตระกูลเศบูลุน 57,400 คน

32 จากวงศัวานของเอฟราอิมบุตรโยเซฟ ชายฉกรรจ์อายุ 20 ปี

ขึ้นไปออกรบได้ แต่ละคนลงชื่อ ตามบันทึกวงศ์ตระกูล

33 จำนวนพลจากตระกูล เอฟราอิม 40,500 คน

34 จากวงศัวานของมนัสเสห์ บุตรโยเซฟ ชายฉกรรจ์อายุ 20

ปีขึ้นไปออกรบได้ แต่ละคนลงชื่อตามบันทึกวงศ์ตระกูล

35 จำนวน พลจากตระกูลมนัสเสห์ 32,200 คน

36 จากวงศัวานของเบนยามิน ชายฉกรรจ์อายุ 20 ปี ขึ้นไป

ที่ออกรบได้ แต่ละคนลงชื่อตามบันทึกวงศ์ตระกูล

37 จำนวนพลจากตระกูลเบนยามิน 35,400 คน

38 จากวงศัวานของดาน ชายฉกรรจ์อายุ 20 ปีขึ้นไปออกรบได้

แต่ละคนลงชื่อตามบันทึกวงศ์ตระกูล 39จำนวนพลจากตระกูลดาน
62,700 ค น 40จากวงศ์วานของอาเซอร์ ชายฉกรรจ์อายุ 20
ปีขึ้นไป ที่ออกรบได้ แต่ละคนลงชื่อตามบันทึกวงศ์ตระกูล
41จำนวนพลจากตระกูลอาเซอร์ 41,500 ค น
42จากวงศ์วานของนัฟทาลี ชายฉกรรจ์อายุ 20
ปีขึ้นไป ที่ออกรบได้ แต่ละคนลงชื่อตามบันทึกวงศ์ตระกูล
43จำนวนพลจากตระกูลนัฟทาลี 53,400 ค น 44เหล่านี้คือ
จำนวนคนที่นับโดยโมเสส อาโรนกับผู้นำจากแต่ละตระกูลทั้ง 12
ของอิสราเอล 45คือชายฉกรรจ์อายุ 20
ปีขึ้นไปทุกคนที่ร่วมทัพได้ ตามแต่ละตระกูล 46รวมทั้งสิ้น
603,550 ค น 47ยอดรวมนี้ไม่รวมคนในตระกูลเลวี
48องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสกับโมเสสไว้ว่า 49"ยกเว้นตระกูลเลวี
ไม่ต้องลงจำนวนในสำมะโนประชากร
50แต่จงตั้งชนตระกูลเลวีให้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับพลับพลาและก
ารเคลื่อนย้ายพลับพลา พวกเขาจะพักอาศัยใกล้พลับพลา
51เมื่อใดก็ตามที่มีการเคลื่อนย้ายพลับพลา
ชนตระกูลเลวีจะเป็นผู้ปลดพลับพลา ลงหรือตั้งขึ้นใหม่
ผู้อื่นแต่ต้องพลับพลาจะถูกสำเร็จโทษ
52ชนแต่ละตระกูลของอิสราเอลจะแบ่ง
อาณาบริเวณสำหรับพักแรม และมีธงประจำตระกูลปักอยู่
53เต็นท์ของตระกูลเลวีจะรวมกลุ่ม รายรอบพลับพลา
เพื่อพระพิโรธของพระเจ้าจะไม่ตกแก่ชุมชนอิสราเอล
ให้ชนตระกูลเลวีรับผิดชอบ ดูแลพลับพลา"
54ประชากรอิสราเอลก็ปฏิบัติตามทุกสิ่งทีอ ง ค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรั
สสั่งโมเสส

ที่ตั้งของตระกูลต่างๆ

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า

2"ชนอิสราเอลจะตั้งค่ายรายรอบเต็นท์นัดพบ โดยตั้ง
เต็นท์ตามธงประจำตระกูล"¹

3ด้านตะวันออกเป็นที่ตั้งของตระกูลยูดาห์

ผู้นำคือนาโชนบุตรอัมมีนาดับ 4จ ำ น ว น พ ล 74,600 คน

5ถัดมาเป็นที่ตั้งของตระกูลอิสสาคาร์ผู้นำคือเนธันเอลบุตรศุอาร์

6จ ำ น ว น พ ล 54,400 คน 7จากนั้น ได้แก่ตระกูลเศบูลุน

ผู้นำคือเอลีอัปบุตรเฮโลน 8จ ำ น ว น พ ล 57,400 คน

9รวมพลแนวรบด้านยูดาห์ 186,400 คน

กลุ่มนี้จะเคลื่อนกำลังก่อนสุด 10ด้านใต้เป็นที่ตั้งของตระกูลรูเบน

ผู้นำคือ เอลีชูร์ บุตรเซเดเออร์ 11จ ำ น ว น พ ล 46,500 คน

12ถัดมาคือตระกูลสิเมโอน ผู้นำคือ เซลูมิเอลบุตรซุริชัดดัย

13จ ำ น ว น พ ล 59,300 คน 14ถัดมาคือตระกูลกาต ผู้นำคือ

เอลียาสาฟบุตรเดอเอล 15จ ำ น ว น พ ล 45,650 คน

16รวมพลแนวรบด้านรูเบน 151,450

คนกลุ่มนี้จะอยู่ถัดมาในขบวนเดินทาง 17ลำดับ

ต่อมาในแนวขบวนคือเต็นท์นัดพบ

และกลุ่มตระกูลเลวีจะอยู่ตรงกลาง เขาทั้งหลายจะออกเดินทางและ

ตั้งค่ายเป็นลำดับดังนี้ แต่ละกลุ่มประจำที่ตามธง

18ด้านตะวันตกคือตระกูลเอฟราอิม ผู้นำคือ เอลีชามาบุตรอัมมีฮูต

19จ ำ น ว น พ ล 40,500 คน 20ถัดมาคือตระกูลมนัสเสห์

ผู้นำคือกามาลีเอล บุตรเปตาซุร์ 21จ ำ น ว น พ ล 32,200

คน 22ถัดมาคือตระกูลเบนยามิน ผู้นำคือ อาบีดันบุตรกิเดโอนี

23จ ำ น ว น พ ล 35,400 คน 24รวมพลในแนวรบด้าน

เอฟราอิม 108,100 คน พวกเขาจะเคลื่อน พลเป็นกลุ่มที่สาม

25ด้านเหนือคือตระกูลดาน ผู้นำคืออาหิเยเซอร์บุตรอัมมีชัดดัย

---

¹ 2:3-31 * รายละเอียดว่าผู้นำแต่ละตระกูลนี้ ดูใน กตว.1:2-15

26จำนวนพล 62,700 คน 27ถัดมาคือ ตระกูลอาเซอร์
ผู้นำคือปาก็เอลบุตรโอ คร าน 28จำนวนพล 41,500
คน 29ถัดมาคือ ตระกูลนัฟทาลี ผู้นำคืออาหาราบุตรเอนั้น
30จำนวนพล 53,400 คน 31รวมพลใน แนวนรบด้านดาน
157,600 คน เวลาเดินทางจะอยู่เรียงท้ายขบวนตามธง
32โดยสรุปกองกำลัง อิสราเอลมีจำนวนทั้งสิ้น 603,550 คน
33ไม่รวมตระกูลเลวีซึ่งยกเว้นตามท้องค้พระผู้เป็นเจ้าของ+ทรงบัญชา
แก้มโเสส
34ประชากรอิสราเอลจึงกระทำทุกสิ่งตามท้องค้พระผู้เป็นเจ้าของ+ตรัส
สั่งมโเสสคือตั้งค่ายพักแรม หรือเคลื่อนพล ตามแต่ละตระกูล
ดังที่กำหนดไว้

ตระกูลเลวี

3 เมื่อครั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ตรัสกับมโเสสบนภูเขาซีนาย
บุตรชายของอาโรนได้แก่ นาตบ บุตรชายห้วยปี อาบิฮู เอเลอาซาร์
และอิธามาร์
3คนเหล่านี้ได้รับการเจิมแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ปุโรหิต
4แต่นาตบและอาบิฮู
เสียชีวิตต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ในถิ่นกันดาร ซีนาย
เมื่อได้จุดไฟต้องห้ามขึ้น คนทั้งสองไม่มีบุตร
จึงเหลือแต่เอเลอาซาร์ และอิธามาร์
คอยช่วยเหลืออาโรนผู้เป็นบิดา
5องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ตรัสกับมโเสสว่า
6"จงนำตระกูลเลวีมารายงานตัวต่อปุโรหิตอาโรนในฐานะผู้ช่วยข
อ ง เ ข า
7คนเหล่านี้จะปฏิบัติหน้าที่ในเต็นท์นัดพบเพื่ออาโรนและประชากร
ทั้งหมดรับผิดชอบงานเกี่ยวกับพลับพลา
8คอยดูแลส่วนประกอบต่างๆ ของเต็นท์นัดพบ

และปฏิบัติหน้าที่ที่พลับพลาเพื่อเหล่าประชากร
9จงมอบหมายพวกเขาให้แก่อาโรนและบุตรชาย
เป็นตัวแทนของมวลประชากร 10จงแต่งตั้งอาโรนกับบุตร
ให้ปฏิบัติหน้าที่ปุโรหิต
ผู้ใดอื่นล่วงล้ำเข้ามาใกล้สถานนมัสการจะมีโทษถึงตาย"
11องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
12"เราได้รับชนตระกูลเลวีเป็นตัวแทนลูกชายหัวปีทุกคน
ข อ ง ม ว ลประชากรอิสราเอล เลวีเป็นของเรา
13ตั้งแต่วันที่เราประหารบุตรชายหัวปีทั้งปวงของชาวอียิปต์
เราได้แยกลูกหัวปีของอิสราเอลทั้งหมด
ไม่ว่าคนหรือสัตว์มาเป็นของเรา เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+"
14ณ ถิ่นกันดารซีนาย องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
15"จงสำรวจสำมะโนตระกูลเลวี ระบุสายของแต่ละวงศ์
นับผู้ชายทุกคน อายุหนึ่งเดือนขึ้นไป"
16โมเสสก็ปฏิบัติตามพระดำรัสสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
17วงศ์ต่างๆ ของตระกูลเลวี ได้แก่ วงศ์เกอร์โชน วงศ์โคฮาท
และวงศ์เมรารี 18สายต่างๆ ของวงศ์เกอร์โชน คือ ลิบนี และซิเมอี
19สายต่างๆ ของวงศ์โคฮาท ได้แก่ อัมราม เฮโบรน อิสฮาร์
และอัสซีเอล 20สายต่างๆ ของวงศ์เมรารี คือมาห์ลี และมุซึ
เหล่านี้คือสายและวงศ์ต่างๆ ของตระกูลเลวี
21สายลิปนีและซิเมอีแห่งวงศ์เกอร์โชน
22รวมชายทั้งปวงที่อายุหนึ่งเดือนขึ้นไปมี 7,500 ค น
23วงศ์เกอร์โชนจะตั้งค่ายด้าน ตะวันตกหลังพลับพลา
24ผู้นำครอบครัวต่างๆ ใน วงศ์เกอร์โชน คือเอลียาซาฟบุตร ลาเอล
25ที่เต็นท์นัดพบ วงศ์เกอร์โชนรับผิดชอบดูแลพลับพลาและเต็นท์
เต็นท์คลุม ม่านตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ
26ม่านกั้นรอบลานพลับพลา ม่านกั้นวิสุทธิสถาน แทนบูซา

และเชือกทั้ง หมดที่ใช้โยงปลับปลาเข้าด้วยกัน

และทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับงาน

27สายอัมราม เฮโบรน อิสฮาร์ และอุสซีเอล แห่งวงศ์โคซาท

28รวมชายอายุหนึ่งเดือนขึ้นไปมี 8,600 คน

วงศ์โคซาทรับผิดชอบดูแลสถานนมัสการ

29วงศ์โคซาทจะตั้งค่ายด้านใต้ของปลับปลา 30ผู้นำ

ครอบครัวต่างๆ ในวงศ์โคซาท คือ เอลีซาฟาน บุตรอุสซีเอล

31เขาทั้งหลายรับผิดชอบดูแลหีบพันธสัญญา โต๊ะ คันประทีป

แท่นต่างๆ อุปกรณ์ของปลับปลา และเครื่องใช้ทุกอย่าง

32หัวหน้าใหญ่ของชนตระกูลเลวี คือเอเลอาซาร์ บุตรอาโรน

ได้รับแต่งตั้งให้บัญชาการงานดูแลสถานนมัสการ 33สายมาหลี

และมุซีแห่งวงศ์เมรารี 34รวมชายอายุหนึ่งเดือนขึ้นไปมี 6,200

คน 35ผู้นำครอบครัวต่างๆ ในวงศ์เมรารี คือ

ซุรีเอลบุตรอาบีฮาอิล พวกเขาจะตั้งค่าย ด้านเหนือของปลับปลา

36วงศ์เมรารีได้รับมอบหมาย ให้ดูแลไม้กรอบของปลับปลา

ไม้กลอน เสา ฐานรองรับ อุปกรณ์ต่างๆ และทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง

37ตลอดจนเสารอบ ลานปลับปลา ฐานรองรับ หมุดและเชือก

38โมเสส อาโรน กับบุตรจะตั้งเต็นท์ที่ด้านตะวันออกของปลับปลา

หน้าเต็นท์นัดพบ พวกเขาไว้

รับผิดชอบดูแลสถานนมัสการแทนชนอิสราเอล

ผู้ใดอื่นล่วงล้ำเข้าไปใกล้สถานนมัสการจะมีโทษถึงตาย

39รวมจำนวนชายเลวีอายุหนึ่งเดือนขึ้นไป

ซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับไว้ตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

+ มี 22,000 คน

สามะโนบุตรชายหว่าปี

40องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า"จงทำทะเบียน

รายชื่อบุตรชายหว่าปีของอิสราเอลทุกคน อายุหนึ่งเดือน ขึ้นไป

41ชาวเลวีจะเป็นของเรา เป็นตัวแทนบุตรชายหัวปีของอิสราเอล
ฝูงสัตว์ของเลวีเป็นของเรา เป็นตัวแทนลูกหัวปีของฝูงสัตว์
แห่งอิสราเอลทั้งหมด เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+"

42โมเสสจึงทำทะเบียนรายชื่อบุตรหัวปีทั้งหมดของอิสราเอล
ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา 43พบว่า
บุตรชายหัวปีอายุหนึ่งเดือนขึ้นไปมีทั้งสิ้น 22,273 คน

44องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

45"จงยกคนตระกูลเลวีให้เราแทนบุตรชายหัวปีทั้งหลายของอิสราเอล
และยกฝูงสัตว์ของเลวีให้เราแทนลูกหัวปีฝูงสัตว์ของอิสราเอล
คนเลวีจะเป็นของเรา เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

46สำหรับบุตรชายหัวปีของอิสราเอล 273

คนซึ่งเกินจำนวนคนเลวีนั้น 47จงเก็บเงินคนละ 5 เซเคล
ตามเซเคลของสถานนมัสการ²

48มอบให้แก่อาโรนและบุตรชายเป็นค่าไถ่ตัว"

49โมเสสจึงรับเงินค่าไถ่จากบุตรหัวปีชาวอิสราเอล 273 คน
ซึ่งเกินจำนวนคนที่ไถ่แล้ว โดยทาง ชาวเลวี

50รวมจำนวนเงินที่เก็บได้ 1,365 เซเคล³
ตามเซเคลของสถานนมัสการ

51โมเสสมอบเงินค่าไถ่นี้ให้แก่อาโรน

และบุตรชายตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

วงศ์โคฮาต

4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า

2"จงทำบัญชีรายชื่อวงศ์โคฮาตแห่งตระกูลเลวี

3ผู้มีรายชื่ออยู่ในบัญชีนี้คือชายทุกคนอายุตั้งแต่ 30-50 ปี

---

² 3:48 * หรือ 55 กรัม

³ 3:50 * ป ร ะ ม า ณ 15.5 กิโลกรัม

ซึ่งจะปฏิบัติงานในเต็นท์นัดพบ 4ภารกิจของวงศ์โคฮาท
ในเต็นท์นัดพบคือดูแลสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด 5เมื่อโยกย้ายค่ายพัก
อาโรนกับบุตรชายจะเข้าไปปลดมานลงมา คลุมหีบพันธสัญญา
6จากนั้นเอาหนังพะยูน คลุมทับมาน
ใช้ผ้าสีน้ำเงินคลุมทับหนังพะยูนอีกชั้นหนึ่ง
แล้วสอดคานประจำหีบพันธสัญญาเข้าในห่วง
7คลี่ผ้าสีน้ำเงินคลุมโต๊ะเครื่องถวายเบื้องพระพักตร์ วางจาน ช้อน
ชาม เขี้ยว และขนมปังซึ่งต้องตั้งไว้เสมอ บนผ้านั้น
8เอาผ้าสีแดงคลุมทับสิ่งเหล่านั้น
แล้วใช้หนังพะยูนคลุมทับไว้บนสุด และสอดคานหาม
เข้าที่ห่วงของโต๊ะ 9จากนั้น เอาผ้าสีน้ำเงินคลุมคัน ประทีป ตะเกียง
กรรไกรแต่งไส้ตะเกียง ถาดรองแก้ว และภาชนะบรรจุน้ำมันมะกอก
10แล้วใช้หนังพะยูนห่อทับอีกรอบ นำทั้งห่อขึ้นไปวางบนแคร่หาม
11จากนั้นคลี่ผ้าสีน้ำเงินคลุมแทนเผาเครื่องหอม
ค ลุมด้วยหนังพะยูนอีกชั้น แล้วสอดคานลอดห่วง ของแทน
12ภาชนะเครื่องใช้ต่างๆ ของพลับพลาจะใช้ผ้าสีน้ำเงินห่อ
คลุมทับด้วยหนังพะยูน นำไปวางบนแคร่หาม
13ให้เขาเอาซี่เก้าออกจากแทนบูชา และใช้ผ้าสีม่วงคลุมแทน
14เอาภาชนะเครื่องใช้ประจำแทน ทั้งหมดวางบนผ้านั้นได้แก่
ถาดรองไฟ ขอเกี่ยว ทัพพี อ่าง และภาชนะอื่นๆ
แล้วคลุมด้วยหนังพะยูน เอาคานสอดประจำที่
15เมื่ออาโรนและบุตรชาย
คลุมสถานนมัสการและเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆ
เรียบร้อยและทั้งค่ายพร้อมจะย้ายแล้ว
วงศ์โคฮาทจะเข้ามาหามสิ่งเหล่านี้ แต่พวกเขาจะแตะต้องสิ่ง
บริสุทธิ์ไม่ได้ มิฉะนั้นจะต้องตาย การแบกหามสิ่งต่างๆ
ในเต็นท์นัดพบนี้เป็นงานของวงศ์โคฮาท

16เอลาซาร์บุตรชายอาโรน จะรับผิดชอบเรื่องน้ำมันเติมประทีป
เครื่องหอม ธัญบูชาประจำวัน และน้ำมันเจิม
เขามีหน้าที่ตรวจตราดูแลพลับพลาและของทั้งหมดในพลับพลา"
17องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
18"อย่าปล่อยให้บรรดาวงศ์โคซาทถูกทำลาย 19เพื่อป้องกัน
มิให้เขาต้องตายเมื่อเข้ามาใกล้สิ่งบริสุทธิ์ เจ้าจงทำดังนี้คือ
อาโรนกับ บุตรชายจะเข้ามาในสถานนมัสการ
คอยชี้แนะว่าให้แต่ละคนทำอะไรบ้าง 20วงศ์โคซาท
อย่าเข้าไปมองสิ่งบริสุทธิ์แม้ชั่วจิตใจ มิฉะนั้นจะต้องตาย"

วงศ์เกอร์โซน

21องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
22"จงทำบัญชีรายชื่อชายในตระกูลเลวีวงศ์เกอร์โซน 23ที่อายุ
30-50 ปี ผู้มาปฏิบัติงานในพลับพลา
24หน้าที่ของคนวงศ์เกอร์โซน 25คือขนมน้ำนมพลับพลา
เต็นท์นัดพบ และอุปกรณ์คลุม หนังกะพอน ม่านตรงทาง
เข้าเต็นท์นัดพบ 26ม่านกั้นลานพลับพลา ม่านกั้น
วิสุทธิสถานและลานพลับพลา กับ แท่นบูชา เชือก และอุปกรณ์อื่นๆ
คนวงศ์เกอร์โซนรับผิดชอบงาน เกี่ยวกับวัสดุ เครื่องใช้เหล่านี้
27อาโรนกับบุตรชายคอยกำกับ
และมอบหมายงานให้วงศ์เกอร์โซน
28นี่คืองานของวงศ์เกอร์โซนที่เต็นท์นัดพบโดยอิธามาร์
บุตรชายของอาโรนคอย กำกับดูแล

วงศ์เมราวี

29จงทำบัญชีรายชื่อชายในวงศ์เมราวีแห่งตระกูลเลวี 30ที่มีอายุ
30-50 ปีซึ่งจะมา ปฏิบัติงานใน พลับพลา
31เมื่อย้ายพลับพลาพวกเขาจะเป็นผู้ขนไม้กรอบของพลับพลา

ไม้กลอน เสา ฐานรองรับ 32 ไม้กรอบกันลานพลับพลา
พร้อมทั้งฐานรองรับ หมุด เชือกโยง และเครื่องใช้
เครื่องประกอบอื่นๆ ทั้งหมด จงมอบหน้าที่ให้แก่แต่ละคน
33 นี้คืองานของชายวงศ์เมรารีที่เดินทันดพบโดยตรง
ต่ออิธามารับบุตรชายของ อาโรน"

การนับจำนวนวงศ์ต่างๆ ของเลวี

34 โมเสส อาโรนและบรรดาผู้นำนับรายชื่อ

ชายวงศ์โคฮาตตามสายและครอบครัว ต่างๆ 35 ชาย ทุกคนที่มีอายุ

30-50 ปีซึ่งมาปฏิบัติงานที่เดินทันดพบ 36 มี 2,750 คน

37 นี้คือยอดรวมจำนวน ชายวงศ์โคฮาตซึ่งปฏิบัติงานที่เดินทันดพบ
โมเสสกับ

อาโรนนับจำนวนพวกเขาตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งผ่านโม
เสส

38 นับชายวงศ์เกอร์โชนตามสายและครอบครัวต่างๆ

39 ชายทุกคนที่มีอายุ 30-50 ปี ซึ่งมาปฏิบัติ งานที่เดินทันดพบ 40 มี

2,630 คน 41 นี้คือยอดรวมจำนวนชาย วงศ์เกอร์โชน

ซึ่งปฏิบัติงานที่เดินทันดพบ

โมเสสกับอาโรนนับจำนวนพวกเขาตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่ง
ง

42 นับชายวงศ์เมรารีตามสายและครอบครัวต่างๆ

43 ชายทุกคนที่มีอายุ 30-50 ปี ซึ่งมาปฏิบัติงาน ที่เดินทันดพบ 44 มี

3,200 คน 45 นี้คือยอดรวมจำนวนชาย วงศ์เมรารี

โมเสสกับอาโรนนับจำนวน

พวกเขาตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งผ่านโมเสส

46 โมเสส อาโรน

และบรรดาผู้นำของอิสราเอลจึงนับจำนวนชายตระกูลเลวีทุกคน

ตามสายและครอบครัว 47 ชายทุกคนที่มีอายุ 30-50 ปี

ซึ่งมาปฏิบัติงานรับใช้ และ ขนย้ายเต็นท์นัดพบ 48รวม ทั้งสิ้น
8,580 ค น
49แต่ละคนได้รับมอบหมายหน้าที่และรายการสิ่งที่ต้องขนย้าย
ตามพระดำรัสสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ผ่านโมเสส

การชำระค่าไถ่ให้บริสุทธิ์

5 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

2"จงแจ้งแก่ประชากรอิสราเอลให้คนที่เป็โรคเรื้อน
(หรือโรคผิวหนัง)

ผู้มีสิ่งไหลออกหรือผู้ที่มีมลทินโดยไปแตะต้องซากศพ

จงออกไปจากค่าย 3ไม่ว่าผู้หญิงผู้ชาย

จงแยกคนเหล่านี้ออกไปเพื่อมิให้เป็นมลทินแก่ค่ายพัก

ที่ซึ่งเราอยู่กับเจ้าทั้งหลาย"

4ชาวอิสราเอลก็ปฏิบัติตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสส

การชดใช้

5องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

6"จงแจ้งแก่ประชากรอิสราเอลว่า หญิงหรือชายใดทำผิด ต่อผู้อื่น
เป็นการละเมิดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ย่อมมีความผิด

7เขาจะต้องสารภาพผิดและชดใช้เต็มจำนวน ทั้งเพิ่มอีกร้อยละ 20
ให้แก่ผู้ที่เสียหาย

8แต่หากผู้เสียหาย ไม่มีญาติสนิทจะรับแทนให้นำไปมอบแก่ปุโรหิต
พร้อมด้วยลูกแกะสำหรับขอภัยโทษบาปให้เขา

9ของถวายที่ประชากรอิสราเอล นำามอบให้ปุโรหิต

จะยกให้แก่ปุโรหิต

10ของถวายอันบริสุทธิ์ของแต่ละคนเป็นของเขาเอง

แต่สิ่งที่ยกให้ปุโรหิตจะเป็นของปุโรหิต"

ทดสอบภรรยาที่ไม่ซื่อสัตย์

11องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

12"จงแจ้งแก่ประชากรอิสราเอลว่า ภรรยาของชายคนใดคบชู้

13แต่ไม่มีพยานหลักฐานหรือจับได้คาหนังคาเขา

14หรือสามีรู้สึกหึงหวง และกลางแครงใจในตัว ภรรยา

แม้ภรรยาจะมีได้กระทำผิด

15เขาจะพาภรรยามาหาปุโรหิตพร้อมทั้งนำแป้งบาร์เลย์ 1/10

เอ ฟ ๑ 4 มา โดยไม่ต้องเคล้าน้ำมันหรือโรยเครื่องหอม

เพราะเป็นธัญบูชาแห่งความแครงใจ เพื่อเตือนให้ระลึกถึงความผิด

16ปุโรหิตจะพานางมายืนอยู่เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

17เอาน้ำบริสุทธิ์บรรจุ ในภาชนะดิน

ผสมฝุ่นที่พื้นพลับพลาลงในน้ำนั้น 18ปุโรหิตถือ

ภาชนะใส่น้ำแห่งคำสาปไว้

ให้นางปล่อยผมลงมาและถือธัญบูชาแห่งความแครงใจใจนั้นยืนอ

อยู่ เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+19ปุโรหิตจะให้นางสาบานตน

แล้วพูดกับนางว่า 'หากไม่มีชายอื่นหลับนอนกับเจ้ายกเว้นสามีแล้ว

จงปลอดพ้นจากคำแช่งสาปของน้ำขมแห่งคำสาปนี้

20แต่หากเจ้าคบชู้นอกใจสามี 21(ปุโรหิตให้หญิงนั้น สาบาน)

ก็ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำให้เจ้าถูกพิน้องร่วมชาติสาปแช่ง

และประณาม

โดยทรงทำให้โคณฑาของเจ้าเสียไปและท้องของเจ้าป่อง*

22ขอให้หาน้ำนี้นำคำแช่งสาปเข้าสู่ร่างของ

เจ้าทำให้ท้องของเจ้าป่อง และโคณฑาของเจ้าเสียไป⁵

23ปุโรหิตจะเขียนคำแช่งสาปเหล่านี้ลงบนชหนังสือนำมาล้างออกใ

นน้ำนี้ 24แล้วเขาจะเรียกให้นางดื่มน้ำสาบานนี้

---

4 5:11 * ป ร ะ ม ๑ ๓ 2 ลิตรเศษ

5 5:21, 22 * หรือ "ทำให้เจ้าเป็นหมันหรือแท้งลูกไป"

นางจะรู้สึกขมขื่นอยู่ข้างใน 25ปฺโรหิต
จะรับธัญบูชาแห่งความแคลงใจ จากมือนาง
นำมายืนถวายเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
แล้วนำมาที่แท่นบูชา 26เขาจะกอบขึ้นมากำมือหนึ่ง
เป็นตัวแทนส่วนทั้งหมด เผาบนแท่นบูชา แล้วเรียกให้นางดื่มน้ำนี้
27หากนางมีมลทิน คือได้คืบชู้นอกใจสามี
น้ำแห่งคำแช่งสาปจะเข้าไป ในตัวนางทำให้ทุกข์ทรมาน
ท้องของนางจะป่อง และโคนขาจะเสียไป*
นางจะเป็นที่สาปแช่งในหมู่ประชากร⁶ 28แต่หากนางบริสุทธิ์
มิได้คืบชู้ นางจะไม่เป็นอันตรายใดๆ และจะตั้งครรภ์ได้
29นี่คือบทบัญญัติเกี่ยวกับภรรยา
ผู้นอกใจหรือสามีที่คลางแคลงใจในตัวภรรยา 30เมื่อสามีแคลงใจ
ระวางในตัวภรรยา
ปฺโรหิตจะนำนางมายืนอยู่เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
และดำเนินการตามที่กล่าวมาแล้ว
31สามีของนางจะไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ
หญิงนั้นต้องรับผลอันเนื่องมาจากความผิดบาปของนางเอง"

นาศิรี

6 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสส 2ให้แจ้งแก่ชนอิสราเอลว่า
"ชายหญิงคนใดถวายสัตย์ปฏิญาณว่าจะเป็นนาศิรีอุทิศตนแด่องค์
พระผู้เป็นเจ้า+เป็นพิเศษ 3เขาต้องงดแตะต้องเครื่องดื่ม
มีนเมาหรือเหล้าองุ่น น้ำองุ่น ผลองุ่นสดหรือแห้ง
4ตลอดช่วงที่เขาปลีกรตัวออกมานั้น
เขาจะไม่กินสิ่งใดที่มาจากต้นองุ่น แม้แต่เมล็ดหรือเปลือกองุ่น
5ตลอดช่วงนั้นเขาจะไม่ให้มีดีโกนถูกศีรษะเลย

---

⁶ 5:27 * หรือ "ท่า ให้เจ้าเป็นหมันหรือ แห้งลูกไป"

เพราะเขาบริสุทธิ์และอุทิศ ตนถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
เขาจึงต้องไว้ผมยาว

6ตลอดช่วงที่แยกตัวออกเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+เขาจะไม่ย่างกราย
เข้าใกล้ซากศพ

7แม้ว่าจะเป็นร่างของบิดามารดาหรือพี่น้องชายหญิง
เพราะสัญลักษณ์แห่งการปลิกตัว

ออกเพื่อพระเจ้าอยู่ที่ศีรษะของเขา 8ตลอดช่วงที่เขาปลิกตัวออกมา
เขาต้องบริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

9หากมีคนมาตายอยู่ใกล้ตัวเขาโดยปัจจุบันทันด่วน
ทำให้ผมที่เขาถวายปฏิญาณไว้ เป็นมลทิน

เขาต้องโกนศีรษะในวันชำระตัว คือวันที่เจ็ด

10ในวันที่แปดเขาต้องนำนกเขา หรือนกพิราบอ่อนสองตัว

มามอบแก่ปุโรหิตตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ 11ปุโรหิต

จะถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป อีกตัว

หนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา

เพื่อขอกภัยโทษบาปสำหรับผู้นั้นที่มีคนมาตายใกล้ตัว

เขาจะชำระศีรษะถวาย อีกในวันนั้น

12เขาต้องอุทิศตนแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ในช่วงปลิกตัวออก

และนำแกะผู้อายุหนึ่งขวบมาเป็นเครื่องบูชาลบมลทิน

ช่วงเวลาก่อนหน้านั้นไม่นับ เพราะเขาเป็นมลทินไปในช่วงปลิกตัว

13เมื่อครบระยะเวลาที่ปฏิญาณจะปลิกตัว

เขาจะต้องมาที่ตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ 14และถวายสัตว์

ที่ไม่มีตำหนิ คือลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบเป็นเครื่องเผาบูชา

ลูกแกะตัวเมียอายุหนึ่งขวบเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปและแกะตัวผู้เป็น

เครื่องสันติบูชา 15พร้อมทั้งขนมปังไม่ใส่เชื้อหนึ่งกระจาด

ซึ่งทำจากแป้งละเอียดเคล้าน้ำมัน ขนมปังแผ่นคลุก

น้ำมันพร้อมกับธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชา

16ปุโรหิตจะยื่นถวายของเหล่านี้เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

แล้วถวายเครื่องบูชาไถ่บาปและเครื่องเผาบูชา
17จากนั้นถวายแกะตัวผู้ เป็นเครื่องสันติบูชา
พร้อมด้วยขนมปังไม่ใส่เชื้อ ธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชาควบคู่กัน
18แล้วผู้เป็นนาศิรต์ต้องโกนผม ตามที่บัญญัติศตวรรษนั้นออก ณ
ทางเข้าเต็นท์นัดพบ และนำผมนั้น
ไปใส่ในไฟที่เผาเครื่องสันติบูชาอยู่
19เมื่อนาศิรต์นั้นโกนผมเสร็จแล้ว
ปุโรหิตจะนำโคนขาหน้าของแกะต้มขนมปังไม่ใส่เชื้อก้อนหนึ่งจากกร
ะจาดและขนมปัง แผ่นใส่มือเขา
20แล้วปุโรหิตจะยื่นถวายเครื่องบูชาเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็น
เจ้า+ทั้งหมดนั้นเป็นของบริสุทธิ์เป็นส่วนของปุโรหิตเช่นเดียวกับเนื้อ
อกและโคนขา ซึ่งถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
แล้วหลังจากนั้นนาศิรต์ผู้นั้นจะดื่มเหล้าองุ่นได้
21เหล่านี้คือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับนาศิรต์
และการถวายเครื่องบูชาเมื่อครบระยะเวลาแห่งการอุทิศตนเป็นพิเศ
ษ หากเขาปฏิบัติจะถวายเครื่องบูชาอื่นๆ นอกจากนี้
เขาจะต้องทำตามที่บัญญัติไว้ทุกประการ"

พรจากปุโรหิต

22องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับโมเสสว่า
23"จงบอกอาโรนกับบุตรชายให้กล่าวอวยพรแก่ชนอิสราเอลดังนี้
24'ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอำนวยการและพิทักษ์รักษาท่าน
25ขอให้พระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+แย้มยิ้มแก่ท่าน
ขอทรงเมตตากรุณาท่าน
26ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเหลียวแลท่าน
และประทานสันติสุขแก่ท่าน'
27ดังนี้แหละอาโรนกับบุตรชายจะประทับนามของเราเหนืออิสราเอล
ล และเราจะอวยพรเขาทั้งหลาย"

การถวายเครื่องบูชาเมื่อถวายพลับพลา

7 โมเสสเจิมและชำระส่วนประกอบต่างๆ ของพลับพลา รวมทั้งแท่นบูชา

และภาชนะเครื่องใช้ประจำแท่นในวันตั้งพลับพลาขึ้น

2บรรดาผู้นำของอิสราเอลคือหัวหน้าจากตระกูลต่างๆ ผู้นำรายชื่อ

กันำของถวายมา 3พวกเขานำเกวียน 6 เล่มเทียมวัว 12 ตัว

มาผู้นำสองคนถวายเกวียน 1 เล่มกับวัว คนละตัว

เขานำมาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรงหน้าพลับพลา

4องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า 5"จงรับของถวาย

จากเขาเถิด และใช้เกวียนเหล่านั้นในงานที่เดินที่นัดพบ

ยกให้คนเลวีตามแต่จะใช้" 6โมเสสจึงนำ

เกวียนและวัวไปมอบให้คนตระกูลเลวี 7เกวียน 2 เล่ม และวัว 2 คู่

มอบให้วงศ์ เกอร์โชนเพื่อใช้สอย 8เกวียน 4 เล่มพร้อมวัว 4 คู่

มอบแก่วงศ์เมรารี ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของอิธามาร์

บุตรอาโรนปุโรหิต 9ว ง ศักโศหาทไม่ได้รับเกวียนหรือวัว

เพราะพวกเขาจะต้องห้ามส่วนต่างๆ ของพลับพลาตามหน้าที่

10บรรดาผู้นำยังนำของถวายมาอีกด้วยในวันที่เจิมแท่นบูชา

วางไว้หน้าแท่นบูชา 11องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับ โมเสสว่า

"ให้พวกเขาแต่ละคนนำของถวายมาคนละวัน

สำหรับการถวายแท่นบูชา"

12น ำ โ ช นบุตรอัมมีนาดับแห่งตระกูลยูดาห์นำของถวายของตน

มาในวันแรก 13ได้แก่ จานเงิน 1 ใบหนัก 130 เ ช เ ค ล ⁷

ชามเงิน 1 ใบหนัก 70 เ ช เ ค ล ⁸

ตามเซเคลของสถานนมัสการทั้งจានและชามใส่แป้งละเอียดเคล้า

---

⁷ 7:13 * ป ร ะ ม า ณ 1.5 ก ก .

⁸ 7:13 ** ป ร ะ ม า ณ 805 กรัม

น้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา 14พ อ บ ท อ ง ค ำ 1 ใบหนัก 10
เ ช เ ค ล 9 บรรจเครื่องหอม 15วัวหนุ่ม 1 ตัว แกะตัวผู้ 1 ตัว
ลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 1 ตัว สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา
16แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 17วัวตัวผู้ 2 ตัว แกะตัวผู้
5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว และลูกแกะตัว ผู้อายุหนึ่งขวบ 5 ตัว
สำหรับเป็นเครื่องสันติบูชา นี่คืของถวายจากนาโชนบุตร
อัมมีนาตบ¹⁰ 18วันที่สอง

เนธันเอลบุตรชูอาร์ผู้นำแห่งตระกูลอิสสาคาร์นำของถวายมา
19ได้แก่ งานเงิน 1 ใบหนัก 130 เ ช เ ค ล ชามเงิน 1 ใบหนัก
70 เซเคล ตามเซเคลของสถานนมัสการ
ทั้งงานและชามใส่แป้งละเอียดเคล้าน้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา
20พ อ บ ท อ ง ค ำ 1 ใบหนัก 10 เซเคล บรรจเครื่องหอม
21วัวหนุ่ม 1 ตัว แกะตัวผู้ 1 ตัว ลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 1 ตัว
สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา 22แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็น
เครื่องบูชาไถ่บาป 23วัวตัวผู้ 2 ตัว แกะตัวผู้ 5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว
และลูกแกะตัว ผู้อายุหนึ่งขวบ 5 ตัว สำหรับเป็นเครื่องสันติบูชา
นี่คืของถวายจากเนธันเอล บุตรชูอาร์

24วันที่สาม เอลีอับบบุตรเฮโลนผู้นำแห่งตระกูลเศบูลุน
นำ ข อ ง ถ ว ำ ย ม ำ 25ได้แก่งาน เงิน 1 ใบหนัก 130
เซเคล ชามเงิน 1 ใบหนัก 70 เซเคล
ตามเซเคลของสถานนมัสการทั้งงานและชามใส่แป้งละเอียดเคล้า
น้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา 26พ อ บ ท อ ง ค ำ 1 ใบหนัก 10
เซเคล บรรจเครื่องหอม 27วัวหนุ่ม 1 ตัว แกะตัวผู้ 1 ตัว
ลูกแกะตัวผู้อายุ หนึ่งขวบ 1 ตัว สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา

---

⁹ 7:14 * ป ร ะ ม ำ ณ 115 กรัม

¹⁰ 7:18-83 * ต้นฉบับ เดิมทวนรายชื่อของถวาย

ตามทีบบันทึกลงไว้ในข้อ 13-17

28แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 29วัวตัว ผู้ 2 ตัว
แกะตัวผู้ 5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 5 ตัว
สำหรับ เป็นเครื่องสันติบูชา นี่คือของถวายจากเอลีอับบุตรเฮโลน
30วันที่สี่ เอลีอับบุตรเฮเดเออร์ผู้นำแห่งตระกูลรูเบน
นำ ข อ ง ถ ว า ย ม า 31ได้แก่ จานเงิน 1 ใบหนัก 130
เชเคล ชามเงิน 1 ใบหนัก 70 เชเคล
ตามเชเคลของสถานนมัสการทั้งงานและชามใส่แป้งละเอียดเคล้า
น้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา 32ผ อ บ ท อ ง ค ำ 1 ใบ หนัก 10
เชเคล บรรจุเครื่องหอม 33วัวหนุ่ม 1 ตัว แกะตัวผู้ 1 ตัว
ลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่งขวบ 1 ตัว สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา
34แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็นเครื่องบูชา ไถ่บาป 35วัวตัวผู้ 2 ตัว
แกะตัวผู้ 5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 5 ตัว
สำหรับเป็นเครื่องสันติบูชา นี่คือของถวายจากเอลีอับบุตรเฮเดเออร์
36 วันที่ห้า
เชลูมิเอลบุตรซุริชัดัยผู้นำแห่งตระกูลสิเมโอนนำของถวายมา
37ได้แก่ จานเงิน 1 ใบหนัก 130 เชเคล ชามเงิน 1 ใบหนัก 70
เชเคล ตามเชเคลของสถานนมัสการทั้งงานและชามใส่แป้ง
ละเอียดเคล้าน้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา 38ผ อ บ ท อ ง ค ำ 1
ใบ หนัก 10 เชเคล บรรจุเครื่องหอม 39วัว หนุ่ม 1 ตัว แกะตัวผู้ 1
ตัว ลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 1 ตัว สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา
40แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 41วัวตัวผู้ 2 ตัว
แกะตัวผู้ 5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว และลูกแกะตัวผู้อายุ หนึ่งขวบ 5 ตัว
สำหรับเป็นเครื่องสันติบูชา นี่คือของถวายจากเชลูมิเอล
บุตรซุริชัดัย
42วันที่หก เอลียาซาฟบุตรเดอเอลผู้นำ
แห่งตระกูลกาตนำของถวายมา 43ได้แก่ จาน เงิน 1 ใบหนัก 130
เชเคล ชามเงิน 1 ใบหนัก 70 เชเคล
ตามเชเคลของสถานนมัสการ

ทั้งงานและซามใส่แป้งละเอียดเคล้าน้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา
44 ผอบทองคำ 1 ใบหนัก 10 เซลล บรรจเครื่องหอม
45 วัวหนุ่ม 1 ตัว แกะตัวผู้ 1 ตัว ลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่งขวบ 1 ตัว
สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา 46 แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็นเครื่องบูชา
ไถ่บาป 47 วัวตัวผู้ 2 ตัว แกะตัวผู้ 5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว
และลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่งขวบ 5 ตัว สำหรับเป็นเครื่อง สันติบูชา
นี่คือของถวายจากเอลียาซาฟบุตรเดอเอล
48 วันที่เจ็ด เอลีซามาบุตรอัมมีฮูดผู้นำแห่งตระกูลเอฟราอิม
นำของถวายมา 49 ได้แก่งานเงิน 1 ใบหนัก 130
เซลล ซามเงิน 1 ใบหนัก 70 เซลล ตามเซลล
ของสถานนมัสการ ทั้งงานและซามใส่แป้ง
ละเอียดเคล้าน้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา 50 ผอบทองคำ 1
ใบหนัก 10 เซลล บรรจเครื่องหอม 51 วัวหนุ่ม 1 ตัว
แกะตัวผู้ 1 ตัว ลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่งขวบ 1 ตัว
สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา 52 แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็น
เครื่องบูชาไถ่บาป 53 วัวตัวผู้ 2 ตัว แกะตัวผู้ 5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว
และลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่งขวบ 5 ตัว สำหรับเป็นเครื่องสันติบูชา
นี่คือของถวายจากเอลีซามาบุตรอัมมีฮูด
54 วันที่แปด
กามาลีเอลบุตรเพดาซัวร์ผู้นำแห่งตระกูลมนัสเสห์นำของถวายมา
55 ได้แก่งานเงิน 1 ใบหนัก 130 เซลล ซามเงิน 1 ใบหนัก 70
เซลล ตามเซลล ของสถานนมัสการ ทั้งงานและซามใส่แป้ง
ละเอียดเคล้าน้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา 56 ผอบทองคำ 1
ใบหนัก 10 เซลล บรรจเครื่องหอม 57 วัวหนุ่ม 1 ตัว แกะตัวผู้ 1
ตัว ลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่งขวบ 1 ตัว สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา
58 แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็น เครื่องบูชาไถ่บาป 59 วัวตัวผู้ 2 ตัว
แกะตัวผู้ 5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว และลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่ง ขว บ 5

ตัว สำหรับเป็นเครื่องสันติบูชา นี้คือของถวายจากกามาลีเอลบุตร
เปดาซัวร์

60วันที่เก่า อาปีตันบุตรกิเดโอนีผู้นำแห่งตระกูลเบนยามิน

นำ ของ ถวาย มา 61ได้แก่ จานเงิน 1 ใบ หนัก 130

เซเคล ซามเงิน 1 ใบหนัก 70 เซเคล ตามเซเคล

ของสถานนมัสการ ทั้งจานและซามใส่แป้ง

ละเอียดเคล้าน้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา 62พ อ บ ท อ ง ค่ำ 1

ใบ หนัก 10 เซเคล บรรจเครื่องหอม 63ว้าว หนุ่ม 1 ตัว แกะตัวผู้ 1

ตัว ลูกแกะตัวผู้อายุ หนึ่งขวบ 1 ตัว สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา

64แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 65ว้าวตัวผู้ 2 ตัว

แกะตัวผู้ 5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว และลูกแกะตัว ผู้อายุหนึ่ง ขวบ 5 ตัว

สำหรับเป็นเครื่องสันติบูชา นี้คือของถวายจากอาปีตันบุตรกิเดโอน

66วันที่สิบ

อาหิเยเซอร์บุตรอัมมีซัดดัยผู้นำแห่งตระกูลดานนำของถวายมา

67ได้แก่ จานเงิน 1 ใบ หนัก 130 เซเคล ซามเงิน 1 ใบหนัก 70

เซเคล

ตามเซเคล ของสถานนมัสการทั้งจานและซามใส่แป้ง

ละเอียดเคล้าน้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา 68พ อ บ ท อ ง ค่ำ 1

ใบ หนัก 10 เซเคล บรรจเครื่องหอม 69ว้าว หนุ่ม 1 ตัว แกะตัวผู้ 1

ตัว ลูกแกะตัว ผู้อายุหนึ่งขวบ 1 ตัว สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา

70แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 71ว้าวตัวผู้ 2 ตัว แกะตัวผู้

5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว และลูกแกะตัวผู้อายุ หนึ่งขวบ 5 ตัว

สำหรับเป็นเครื่องสันติบูชา

นี้คือของถวายจากอาหิเยเซอร์บุตรอัมมีซัดดัย

72วันที่สิบเอ็ด

ปากีเอลบุตรโอครานผู้นำแห่งตระกูลอาเซอร์นำของถวายมา

73ได้แก่ จานเงิน 1 ใบหนัก 130 เซเคล ซามเงิน 1 ใบหนัก 70

เซเคล ตามเซเคล ของสถานนมัสการทั้งจานและซามใส่

แป้งละเอียดเคล้าน้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา 74 ผ อ บ ท อ ง ค ำ
1 ใบหนัก 10 เซลล บรรจเครื่องหอม 75 วัวนุ่ม 1 ตัว แกะตัวผู้ 1
ตัว ลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 1 ตัว สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา
76 แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 77 วัวนุ่ม 2 ตัว
แกะตัวผู้ 5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว และลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่งขวบ 5 ตัว
สำหรับเป็นเครื่องสันติบูชา นี่คือนของถวายจากปากีเอล
บุตรโฮคราน

78 วันที่ 12 อาหิราบบุตรเอณันผู้นำแห่งตระกูลนัฟทาลี
น ำ ข อ ง ถ ว ำ ย ม ำ 79 ได้แก่ งานเงิน 1 ใบหนัก 130
เซลล ชามเงิน 1 ใบหนัก 70 เซลล
ตามเซลลของสถานนมัสการทั้งงานและชามใส่แป้งละเอียด
เคล้าน้ำมันสำหรับเป็นธัญบูชา 80 ผ อ บ ท อ ง ค ำ 1 ใบหนัก
10 เซลล บรรจเครื่องหอม 81 วัวนุ่ม 1 ตัว แกะตัวผู้ 1 ตัว
ลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 1 ตัว สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา
82 แพะตัวผู้ 1 ตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป 83 วัวนุ่ม 2 ตัว
แกะตัวผู้ 5 ตัว แพะตัวผู้ 5 ตัว และลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่งขวบ 5 ตัว
สำหรับ เป็นเครื่องสันติบูชา นี่คือนของถวายจากอาหิราบบุตรเอณัน
84 เหล่านี้คือนของถวายจากบรรดาผู้นำแห่งอิสราเอลเพื่อการถวายแ
ทนบูชา เมื่อแท่นบูชาได้รับการเจิม คือน งานเงิน 12 ใบ ชามเงิน 12
ใ บ ผ อ บ ท อ ง ค ำ 12 ใบ 85 งานเงินแต่ละใบหนัก 130
เซลล ชามเงินใช้ประพรมแต่ละใบหนัก 70 เซลล รวมแล้ว 2,400
เซลล ตามเซลลของสถานนมัสการ

86 ผอบทองคำบรรจเครื่องหอม แต่ละใบหนัก 10 เซลล รวมแล้ว
120 เซลล ตามเซลลของสถาน -
นมัสการ 87 สัตว์ที่ใช้เป็นเครื่องเผาบูชา มีวัวนุ่ม 12 ตัว แกะตัวผู้
12 ตัว ลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 12 ตัว พร้อมด้วยธัญบูชาควบคู่
สำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป มีแพะตัวผู้ 12 ตัว

88สัตว์ที่ใช้เป็นเครื่องสันติบูชา มี วัวตัวผู้ 24 ตัว แกะตัวผู้ 60 ตัว
แพะตัวผู้ 60 ตัว ลูกแกะตัว ผู้อายุหนึ่งขวบ 60 ตัว
เหล่านี้คือของถวายเพื่อการถวายแทนบูชาหลังจาก
แทนบูชาได้รับการเจิม

89เมื่อโมเสสเข้าไปในเต็นท์นัดพบเพื่อเข้าเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
ท่าน ได้ยินเสียงตรัสจากพระที่นั่งกรุณาเหนือ
หีบพันธสัญญาระหว่างเศรุบทั้งสอง

อ อ โร น ดั่งประทีป

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า 2"จงบอกอาโรนว่า
เมื่อเขาจุดตะเกียงทั้งเจ็ดดวงที่คันประทีป จงตั้งคัน
ประทีปนั้นให้ส่องสว่างตรงไปข้างหน้า" 3อาโรนก็ปฏิบัติตามตั้งคัน
ประทีปให้ส่องแสงตรงไปข้างหน้า
ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสสั่งโมเสส
4คันประทีปรวมทั้งลวดลายตกแต่งที่ฐานลำหรือก้าน
ล้วนทำขึ้นจากทองคำบริสุทธิ์
ตามแบบที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงสำแดงแก่โมเสส

แยกตระกูลเลวีไว้เฉพาะ

5องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

6"จงแยกชาวเลวีจากตระกูลอื่นๆ ของอิสราเอลและชำระพวกเขา

7โดยพรมน้ำแห่งการชำระเหนือพวกเขาแล้วให้โกนขนทั่วตัว

ซักเสื้อผ้าและชำระตน 8ให้พวกเขานำวัวหนุ่ม 1 ตัว

ธัญบูชาคือแป้งละเอียดเคล้าน้ำมัน และวัวหนุ่มอีก 1

ตัวสำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปมา

9จงพาคนเลวีมาที่หน้าเต็นท์นัดพบต่อหน้าปวงประชากรอิสราเอล

10จงนำชนเลวีมายังเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ชาวอิสราเอล

จะวางมือบนศีรษะของพวกเขา

11 อาโรนจะเบิกตัวคนเลวีเข้าเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ในฐานะของถวายจากปวงชนอิสราเอล

เพื่อพวกเขาจะพร้อมปฏิบัติงานรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า+

12 แล้วคนเลวีจะวางมือบนหัววัวและถวายเบ้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชาเพื่อขออภัยโทษบาปสำหรับชนเลวี

13 จากนั้นนำคนเลวีมามอบแก่อาโรนกับ บุตรชาย

เช่นเดียวกับของถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ซึ่งยกแก่ปุโรหิต

14 นี่แหละเป็นการแยกชนเลวี จากประชากรอิสราเอลทั้งหมด เลวีจะเป็นของเรา 15 หลังจากที่เจ้าได้ชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์

และถวายตัวเขา เช่นนี้แล้ว พวกเขาจะมาปฏิบัติงานที่เต็นท์นัดพบ

16 พวกเขา คืออิสราเอลที่ยกให้เป็นสิทธิขาดของเรา

เรารับพวกเขาแทนที่บุตรหัวปีทั้งปวงของ อิสราเอล

เป็นตัวแทนทุกคนที่เกิดจากครรภ์มารดาแรกสุด

17 เพราะลูกหัวปีของอิสราเอลทั้งหมดเป็นของเรา

ไม่ว่าคนหรือสัตว์ เราถือเป็นการมสิทธิ์ของเราเอง

ในคืนที่เราประหารลูกหัวปีทั้งสิ้นของอียิปต์

18 เรารับคนเลวีแทนที่บุตรชายหัวปีทั้งปวงของอิสราเอล

19 และยกคนเลวีให้แก่อาโรนกับ บุตรชายของเขา

คนเลวีจะปฏิบัติหน้าที่ ที่เต็นท์นัดพบแทนปวงชนอิสราเอล

และไถ่โทษความผิดบาป ของพวกเขา เพื่อ มิให้เกิดภัยพิบัติใดๆ

แก่อิสราเอล เมื่อเข้ามาใกล้สถานนมัสการ"

20 โมเสส อาโรน และชุมชนอิสราเอลทั้งหมด

จึงทำการถวายชนเลวีตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสสไว้

21 ชนตระกูลเลวีได้ชำระตนและซักเสื้อผ้า

แล้วอาโรนก็นำพวกเขาถวายตัวแด่พระเจ้า และขออภัยโทษ

แก่พวกเขาเพื่อชำระให้บริสุทธิ์

22 ตั้งแต่นั้นมาเขาทั้งหลายมาปฏิบัติงานที่เต็นท์นัดพบโดยมีอาโรน

กับ บุตรชายบังคับบัญชา

พวกเขากระทำแก่ชนเลวีตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสส

23องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

24"ให้คนเลวีเริ่มปฏิบัติงานที่เต็นท์นัดพบเมื่ออายุ 25 ปี

25และพ้นหน้าที่เมื่ออายุ 50 ปี ไม่ต้องทำงานประจำอีก

26พวกเขาอาจจะช่วยงานพี่น้องที่เต็นท์นัดพบ

แต่ไม่ต้องลงมือทำเองเจ้าจงมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบแก่ชนเลวี
ดังนี้เถิด"

พิธีปีสกา

9 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับโมเสสในถิ่นกันดาร

ซีนายในเดือนหนึ่งของปีที่ 2 ตั้งแต่ออกจากอียิปต์ ความว่า

2"ให้ประชากรอิสราเอลฉลองเทศกาลปีสกาประจำปี

3ในวันที่สิบสี่ของเดือนหนึ่ง เริ่มต้นในตอนเย็น

จงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของเราเกี่ยวกับพิธีนี้ทุกประการ"

4โมเสสจึงประกาศให้ชนอิสราเอลฉลองเทศกาลปีสกา

5พวกเขาก็ฉลองในถิ่นกันดารซีนาย เย็นวัน ที่สิบสี่ของเดือนหนึ่ง

ชาวอิสราเอลก็กระทำตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา

6แต่มีบางคนไม่สามารถฉลองปีสกาในวันนั้นเพราะมีมลทินเนื่องด้

วยศพพวกเขา จึงมาหาโมเสสกับอาโรนในวันนั้น 7และเรียนว่า

"พวกข้าพเจ้ามีมลทิน เนื่องจากศพ

เหตุใดจึงถูกห้ามมิให้ถวายเครื่องบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ร่วมกับ

พี่น้องอิสราเอลอื่นๆ ตามกำหนด" 8โมเสสตอบพวกเขาว่า

"จงคอยอยู่ก่อน ดูว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะตรัสสั่งว่าอะไร

เกี่ยวกับพวกท่าน"

9แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสส

10ให้แจ้งแก่ชนอิสราเอลว่า

"เมื่อใครในพวกท่านหรือวงศ์วานของท่าน มีมลทินเพราะศพ
หรืออยู่ระหว่างการเดินทางก็ยังคงฉลองปีสกาได้

11แต่ต้องเป็นเดือนถัดไป คือในวันที่สิบสี่ของเดือนสอง
เริ่มจากตอนเย็น จะกินลูกแกะ

พร้อมกับขนมปังไม่ใส่เชื้อและผักขม

12อย่าเหลือสิ่งใดค้างไว้จนถึงเช้าวันรุ่งขึ้น

และอย่าหักกระดูกแกะแม้สักซี่ จงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทั้ง
ปวงเกี่ยวกับปีสกา

13แต่หากผู้ใดมิได้มีมลทินและมิได้อยู่ระหว่างการเดินทาง

แต่ยังขัดขืนไม่ฉลองเทศกาล ปีสกา

จะต้องถูกอเปหิจากพี่น้องร่วมชาติ

โทษฐานบิดพลิ้วไม่ถวายเครื่องบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตามกำหนดจะต้องรับโทษผิดของตน

14คนต่างด้าวซึ่งอาศัยอยู่กับพวกเจ้าที่ต้องการร่วมฉลองปีสกา ก็ให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เดียวกัน

เป็นหลักเกณฑ์สำหรับทั้งคนต่างด้าวและพี่น้องร่วมชาติ"

เมฆเหนือพลับพลา

15วันที่พลับพลา เติบโตแห่งพันธสัญญาตั้งขึ้น

มีเมฆปกคลุมเหนือพลับพลาตั้งแต่เย็น จนถึงเช้า

เมฆเหนือพลับพลาแลดูเสมือนไฟ 16เป็นเช่นนั้นตลอด

คือเมฆปกคลุมพลับพลา ครั้นตกกลางคืน เมฆก็แลดูเสมือนไฟ

17เมื่อใดก็ตามที่เมฆเคลื่อนขึ้นเหนือเต็นท์นัดพบ

ประชากรอิสราเอลก็ออกเดินทาง

ที่ใดก็ตามซึ่งเมฆมาหยุดอยู่ชนอิสราเอลก็ตั้งค่ายพักที่นั่น

18ประชากรอิสราเอลออกเดินทางและตั้งค่ายพักตามพระดำรัสสั่ง
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ตราบาใดที่เมฆคงอยู่เหนือพลับพลาเขาก็ตั้งค่ายพักแรมอยู่

19เมื่อเมฆคงอยู่เหนือพลับพลาเป็นเวลานาน
ชนอิสราเอลก็เชื่อฟังทำตามระเบียบที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงวางไว้ และมีได้ออกเดินทาง 20บางครั้งเมฆ
คงอยู่เหนือพลับพลาเพียงไม่กี่วันพวกเขาจะตั้งค่ายพักอยู่หรือ
ออกเดินทาง ตามแต่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา
21บางครั้งเมฆคงอยู่เพียงชั่วข้ามคืน ครั้นเมฆเคลื่อนขึ้น ยามเช้า
พวกเขาก็ออกเดินทาง ไม่ว่าจะกลางวันหรือกลางคืน
เมื่อใดก็ตามที่เมฆเคลื่อนขึ้น พวกเขา ก็ ออกเดินทาง
22ไม่ว่าเมฆคงอยู่เหนือพลับพลาสองวัน หรือหนึ่งเดือน หรือหนึ่งปี
ชนอิสราเอลจะคงอยู่ ในค่ายพักมิได้ออกเดินทาง
แต่ครั้นเมฆเคลื่อนขึ้น พวกเขา ก็ออกเดินทาง 23ดังนี้แหละ
เขาทั้งหลายตั้งค่ายหรือออกเดินทางตามแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรง
บัญชา
พวกเขาเชื่อฟังทำตามระเบียบขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ตามที่องค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งไว้ผ่านทางโมเสส

แดรเงิน

10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
2"จงใช้ก้อนเคาะทำแดรเงินคู่หนึ่งสำหรับเป่าเรียกชุมนุมและเป็นสัญญาณให้รื้อค่าย
3เมื่อเป่าแดรคู่ประชากรทั้งหมดจะมาชุมนุมกันต่อหน้าเจ้าตรงทาง
เข้าเต็นท์นัดพบ 4หากเป่าแดรเดี่ยวให้เฉพาะผู้นำตระกูลต่างๆ
ของอิสราเอลมาพบเจ้า 5เมื่อเสียงสัญญาณออกเดินทางดังขึ้น
ตระกูลที่ตั้งค่ายพักแรมด้านตะวันออกของพลับพลาจะออกเดินทาง
ก่อน 6พอสัญญาณที่สองตระกูลต่างๆ
ด้านใต้ออกเดินทางเสียงแดรเป็นสัญญาณให้ออกเดินทาง
7เสียงแดรเรียกชุมนุมประชากร จะเป็นอีกสัญญาณหนึ่ง
8บรรดาปุโรหิตบุตรของอาโรน เป็นผู้เป่าแดร

นี่เป็นกฎถาวรสำหรับเจ้าและชั่วอายุต่อๆ มา
9เมื่อเจ้าสู้รบกับศัตรูที่มาข่มเหงเจ้าในดินแดนของเจ้า จงเป่าแตร
แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้าจะทรงระลึกถึงเจ้า
และช่วยเจ้าพ้นจากเหล่าศัตรู 10จงเป่าแตรในเทศกาลรื่นเริงด้วย
ในเทศกาลประจำปีและทุกต้นเดือน เพื่อฉลอง
เครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชา
เป็นอนุสรณ์ให้นึกถึงเจ้าต่อพระพักตร์พระเจ้าของเจ้า
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า"

อิสราเอลเคลื่อนย้ายค่าย

11เมฆเคลื่อนจากเหนือพลับพลาแห่งพันธสัญญาในวันที่ 20
เดือนสองของปีที่ 2 (หลังจากออก จากอียิปต์)

12ชาวอิสราเอลจึงออกจากถิ่นกันดารซีนายติดตามเมฆ
จนมาหยุดอยู่ที่ถิ่นกันดารปาราน

13เขาทั้งหลายออกเดินทางเป็นครั้งแรกนี้ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงบัญชาผ่านทางโมเสส 14ตระกูลยูดาห์ เป็นกลุ่มแรกนำขบวน
มีธงประจำตระกูลอยู่ข้างหน้า นำโดยนาโชนบุตรอัมมีนาดับ

15ถัดจากนั้น คือตระกูลอิสสาคาร์

นำโดยเนธันเอลบุตรศุอาร์ 16ถัดไปคือตระกูลเศบูลุน

นำโดยเอลีอับบุตรเฮโลน

17ปุโรหิตปลดพลับพลาลงแล้วชายฉกรรจ์วงศ์เกอร์โชนและเมรารี
แห่งตระกูลเลวี แบกหามพลับพลา ติดตามเป็นกลุ่มต่อไป

18จากนั้นคือตระกูลรูเบน มีธงประจำตระกูล

นำโดยเอลีชูร์บุตรเซเดเออร์ 19ถัด ไปคือตระกูลสิเมโอน

นำโดยเชลูมิเอลบุตรชูรีซัดดัย 20แล้วถึงตระกูลกาต

นำโดยเอลียาซาฟ บุตร เดอูเอล 21จากนั้นคือคนในวงศ์โคซาท
ซึ่งแบกของบริสุทธิประจำพลับพลาไปตั้ง ณ ที่ใหม่เรียบร้อยแล้ว
ก่อนเขาไปถึง 22ถัด ไปในขบวนคือตระกูลเอฟราอิม

นำโดยเอลีชามานบุตรอัมมีฮูด มีธงประจำตระกูล นำหน้า
23แล้วตระกูลมนัสเสห์ นำโดยกามาลีเอล บุตรเปตาซัวร์
24และตระกูลเบนยามิน นำโดย อาบีดันบุตรกิเดโอนี
25ท้ายขบวนคือตระกูลดาน มีธงประจำตระกูล
นำโดยอาหิเยเซอร์บุตรอัมมีซัดดัย 26ตระกูลอาเซอร์
นำโดยปากีเอล บุตรโอคราน 27และตระกูลนัฟทาลี
นำโดยอาหิราบบุตรเอแนน 28ลำดับขบวนเดินทางเป็นไปตามนี้
29ครั้งนั้นโมเสสพูดกับโฮบับฟีกรรยา (บุตรเรอูเอลชาวมีเดียน) ว่า
"เราทั้งหลายจะออกเดินทางไป
ยังดินแดนที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสัญญาจะประทาน
เชิญมาร่วมเดินทางกับเราเถิด เราจะเป็นมิตรดีกับท่าน
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสัญญาจะประทานสิ่งดีงามทั้งปวงแก่
อิสราเอล"
30เขาตอบว่า "ไม่ละ
ข้าพเจ้าจะกลับคืนสู่ภูมิลำเนาไปหาพวกพ้องของข้าพเจ้า"
31โมเสสกล่าวว่า "อย่าจากเราไปเลย
ท่านชำนาญสู่ทางในการตั้งค่ายพักแรม กลางถิ่นกันดาร
ท่านจะได้ช่วยเป็นหูเป็นตาให้พวกเรา
32ถ้าท่านไปกับเราจะได้ร่วมแบ่งปันสิ่งดีงามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ป
ระทานแก่เรา"
33เขาทั้งหลายเดินทางเป็นเวลา 3
วันออกจากภูเขาสองแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+
มีหีบพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+นำหน้าเพื่อเลือกสถานที่ตั้ง
ค่ายพัก
34เมื่อเขาทั้งหลายออกเดินทางเมฆขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่เหนื
อพวกเขายามกลางวัน
35ขณะที่หีบพันธสัญญานำหน้าไปโมเสสกล่าวว่า
"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ขอทรงลุกขึ้น ให้ศัตรูทั้งหลาย

ของพระองค์กระจัดกระจายไป
ให้บรรดาข้าศึกเตลิดหนีเบื้องพระพักตร์ พระองค์"
36และเมื่อวางหีบพันธสัญญาลง ท่านกล่าวว่า
"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ขอทรงกลับมาหาประชากรอิสราเอลนับแสนนับล้านนี้เทอญ"

อิสราเอลปน

11 ครั้งนั้นเหล่าประชากรปนเรื่องความทุกข์ยากลำบาก
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสดับแล้ว ก็ทรงพระพิโรธ
จึงมีไฟจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ลงมาเผาผลาญคนเหล่านั้นที่ท่ายศ
ย 2เขาทั้งหลายร้องขอให้โมเสสช่วย
เมื่อท่านอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ไฟก็ดับ
3ที่แห่งนั้นจึงได้ชื่อว่า ทาเบร่าห์¹¹
เพราะมีไฟจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ลงมาเผาผลาญเขาทั้งหลาย
4คนก่อกวนในพวกเขาเริ่มร้องหาอาหารอื่นๆ
และชาวอิสราเอลคร่ำครวญว่า "อยากกินเนื้อเหลือเกิน
5นึกถึงปลาที่เราเคยกินกันในอียิปต์โดยไม่ต้องซื้อ อีกทั้ง แดงกวาง
แดงโม กระเทียมจีน หอมใหญ่ กระเทียม
6ตอนนี้เราระหอยโรยแรงไม่มีอะไรกิน ต้องกินแต่มาณาทุกวี่ทุกวัน"
7มานานั้นเหมือนเมล็ดผักชี ดุคล้ายๆ ยางไม้ตะคร้ำ
8ประชากรเที่ยว เก็บมาตำหรือไม่ปิ้งแล้วต้ม
และทำเป็นขนมมีรสชาติ เหมือนขนมแผ่นทอดน้ำมันมะกอก
9มา น ๑ นั้นร่วงลงมาพร้อมกับหยาดน้ำค้างในเวลากลางคืน

โมเสสจึงวอนให้พระเจ้าช่วย

---

¹¹ 11:3 * แปลว่า ลูกไหม้อยู่

10โมเสสได้ยื่นผู้คนตระกูลต่างๆ
ยื่นเรียงรายร้องไห้อยู่หน้าประตูเต็นท์ของตน
องค์พระผู้เป็นเจ้า+กริ้วยิ่งนัก โมเสสเองก็ลำบากใจอย่างยิ่ง
11ท่านกราบทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า
"ฉันทงิหวงให้ผู้ทาสทุกข้สำคัญเช่นนี้?
ข้าพระองค์ทำสิ่งใดไม่เป็นที่พอพระทัยหรือ
จึงทรงวางภาระชนชาติทั้งหมดนี้ให้ข้าพระองค์แบก?
12ข้าพระองค์คลอเคล้าให้กำเนิดเขามาหรืออย่างไร?
จึงทรงให้ข้าพระองค์ประคบประหงมพวกเขา
ราวกับพี่เลี้ยงอัมชูทารก
กว่าจะไปถึงดินแดนที่ทรงสัญญาไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา
13ข้าพระองค์ จะไปหาเนื่องจากที่ไหน มาให้คนทั้งหมดนี้
พวกเขาจ้ร้องขอเนื้อกิน 14ข้าพระองค์ตัวคนเดียว
หอบหิ้วประชาชาติทั้งหมดนี้ไปไม่ไหว
เป็นภาระหนักเกินกว่าจะทน 15หากพระองค์
จะทรงทำกับข้าพระองค์อย่างนี้
ก็โปรดเมตตาประหารข้าพระองค์เสียเดี๋ยวนี้อเถิด อย่ำให้ข้าพระองค์
ต้องทนดูความน่า อเนจอนาถของตัวเองเลย"

ผู้อ่าวุโสเจ็ดสิบคน

16องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
"จงนำผู้อ่าวุโสเจ็ดสิบคนของอิสราเอล
ซึ่งเจ้ารู้จักในฐานะผู้นำและเจ้าหน้าที่ในหมู่ประชากรนั้นมาพบเรา
ให้พวกเขามาเินอยู่กับเจ้าที่ เต็นท์นัดพบ 17เราจะลงมาพูด
กับเจ้าที่นั่น และจะเอาจิตวิญญาณที่อยู่เหนือเจ้า
มอบให้ผู้อยู่เหนือคนเหล่านั้นด้วย ให้พวกเขา
แบกภาระเรื่องประชากรร่วมกับเจ้า
เจ้าจะได้ไม่ต้องรับงานนี้แต่ลำพัง

18จงสั่งเหล่าประชากรให้ชำระตัว
เตรียมพร้อมสำหรับพรุ่งนี้ซึ่งพวกเขาจะมีเนื้อกิน
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้กินแล้วที่พวกเจ้าโอดโอยอยากกินเนื้อ
และว่าอยู่ที่อียิปต์ยังดีเสียกว่า
บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะให้เนื้อเจ้ากิน 19ไม่ใช่เพียงวันสองวัน
ห้าวันสิบวันหรือ 20 วัน 20แต่เดือนหนึ่งเต็มๆ
พวกเจ้าจะมีเนื้อกินจนล้นออกมาทางจมูกจนเจ้าเอือม
เพราะพวกเจ้าได้ละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้อยู่กับเจ้าและร้องหาอา
วรณ์อียิปต์" 21แต่โมเสสกราบทูลว่า
"มีทหารราบตั้งหกแสนคนนะพระเจ้าข้า
แล้วพระองค์ยังทรงสัญญาจะให้เนื้อพวกเขากินตลอดหนึ่งเดือนเต็ม
ๆ 22ต่อให้เอาฝูงแพะแกะวัวทั้งหมด มาฆ่ากินก็ยังไม่พอ
คงต้องจับปลาหมดทะเลมากระมัง จึงจะพอให้พวกเขากิน"
23องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
"มีอะไรที่เกินความสามารถขององค์พระผู้เป็นเจ้า+หรือ?
คราวนี้เจ้าจะได้เห็นกันว่าที่เราพูดนั้นจะเป็นจริงหรือไม่"
24โมเสสจึงออกมาแจ้งพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ให้ประชา
กรทั้งหลายทราบ
และเรียกชุมนุมผู้อาวุโสเจ็ดสิบคนยืนเรียงรายรอบพลับพลา
25องค์พระผู้เป็นเจ้า+เสด็จลงมาในเมฆตรัส กับโมเสส
และนำพระวิญญาณเหนือ
โมเสสมอบให้ที่อยู่เหนือผู้อาวุโสทั้งเจ็ดสิบคน
เมื่อพระวิญญาณประทับอยู่เหนือเขาทั้งหลาย
เขาก็เผยพระวจนะอยู่ชั่วขณะหนึ่ง
26แต่มีผู้อาวุโสสองคนในกลุ่มเจ็ดสิบคนนั้นคือเอลดัดและเมดัด
ยังอยู่ในค่ายพักและเมื่อพระวิญญาณเสด็จมาเหนือเขา
ก็เผยพระวจนะกันที่นั่นเอง
27ชายหนุ่มคนหนึ่งวิ่งมาแจ้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้โมเสสทราบ

28 โยชูวา(บุตรนูน)ซึ่งคอยรับใช้โมเสสมาตั้งแต่หนุ่มๆ ท้วงว่า

"ท่านขอรับโปรดห้ามเขาเถิด" 29 แต่โมเสสตอบว่า

"เจ็บร้อนแทนเรา

หรือเราเองอยากให้ประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เป็นผู้เผยพระ
วจนะทุกคนและให้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานพระวิญญาณเหนือ
พวกเขาทั้งหมด"

30 แล้วโมเสสและบรรดาผู้อาวุโสก็กลับไปยังค่ายพัก

นาคุ่ม

31 มีกระแสลมจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+พัดพานาคุ่มจากทะเลมาตก

ถูรอบๆ ค่ายทุกทิศ เป็นระยะไกลเท่าระยะทางเดินในหนึ่งวัน

มีนาคุ่มดาษดื่นสูงพ้นพื้นดินประมาณ 1 เ ม ต ร

32 ประชากรพากันออกไปจับนาค

มาฆ่ากินทั้งวันทั้งคืนและตลอดวันรุ่งขึ้น

ปริมาณที่จับมาได้อย่างน้อยที่สุด 10 โฮเมอร์¹² พวกเขาเอาเนื้อ

นาคุ่มตากไว้รอบค่าย 33 แต่ขณะที่เนื้อยังคงคาปาก

ยังไม่ได้กลืนลงไป

พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็พลุ่งขึ้นต่อประชากร

ท ร ง ป ระหารพวกเขาด้วยโรคระบาด

34 สถานที่แห่งนั้นได้ชื่อว่า ชิบโรทหัทธาอาวาห์ แปลว่า

สุสานแห่งค ว า ม โ ล ล ภ

35 จากที่นั่นเขาทั้งหลายเดินทางต่อมาถึง ฮาเซโรท

และพักอยู่ที่นั่น

มิเรียมและอาโรนติเตียนโมเสส

---

¹² 11:32 * ร ำ ว 2.2 กิโลลิตร

12 มิเรียมกับอาโรนได้กล่าวติโมเสส ที่มีภรรยาเป็นชาวคูช
2ทั้งสองพูดว่า"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสทางโมเสส เท่านั้นหรือ?
ไม่ตรัสทางเราบ้างหรือ?" องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงได้ยิน
3(โมเสสนั้นเป็นคนถ่อมใจยิ่งกว่าใครๆ ในโลก)
4ทันใดนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเรียกโมเสส อาโรน
และมิเรียมมาที่เต็นท์นัดพบ ท่านทั้งสามก็มา
5องค์พระผู้เป็นเจ้า+เสด็จลงมาในเมฆ
ทรงยืนอยู่ตรงทางเข้าพลับพลาพระองค์ทรงเรียกอาโรนกับมิเรียม
เมื่อทั้งสองก้าวมาข้างหน้า 6องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
"จงฟังถ้อยคำของเรา"
"เมื่อผู้เผยพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่ในหมู่พวกเจ้า
เราสำแดงตัวเองแก่เขาในนิมิต เราพูดกับเขา ในความฝัน
7แต่กับโมเสสผู้รับใช้ของเราไม่เป็นเช่นนั้น
เขาสัตย์ซื่อในทั่วทั้งนิเวศของเรา 8กับเขา เราพูดซึ่งๆ หน้าชัดเจน
ไม่พูดเป็นปริศนา
เขาเห็นรูปทรงขององค์พระผู้เป็นเจ้า + โฉนเจ้าจึงไม่กลัวที่พูดติ
โมเสสผู้รับใช้ของเรา"
9พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พุ่งขึ้นต่ออาโรนและมิเรียม
แล้วพระองค์เสด็จไปเสีย 10เมื่อ เมฆเคลื่อน พ้นพลับพลาไป
มิเรียมเกิดเป็นโรคเรื้อนต่างชาวตั้งหิมะ อาโรนหันไปเห็น
มิเรียมเป็นโรคเรื้อน 11จึงกล่าวกับโมเสสว่า "ท่านขอรับ
โปรดอย่าลงโทษเราเพราะความผิดบาปที่เราทำไปโดย
วามโง่เขลา 12ขออย่าให้มิเรียมเป็นเหมือนคนที่ตายไปแล้ว
ซึ่งร่างกายเปื่อยเน่าตั้งแต่เกิด"
13โมเสสจึงร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า "ข้าแต่พระเจ้า
โปรดรักษาเธอด้วยเถิด!" 14องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
"หากบิดาของนางถ่มน้ำลายใส่หน้านาง

นางจะมีมลทินไปเจ็ดวันมิใช่หรือ? ฉะนั้นจง
กักนางไว้นอกค่ายเจ็ดวัน แล้วจึงให้กลับเข้ามาได้ "
15มิเรียมจึงถูกกักไว้นอกค่ายตลอด 7 วัน
ประชากรรออยู่จนนางกลับเข้ามาอีก จึงออกเดินทางต่อไป
16ภายหลังจากนั้นเขาทั้งหลาย ออกเดินทางจากฮาเซโรท มาตั้ง
ค่ายพักแรม ในถิ่นกันดารปาราน

สำรวจคานาอัน

13 พงศ์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
2"จงส่งหัวหน้าจากแต่ละตระกูลเข้าไปสอดแนมในดินแดนคานาอัน
ที่เราจะยกให้แก่อิสราเอล"
3โมเสสก็ปฏิบัติตามพระดำรัสสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
ส่งพวกเขาออกไปจากถิ่นกันดารปาราน ทั้งหมด
เป็นผู้นำแห่งอิสราเอล 4มีรายชื่อดังต่อไปนี้ จากตระกูลรูเบน คือ
ซัมมูอาบุตรซัคเคอร์ 5จากตระกูล ลีเมโอน คือ ซาฟัทบุตรโฮรี
6จากตระกูลยูดาห์ คือ คาเลบบุตร เยฟุนเนห์
7จากตระกูลอิสสาคาร์ คือ อิกาลบุตรโยเซฟ 8จากตระกูลเอฟราอิม
คือ โฮเซยาบุตรนูน 9จากตระกูลเบนยามิน คือ ฟัลทีบุตรราฟู
10จากตระกูลเศบูลุน คือ กาดดีเอลบุตร โชดี
11จากตระกูลมนัสเสห์ คือ กาดดีบุตรชูซี 12จากตระกูล ดา คือ
อัมมีเอลบุตรแกมลี 13จากตระกูลอาเชอร์ คือ เซธูร์บุตรมิกาเอล
14จากตระกูลนัฟทาลี คือ นาร์บีบุตรโวฟซี 15จ าก ต ร ะ ก ล ก าด
คือ เกอูเอลบุตรมาคี

16 โมเสสส่งคนเหล่านี้ไปสำรวจดินแดนโมเสสตั้งชื่อให้โยเซยาบุตร
รนูนว่า โยชวา¹³ 17 เมื่อโมเสสส่งพวกเขาไปสำรวจคานาอัน
ท่านกล่าวว่า "จงขึ้นเหนือผานเนเกบไปยังดินแดนเทือกเขา
18 คว้าดินแดนเป็นเช่นไร ผู้คนซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่น
เข้มแข็งหรืออ่อนแอ มีน้อยหรือมาก
19 ดินแดนที่อยู่อาศัยเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดี บ้านเมืองเป็นเช่นใด
เป็นเมืองโล่งๆ หรือมีป้อมปราการ
20 เนื้อดินเป็นดินอุดมหรือดินจืด มีป่าไม้หรือไม่
จงหาทางเก็บพืชผลของดินแดนนั้นมาให้ดูด้วย"
เวลานั้นเป็นฤดูผลองุ่นสุกรุ่นแรก
21 เขาเหล่านั้นจึงไปสอดแนมในดินแดนแถบนั้น
ตลอดทางตั้งแต่ถิ่นกันดารคินจาดเรโฮบ ทางที่จะไปเมืองฮามัธ
22 เขาขึ้นไปถึงเนเกบถึงเมืองเฮโบร น
(ก่อตั้งขึ้นก่อนเมืองโคอันในอียิปต์ 7 ปี) เป็น ที่ซึ่งชาวอาหิมาน
เซซัย และทัลมัย เชื้อสายของอานาค อาศัยอยู่
23 เมื่อมาถึงหุบเขาเอชโคล พวกเขาตัดองุ่นพวงมหีมา
ต้องใช้คนถึงสองคน เอาคานสอดหามา
พร้อมด้วยผลทับทิมและผลมะเดื่อ 24 ที่แห่งนั้นได้ชื่อว่า หุบเขา
เอ ช โ ค ล ¹⁴ ตามพวงองุ่นที่คนอิสราเอลตัดมา
25 สี่สิบวันต่อมาเขาทั้งหลายกลับจากสอดแนม
26 มารายงานต่อโมเสส อาโรน และประชากร อิสราเอลทั้งปวง ณ
คาเดซในถิ่นกันดารพารานและนำผลไม้ที่เก็บมาให้ดูด้วย
27 เขาเล่าว่า "พวก ข้าพเจ้าไปถึงดินแดนที่ท่านใช้ให้ไปดู

---

¹³ 13:16 * โยเซยา แปลว่า "ค ว า ม ร อ ด " ส่วน โยชวา
แปลว่า "พระเจ้าทรงเป็นความร อ ด " โยชวา เป็นภาษาฮีบรู
ค ว า ม หมายถึงเดียวกับ "เยชู" ในภาษากรีก

¹⁴ 13:24 * แปลว่า พวงผล

เป็นดินแดนที่อุดมด้วยน้ำนม และน้ำผึ้งจริงๆ ดุผลไม้เหล่านี้ซี
28แต่ผู้คนซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่นมีกำลังเข้มแข็งมาก

เมืองของเขาก็แสนใหญ่โต มีป้อมกำแพงแน่นหนา

มีหน้าซำพวกข้าพเจ้ายังเห็นพงศ์พันธุ์ชาวอานาคอยู่ที่นั่นด้วย
29ชาวอามาเลขอาศัยอยู่ที่เนเกบ ส่วนบริเวณ เทือกเขามีสาว
ฮิตไทต์ เยบสุ และอาโมไรต์

ตามชายฝั่งทะเลและลุ่มแม่น้ำจอร์แดน

เป็นถิ่นฐานของชาวคานาอัน"

30แต่คาเลบให้ประชากรเจียบต่อหน้า โมเสสและพูดว่า

"ให้เราขึ้นไปยึดดินแดนนี้กันเลย เรา สามารถเอาชนะได้"

31คนสอดแนมอื่นๆ คัดค้านว่า "เรารู้พวกเขาไม่ได้หรอก
เขาแข็งแกร่งกว่า เรามากนัก"

32แล้วพวกเขาว่าสื่อด้านร้ายของแผ่นดินที่สอดแนมมาว่า

"ดินแดนที่เราไปสำรวจ นั้นกลืนผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้น

ผู้คนที่เราพบเห็น ล้วนแล้วแต่รูปร่าง สูงใหญ่

33เราเห็นคนเนฟิลที่นั่นด้วย (วงศ์วานของอานาคมาจากคนเนฟิล)

ใน สาย ต า ข องเรา

เราเป็นเหมือนต๊กแตนในสายตาของพวกเขา ก็คงไม่ผิดกัน"

ประชาชนป็นต่อว่า

14 แล้วชุมนุมชนนั้นก็เริ่มร้องไห้กันระงมทั้งคืน

2. เสียงร่ำไห้ป็นว่าโมเสสกับอาโรน พวกเขาคร่ำครวญว่า

"เราน่าจะตายไปเสียตั้งแต่ที่อียิปต์!

หรือไม่ก็ตายเสียในถิ่นกันดารนี้! 3. โฉนองค์พระผู้เป็นเจ้า+

จึงพาเรามายังดินแดนนี้เพียงเพื่อให้ตายด้วยคมดาบ?

ลูกเมียของเราจะต้องตกเป็นเชลย

เราออกจากที่นี่กลับไปอียิปต์กันดีกว่า?" 4แล้วเขา พูดต่อๆ กันว่า

"พวก เราเลือกหัวหน้ากลับไปอียิปต์กันเถิด" 5โมเสสและอาโรนจึง
ชนหน้าลงกับพื้นต่อหน้าคนทั้งปวง

6โยชูวาบุตรนูน และคาเลบบุตรเยฟุนเนห์
ซึ่งออกไปสำรวจดินแดนด้วยจึงฉีกเสื้อผ้าของตน

7และกล่าวแก่ชุมชนอิสราเอลทั้งหมดว่า
"ดินแดนที่เราเข้าไปสำรวจนั้นดีเยี่ยมยอดจริงๆ

8หากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ โปรดพระองค์จะทรงนำเราเข้าไปใน
และยกดินแดนนั้นให้เรา คือ ดินแดนอันอุดมด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง

9ขอเพียงแต่เราอย่ากบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+เลย
ไม่ต้องกลัวผู้คนในดินแดนนั้นหรือ

เราจะเคี้ยวพวกเขาให้แหลกลาญ
สิ่งที่พิทักษ์รักษาเขาก็สิ้นสูญไปแล้ว แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงสถิตกับเรา อย่าไปกลัวพวกเขาเลย"

10ชุมชนทั้งหมดคบคิดกันจะเอาก่อนหินขว้างคนทั้งสอง
ขณะนั้นพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาปรากฏที่เต็นท์นัดพบ

11องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับโมเสสว่า
"ประชากรเหล่านี้จะสบประมาทเราไปนานสักเท่าใด ไม่ยอม
เชื่อถือเราเลย หรือทั้งๆที่เราได้กระทำการอัศจรรย์
นานัปการในหมู่พวกเขา 12เราจะใช้ภัยพิบัติมา
ทำลายพวกเขาเสีย แต่จะกระทำให้
เจ้าเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่และแข็งแกร่งกว่าพวกเขา"

13โมเสสกราบทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ว่า
"ชาวอียิปต์จะได้ยินเรื่องนี้ โดยฤทธิ์อำนาจพระองค์ ได้ทรงนำ
ชนชาตินี้ออกมาจากหมู่พวกเขา

14และเขาจะเล่าเรื่องให้ผู้คนแถบนี้ฟัง
คนทั้งหลายรู้ดีว่าพระองค์ทรงสถิตและสำแดงให้อิสราเอลเห็นจึงห
นำ เมฆแห่งพระองค์ อยู่เหนือเขาทั้งหลาย พวกเขา
เห็นลำเมฆและเปลวไฟยามค่ำคืน

15หากพระองค์ทรงประหารเหล่าประชากรนี้เสียทั้งหมดใน
คราวเดียวกัน

ประชาชาติทั้งหลายที่ได้ยินกิตติศัพท์ถึงพระองค์จะพูดกันว่า

16'องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ไม่สามารถนำคน เหล่านี้ไปยังดินแดนที่
ทรงสัญญาจะยกให้จึงทรงประหารเขาเสียในถิ่นกันดาร'

17บัดนี้ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงอำนาจดังที่ได้ทรงประกาศไว้ว่า 18องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงพระพิโรธซ้ำ

เปี่ยมด้วยความรักทรงอภัยโทษบาปและการกบฏฝ่าฝืน

กระนั้นพระองค์มิทรงปล่อยให้บาปผิด ลอยนวลพ้นโทษ

ทรงลงโทษบาปผิด ของบิดาตกทอดถึงบุตรหลาน สามสี่ชั่วอายุ

19โดยเห็นแก่ความรักยิ่งใหญ่ ของพระองค์ขอทรงอภัย

โทษบาปของเหล่าประชากรนี้

ดังที่ได้ทรงอภัยให้เสมอมาตั้งแต่ข้าพระองค์ทั้งหลายออกจากอียิปต์
ตมาจวบจนบัดนี้"

20องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสตอบว่า

"เราได้อภัยโทษให้พวกเขาตามที่เจ้าขอร้อง 21อย่างไรก็ตาม

เรามีชีวิตอยู่ แน่แน่นอนฉันใด

และทั่วพิภพโลกจะเต็มไปด้วยเกียรติสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ฉันใด 22ทุกคนที่เห็นเกียรติสิริภาพของเรา

เห็นการอัศจรรย์ที่เราได้กระทำทั้งในอียิปต์และในถิ่นกันดารแล้ว

ยังไม่ยอมเชื่อฟังเราแต่ลองดี กับเรานับสิบครั้ง

23จะไม่มีโอกาสได้เห็นดินแดนที่เราสัญญาจะยกให้แก่บรรพบุรุษ

ของเขาฉันนั้น 24ส่วนคาเลบผู้รับใช้ของ

เรามีจิตใจแตกต่างออกไป และติดตามเราอย่างสุดใจ

เราจะพาเขาเข้าไปยัง ดินแดนที่เขาได้สอดแนมมา

และวงศ์วานของเขาจะได้ครอบครองดินแดนนั้น

25เนื่องจากชาวอามาเลซ และชาวคานาอันอาศัยอยู่ในหุบเขา

พรุ่งนี้เช้าเจ้าจะต้องออกเดินทางกลับไปยังถิ่นกันดารตามทางถึง
ทะเลแดง "

26องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า

27"ประชากรที่ชั่วร้ายเหล่านี้จะบ่นว่าเรานานสักเท่าใด เรา
ได้ยินคำพร่ำบ่นของคนอิสราเอลเหล่านี้แล้ว 28จงบอกพวกเขาว่า

'องค์พระผู้เป็นเจ้า+ปฏิญาณว่าจะทำกับเจ้าทั้งหลายอย่างที่เจ้าพูด

29คือพวกเจ้าจะล้มตายเสียในถิ่นกันดารนี้ พวกเจ้าที่อายุ 20

ปีขึ้นไป ซึ่งบ่นว่าเร า

30จะไม่มีสักคนได้เข้าดินแดนที่เราสัญญาจะยกให้เป็นที่อยู่อาศัยข

องเจ้า ยกเว้นคาเลบบุตร เยฟุนเนห์ กับโยชูวาบุตรนูน

31ส่วนลูกหลานที่เจ้าทั้งหลายพูดว่าจะตกเป็นเชลยนั้น

เราจะพาเข้าไป ชื่นชมดินแดนที่พวกเจ้ามองข้าม

32ส่วนพวกเจ้าจะล้มตายในถิ่นกันดารนี้

33ลูกหลานของเจ้าจะเลี้ยงแกะอยู่ที่นี้เป็นเวลาสี่สิบปีเพื่อชดเชยกับ

ที่เจ้าไม่เชื่อสัตย์ จวบจนคนสุดท้ายในพวกเจ้าล้มตายลง

ในถิ่นกันดาร 34เป็นเวลาสี่สิบปี

หนึ่งปีสำหรับหนึ่งวันของสี่สิบวันแห่งการสำรวจดินแดนเจ้าจะรับโ

ทษบาปของตนและรู้ว่าการทำให้เราไม่พอใจนั้นเป็นเช่นใด

35เราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ได้ลั่นวาจาแล้ว

และ เรา จะกระทำตามนี้แก่ชุมชนชั่วร้ายทั้งหมดนี้

ซึ่งรวมหัวกันต่อต้านเรา พวกเขาจะพบจุดจบในถิ่นกันดารนี้

จะตายเสียที่นี่"

36บรรดาผู้ที่โมเสสได้ใช้ไปสำรวจดินแดนและกลับมารายงานในแ

งร้ายเกี่ยวกับดินแดน ทำให้เหล่า ประชากรบ่นว่าโมเสส

37คนเหล่านั้นซึ่งกระจายข่าวแง่ร้าย เกี่ยวกับดินแดนนั้น

ก็ล้มตายลงด้วยโรค ภัยเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

38ในบรรดาคนที่ ไปสอดแนมมีเพียงโยชูวาบุตรนูนกับคาเลบบุตร

เยฟุนเนห์เท่านั้นที่รอดชีวิตอยู่

39เมื่อโมเสสแจ้งเรื่องนี้แก่ปวงชนอิสราเอล
พวกเขาพากันร่ำไห้ด้วยความเศร้าเสียใจ 40เช้าวัน
รุ่งขึ้นเขาทั้งหลายมุ่งหน้าขึ้นไปยังเทือกเขาสูง กล่าวว่า "เราผิดไป
แล้ว เราจะขึ้นไปยังดินแดนที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงสัญญาไว้
41แต่โมเสสกล่าวว่า "โฉนพวกท่านจึงฝ่าฝืน
พระดำรัสสั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ การนี้จะไม่สำเร็จ
42อย่าขึ้นไปเลย เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ มิได้สถิตกับท่าน
ท่านจะพ่ายแพ้แก่ศัตรู
43ด้วยว่าชนอามาเลขกับชาวคานาอันจะประจันหน้ากับ
พวกท่านที่นั่น
เพราะพวกท่านได้หันหนีจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระองค์จะไม่สถิต
กับท่าน ท่านจะล้มลงด้วยคมดาบ"
44อย่างไรก็ตาม พวกเขาตันทุรงบุกขึ้นไปยังดินแดนเทือกเขา
ทั้งๆที่โมเสส หรือหีบพันธสัญญา ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
มิได้เคลื่อนไปจากค่ายพัก
45และแล้วชาวอามาเลขกับชาวคานาอันซึ่งอาศัยอยู่แถบ
เทือกเขานั้น ก็ยกกำลังมาโจมตีเขาทั้งหลาย
ไล่ต้อนพวกเขาไปถึงโฮร์มาห์

กฎเกี่ยวกับการถวายเครื่องบูชา

15 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสสั่งโมเสส

2ให้แจ้งแก่ประชากรอิสราเอลว่า

"เมื่อเจ้าเข้าสู่ดินแดนซึ่งเรายกให้เป็น ที่อาศัยนั้น

3และเจ้านำเครื่องบูชาจากฝูงแกะหรือฝูงสัตว์

มาเพื่อเผาถวายเป็นกลิ่นหอมที่พอพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ไม่ว่าเครื่องเผาบูชาหรือของถวายต่างๆ ตามที่บัญญัติจะถวาย

หรือถวายโดยสมัครใจ หรือ ของถวายประจำเทศกาล

4ให้ผู้ถวายนำ เครื่องธัญบูชามาด้วยคือ แป้งละเอียด 1/10

เอ ฟ ๑ 15 เค ล้ำกับ น้ำมัน 1/4 ฮิน¹⁶ 5จงดเตรียมเหล้า องุ่น 1/4 ฮิน เป็นเครื่องต้มบูชาควบคุมกับลูกแกะที่ถวายหรือเผาบูชาหนึ่งตัว 6หากถวายแกะตัวผู้จงใช้ธัญบูชาคือแป้งละเอียด 2/10

เอ ฟ ๑ 17 เคล้ากับน้ำมัน 1/3 ฮิน¹⁸ 7พร้อมด้วยเหล้าองุ่น 1/3 ฮิน เป็นเครื่องต้มบูชา

จงถวายเป็นกลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย

8หากใช้วัวหนุ่มเป็นเครื่องเผาบูชาหรือของถวายตามที่ปฏิญาณ หรือถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ เป็นสันติบูชาแด่พระเจ้า

9ธัญบูชาควบคุม คือแป้งละเอียด 3/10 เอ ฟ ๑ 19 เคล้าน้ำมัน 1/2 ฮิน²⁰ 10พร้อมทั้งเหล้าองุ่น 1/2 ฮิน เป็นเครื่องต้มบูชา

จะเป็นของเผาถวาย กลิ่นหอมที่พอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า+

11จงจัดเตรียมเช่นนี้ควบคุมกับเครื่องบูชา วัวหนุ่ม แกะผู้ ลูกแกะ หรือลูกแพะแต่ละตัว 12จัดควบคุม แต่ละตัวดังนี้

จำนวนมากน้อยตามที่จัดถวาย 13พี่น้องร่วมชาติ

ทุกคนต้องปฏิบัติตามนี้

เมื่อนำเครื่องบูชามาเพื่อเผาถวายเป็นกลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า +พอพระทัย 14ตลอดสืบไปหลายชั่วอายุ

เมื่อใดก็ตามที่มีชนต่างด้าวหรือใครอื่นที่มาอาศัยในหมู่พวกเจ้า

นำเครื่องบูชามาเพื่อเผาถวายเป็นกลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัยจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับพวกเจ้า

15โดยส่วนรวมจะต้องมีกฎเกณฑ์เดียวกันสำหรับเจ้าและสำหรับช

---

15 15:4 * ป ร ะ ม า ณ 2 ลิตรเศษ

16 15:4 ** ป ร ะ ม า ณ 1 ลิตร

17 15:6 * ป ร ะ ม า ณ 4.5 ลิตร

18 15:6 ** ป ร ะ ม า ณ 1.2 ลิตร

19 15:9 * ป ร ะ ม า ณ 6.5 ลิตร

20 15:9 ** ป ร ะ ม า ณ 2 ลิตร

นต่างด้าวในหมู่เจ้า

นี่เป็นกฎถาวรสืบไปทุกชั่วอายุเจ้าและชนต่างชาติเป็นเช่นเดียวกัน

เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ 16ทั้งเจ้า และชนต่างชาติ

ในหมู่พวกเจ้าจะใช้กฎเกณฑ์ ข้อบังคับเดียวกัน"

17องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับโมเสสอีกว่า

18"จงสั่งประชากรอิสราเอลว่า เมื่อเขาทั้งหลาย

ไปถึงดินแดนที่เราจะยกให้แก่เขาแล้ว

19และพวกเขาได้รับประทานพืชผลของดินแดนนั้น

จงถวายส่วนหนึ่งแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

20จงนำขนมชั้นหนึ่งทำจากธัญญาหารแรกสุด

ของเจ้ามาถวายเป็นของถวายจากลานนวดข้าว

21ตลอดทุกชั่วอายุสืบไป

จ ง ถ ว า ย ข อ ง ถ ว า ย จากธัญญาหารแรกสุดของเจ้านี้

ต้องค์พระผู้เป็นเจ้า+

เครื่องบูชาสำหรับความผิดที่ไม่เจตนา

22หากเจ้าทั้งหลายพลั้งพลาดโดยไม่เจตนา

มิได้ปฏิบัติตามกฎเหล่านี้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ประทานแก่โมเสส

23ไม่ว่าพระดำรัสสิ่งใดๆ ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ประทานผ่านทางโมเสส นับแต่วัน ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ประทานบทบัญญัติ และสืบไปทุกชั่วอายุ

24และหากกระทำผิดไปโดยไม่ เจตนา และชุมชนไม่รู้เห็น

ชุมชนทั้งหมดจะต้องถวายวัวหนุ่มหนึ่งตัวเป็นเครื่องเผา

บูชากลิ่นหอม ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พอพระทัย

พร้อมด้วยเครื่องธัญบูชา และเครื่องดื่มบูชาควบคู่ ดังระบุไว้

และถวายแพะผู้หนึ่งตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

25ปโรหิตจะขอภัยโทษ บาปสำหรับปวงชนอิสราเอล

เขาทั้งหมดจะได้รับการอภัยโทษเพราะทำผิดไปโดยไม่เจตนา

และได้ขอลงโทษโดยถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องบูชาไถ่บาป
แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ แล้ว 26ชุมชนอิสราเอลทั้ง
หมดตลอดจนคนต่างด้าวในหมู่เขาจะได้รับการอภัยโทษ
เพราะความผิดโดยไม่เจตนา^{นี้}เกี่ยวพันถึงประชากรทั้งหมด
27หากบุคคลคนเดียวทำผิดโดยไม่เจตนา
เขาต้องถวายแพะตัวเมียอายุหนึ่งขวบ เป็นเครื่องบูชา ไถ่บาป
28ปุโรหิตจะขออภัยโทษบาปแก่ผู้นั้นต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า
+ และเขาจะได้รับการอภัยโทษ
29บทบัญญัติเดียวกันนี้ใช้กับทุกคนที่ทำผิดโดยไม่เจตนา
ไม่ว่าชนอิสราเอลหรือคนต่างชาติ
30แต่หากผู้ใดตั้งใจทำบาป
ไม่ว่าจะเป็นชาวอิสราเอลหรือคนต่างด้าว
เป็นการหมิ่นประมาทองค์พระผู้เป็นเจ้า+
จะถูกขับออกจากหมู่ประชากร
31เพราะได้ลบหลู่พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
และฝ่าฝืนพระบัญชา ผู้นั้นจะต้องถูกขับออก
ให้เขารับโทษผิดของตน

ผู้ที่ละเมิดกฎวันสะบาโต

32เมื่อครั้งชนอิสราเอลอยู่ในถิ่นกันดาร
ชายคนหนึ่งถูกจับได้ขณะเก็บฟืนในวันสะบาโต
33จึงถูกนำตัวมาพบโมเสส อาโรน และชุมนุมประชากรทั้งหมด
34เขาถูกคุมขังไว้จนกว่าจะรู้แจ้งว่าควร จัดการอย่างไรกับเขา
35และแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับ โมเสสว่า
"ชายคนนั้นมีโทษถึงตายประชากรทั้งปวง
ต้องเอาหินขว้างเขาให้ตายภายนอกค่ายพัก"
36เขาทั้งปวงจึงพาคนนั้นออกไปนอกค่าย และเอาหินขว้างจนตาย
ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสส

พู่ชายเสื้อคลุม

37องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

38"จงสั่งประชากรอิสราเอลเป็นกฎาวรตลอดทุกชั่วอายุ ให้ทำพู่ติดที่มุมชายเสื้อคลุม และใช้ด้ายสีน้ำเงินร้อยพู่เข้ากับเสื้อ

39เพื่อเตือนใจ ให้ระลึกถึงคำสั่งของเรา

ทุกครั้งที่เจ้าสังเกตเห็นพู่เหล่านั้นแล้วเจ้าจะปฏิบัติตามคำสั่งของเรา ไม่ทำตัวนอกกลุ่มนอกทางตามใจชอบเห็นชอบของตน

40แล้วเจ้าจะจดจำทำตามคำสั่งทั้งปวงของเราและรักษาตนให้บริสุทธิ์

ต่อพระเจ้าของเจ้า 41เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า

ผู้นำเจ้าออกมาจากอียิปต์ เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า"

การบงกชของโคราห์ ดาธาน และอาบีรัม

16 โคราห์บุตรอิสฮาร์ หลานของโคฮาตตระกูลเลวี

และชายตระกูลรูเบนคือดาธานกับอาบีรัม (ทั้ง

สองเป็นบุตรของเอลีอับ) และโอนบุตรเพเลธ มีใจเหิมเกริม

2และลุกฮือขึ้นต่อต้านโมเสส มีผู้นำที่มีชื่อเสียง 250 คน

ซึ่งเป็นสมาชิกของที่ประชุมมาเข้าพวกด้วย

3พวกเขาพร้อมตัวกันต่อต้านโมเสสกับอาโรน

กล่าวกับท่านทั้งสองว่า "ท่านทำเกินไปแล้ว!

อิสราเอลทุกคนล้วนบริสุทธิ์และมีองค์พระผู้เป็นเจ้า+สถิตอยู่ด้วย

ไฉนท่านจึงตั้งตัวอยู่เหนือปวงประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้า+?"

4เมื่อโมเสสได้ยินเช่นนั้นก็ชบหน้าลง

5ท่านกล่าวกับโคราห์และพรรคพวกว่า "พຽงนี้เข้า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงแสดงให้เห็นว่าใครเป็นคนของพระองค์

ใครเป็นผู้บริสุทธิ์ และพระองค์จะทรงให้ผู้นั้นเข้ามาใกล้พระองค์

ผู้ที่พระองค์ทรงเลือก พระองค์จะทรงให้เข้าใกล้ชิดพระองค์

6จงทำอย่างนั้นนะโคราห์ พรรคพวกของท่านด้วย 7พຽงนี้

จงเอากระถางไฟมาจุดไฟ

แล้วใส่เครื่องหอมต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเลือกจะเป็นผู้บริสุทธิ์

ลูกหลานเลวีเอ๋ยท่านทำเกินไปแล้ว!"

8 โมเสสก่อกับโคราห์อีกว่า "ฟังเถิดพี่น้องเลวีเอ๋ย!

9 ยังไม่พอหรือที่พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเลือกท่านจากปวงชนอิส

ราเอลให้เข้ามาสนิทใกล้ชิดพระองค์

มาปฏิบัติหน้าที่ในพลับพลาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และได้ยืนอยู่ต่อ

หน้าประชากรทำหน้าที่เพื่อเขาทั้งหลาย

10พระเจ้าได้ทรงนำท่านกับผองพี่น้องตระกูล เลวีมาใกล้พระองค์

แต่ที่ท่านมาเรียกร้องเอาตำแหน่งปุโรหิตด้วย

11ที่ท่านกับพวกรวมตัวกันมาอย่างนี้

เป็นการต่อต้านองค์พระผู้เป็นเจ้า+อาโรนเป็นใครเล่าที่ท่านจะมาบ

นต่อว่าเขา?"

12แล้วโมเสสจึงเรียกดาธานและอาบีรัมบุตรเอลีอาบ

แต่คนทั้งสองไม่ยอมมา! 13เขากล่าวว่า

"ที่ท่านพาเราออกมาจากดินแดนอาน อุดมด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง

เพื่อมาชม่าในถิ่นกันดารนี้ยังไม่พอหรือ

ถึงอยากเป็นเจ้าเป็นนายเหนือพวกเรา?

14มิหนำซ้ำท่านไม่เห็นพาเราไปสู่ดินแดนอันอุดมด้วย น้ำมน้ำผึ้ง

หรือยกไร่นา สวนองุ่นให้เราเลย คิดจะตบตาคนพวกนี้หรือ

เราไม่ไปหรือ!"

15 โมเสสโกรธมากและกราบทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า

"ขออย่าทรงรับเครื่องบูชาของเขาเลย

ข้าพระองค์ไม่เคยแม้แต่ริบลาของเขามาสักตัวหนึ่งและไม่เคยร้ายกั

บ พ ว ก เ ข า เ ล ย " 16โมเสสก่อกับโคราห์ว่า

"พຽงนี้ท่านกับพรรคพวกจงมาเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่นี้

อาโรนก็จะมา 17ทุกคนจงเอากระถางไฟใส่ เครื่องหอมมาทั้งหมด
250 กระถางมายังเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
อาโรนก็จะเอากระถางไฟมาด้วย"

18แต่ละคนจึงนำกระถางไฟของตนมาจุดไฟใส่เครื่องหอม
ยืนอยู่กับโมเสสและอาโรน ที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ

19ฝ่ายโคราห์รวบรวมสมัครพรรคพวกประจันหน้า
โมเสสกับอาโรน

ที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+มาปรากฏต่อหน้า
นางปวงประชากร

20องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า

21"จงหลีกเลี่ยงจากกลุ่มชนเหล่านี้
เพื่อเราจะได้ล้างผลาญพวกเขาในชั่วพริบตา"

22แต่โมเสสกับอาโรนหมอบซบลงกับพื้น ร้องทูลว่า "ข้าแต่พระเจ้า
พระเจ้าแห่งจิตวิญญาณของมวลมนุษยชาติ

พระองค์จะทรงพิโรธประชากรทั้งหมดเมื่อคนเพียงคนเดียวทำผิด
หรือ?" 23องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

24"จงบอกคนทั้งหลายให้หลีกเลี่ยงจากเต็นท์ของโคราห์ ดาธาน
และอาบีรัม" 25โมเสส จึงลุกขึ้นไปหาดาธานกับอาบีรัม

มีพวกผู้นำอิสราเอลติดตามไปด้วย 26โมเสสเตือนประชากรว่า
"จงหลีกเลี่ยงจากเต็นท์ของคนชั่วร้ายพวกนี้

อย่าแตะต้องสิ่งของใดๆ ของเขา

มิฉะนั้นท่านจะต้องพลอยติดร่างแหไปกับพวกเขา"

27คนทั้งหลายจึงถอยห่างจากเต็นท์ ของโคราห์ ดาธาน

และอาบีรัม ดาธานกับ อาบีรัมออกมายืนที่ประตูเต็นท์พร้อมกับ
บุตรภรรยาและเด็กๆ

28โมเสสกล่าวว่า "โดยวิธีนี้ท่านทั้งหลายจะรู้กันว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงใช้ข้าพเจ้ากระทำการต่างๆ ทั้งหมดนี้

ข้าพเจ้าไม่ได้ทำไปโดยผลการ

29หากคนเหล่านี้ตายไปอย่างปกติวิสัยอันเกิดแก่มนุษย์ก็
แสดงว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ไม่ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามา
30แต่หากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงกระทำการอัศจรรย์และพิ้นธรณีแ
ยกออกกลืนคนเหล่านี้พร้อมทั้งข้าวของทุกอย่างของเขาและพวก
ชาลงไปสู่แดนมรณาทั้งเป็น
ท่านทั้งหลายก็จะรู้ว่าคนเหล่านี้ได้ลบหลู่องค์พระผู้เป็นเจ้า+"
31โมเสสพูดยังไม่ทันขาดคำ
พิ้นธรณีก็กยกออกตรงบริเวณที่โคราห์กับพวกยืนอยู่
32สูบเอาพวกเขา ทั้งเต็นท์ที่พัก ครอบครว
ญาติมิตรซึ่งยืนอยู่ด้วยกันตลอดจนสมบัติทุกอย่างของเขา
33คนเหล่านี้ลงไปสู่แดนมรณาทั้งเป็น
แล้วพิ้นแผ่นดินก็กลบฝังพวก เขาจนพินาศกันสิ้น
34ป ะ ะ ช ะ ก ะ ร อีสราเอล
พากันหนีกระเจิดกระเจิงเพราะเสียงร้อง ของคนเหล่านั้น
พลางร้องว่า "ธรณีกำลังจะสูบพวกเราไปด้วยแล้ว"
35มีไฟจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ เ ฒ ะ ฒ ะ ญ ะ ๒ ๕ ๐
คนที่เผาเครื่องหอมถวาย
36องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับโมเสสว่า 37"จงสั่งเอเลอาซาร์
บุตรของปุโรหิตอาโรน ใ้เอากระถางไฟ ออกจากกองไฟ
เพราะเป็นของบริสุทธิ์แล้วเทถ่านทิ้งเสีย 38ใ้หน้ากระถางไฟ
ของคนเหล่านั้น ซึ่งถูกประหารชีวิตเพราะทำบาป
มาตีเป็นแผ่นโลหะปิดที่แท่นบูชา ด้วยว่ากระถางไฟเหล่านี้บริสุทธิ์
เพราะได้ใช้งานเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
แผ่นโลหะปิดแท่นบูชานี้จะป็นสิ่งเตือนใจประชากรอิสราเอล"
39ปุโรหิตเอเลอาซาร์จึงเอาทองสัมฤทธิ์ที่ได้จากกระถางไฟทั้ง
๒๕๐ ใบนั้น ตีแผ่เป็นแผ่นโลหะปิดแท่นบูชา
40เพื่อป็นสิ่งเตือนใจประชากรอิสราเอล มิใ้ผู้ไม่มีสิทธิ์ คือ
ผู้ที่มีใจชั่ววานของอาโรน

มาเผาเครื่องหอมต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+มิฉะนั้นจะเกิดเภทภัยกับเขาเช่นดังที่เกิดแก่โคราห์กับพรรค พวก
ก็เป็นไปตามที่พระเจ้าตรัสสั่งโมเสส
41เช้าวันรุ่งขึ้นประชากรทั้งปวงพากันบ่นต่อว่าโมเสสกับอาโรนว่า
"ท่านฆ่าคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า+"
42แต่เมื่อฝูงชนรวมตัวกันต่อต้านโมเสสกับอาโรน
และเห ลี ยวมองไปที่เต็นท์นัดพบ ทันใดนั้นแ
มฆมาคลุมพลับพลาและพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ปรากฏขึ้นแ
ก่ตา 43โมเสสกับอาโรนไปยืนตรงหน้าเต็นท์นัดพบ
44และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
45"จงหลีกเลี่ยงจากประชากรเหล่านี้
เพื่อเราจะได้ล้างผลาญพวกเขาเสียทันที"
โมเสสกับอาโรนหมอบชบหน้าลงที่พื้น 46โมเสสพูดกับอาโรนว่า
"รีบเอากระถางไฟ ใส่ไฟจากแท่นบูชา โปรยเครื่องหอมใส่
แล้วรีบยกไปยังเหล่าประชากร ขออภัยโทษ ให้พวกเขา
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพิโรธให้เกิดโรคระบาดขึ้นแล้ว"
47อาโรนก็กระทำตามที่โมเสสบอก และวิ่งเข้าไปในหมู่ประชากร
เพราะภัยพิบัติเริ่มขึ้นแล้ว ท่านโปรย
เครื่องหอมขออภัยโทษสำหรับคน ทั้งปวง
48ท่านยืนอยู่ระหว่างคนเป็นกับคนตาย แล้วภัยพิบัติก็สงบลง
49แต่มีคนถึง 14,700 คนตายไป แล้ว ทั้งนี้ไม่นับคนที่ได้ตาย
ไปพร้อมกับโคราห์ 50แล้วอาโรนจึงกลับ
มาหาโมเสสที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ ด้วยว่าภัยพิบัติสงบลงแล้ว

ไม้เท้าของอาโรน

17 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
2"จงสั่งชนอิสราเอลให้หัวหน้าแต่ละตระกูลทั้ง 12
เอาไม้เท้าสลักชื่อของตนมาให้เจ้า

3ไม้เท้าประจำตระกูลเลวีจะสลักชื่อ อาโรนเพราะต้อง
มีไม้เท้าหนึ่งอันสำหรับหัวหน้าตระกูลแต่ละคน
4จงวางไม้เท้าเหล่านี้หน้าหีบพันธสัญญาในเต็นท์นัดพบที่ซึ่งเรามา
พบกับเจ้า 5ไม้เท้าของผู้ที่เราเลือกสรรจะผลิตดอกออกผล
เราจะได้ไม่ต้องทนฟังเสียงชนอิสราเอลบ่นว่าเจ้า" 6โมเสสจึง
แจ้งแก่ชนอิสราเอล แล้วหัวหน้าตระกูลต่างๆ
รวมทั้งอาโรนก็นำไม้เท้าของตนมามอบให้ โ ม เ ส ส
7ท่านวางไม้เท้าเหล่านี้
เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ในห้องด้านในของพลับพลา
8วันรุ่งขึ้นเมื่อโมเสสเข้าไปในนั้นพบว่าไม้เท้าของอาโรนตัวแทน
ตระกูลเลวีผลิตดอกออกผล ทั้งยังมี อัลมอนด์สุกห้อยอยู่
9โมเสสจึงนำไม้เท้าจากเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า +มา ยั
งปวงชนอิสราเอลเขาทั้งหลาย พวกเขาหันมามองดู
และรับไม้เท้าของตนคืนไป
10องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสสให้นำไม้เท้าของอาโรนกลับไป
วางหน้าหีบพันธสัญญา
เป็นสิ่งเตือนใจผู้มกบฏให้เลิกลบว่าพระเจ้าจะได้ไม่ต้องตาย
11โมเสสก็ปฏิบัติตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร งบัญชา12ชนอิสรา
เอลกล่าวกับโมเสสว่า "เราตายแน่ เราแยءแล้ว
เราพินาศย่อยยับกันหมดแน่13ใครเจียดไถ่พลับพลาขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+ ก็จะตาย เราจะต้องตายกันหมดหรืออย่างไร?"

หน้าที่ของปุโรหิตและคนเลวี

18 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับอาโรนว่า

"เจ้าและลูกหลานกับครอบครัวจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใ
ดยุ ที่เกิดแก่พลับพลา และความบกพร่องใดๆ ในหน้าที่ปุโรหิต
2ให้ชนเลวีพี่น้องร่วมตระกูลของเจ้ามาช่วย งานเมื่อเจ้ากับลูกๆ
มาปฏิบัติงานหน้าเต็นท์หีบพันธสัญญา 3พวกเขาขึ้นตรงต่อเจ้า

และปฏิบัติงานทั้งปวงที่เดินท์
แต่อย่าเข้ามาใกล้ภาชนะเครื่องใช้ของสถานนมัสการหรือแท่นบูชา
มิฉะนั้นทั้งเขาและเจ้าจะตาย
4ให้พวกเขาสมทบกับเจ้าและรับผิดชอบดูแลเดินท์นัดพบคืองานทั้ง
ปวงที่เดินท์ และอย่าให้ผู้ใดอื่นมาใกล้เจ้า
5เจ้าจงรับผิดชอบดูแลสถานนมัสการและแท่นบูชา
เพื่อพระพิโรธจะมีได้ตกแก่ชนอิสราเอลอีก
6เราเองได้เลือกสรรพี่น้องชนเลวีของเจ้าจากหมู่ชนอิสราเอลยกให้
เจ้า ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+เพื่อปฏิบัติงานที่เดินท์นัดพบ
7แต่เจ้ากับลูกจะทำหน้าที่ของปุโรหิต โดยลำพัง
รวมทั้งงานเกี่ยวกับแท่นบูชา และทุกสิ่งที่อยู่หลังม่าน
เรายกตำแหน่งปุโรหิตให้เจ้า
ผู้ใดอื่นล่วงล้ำมาใกล้สถานนมัสการจะต้องตาย"

ส่วนของปุโรหิต

8องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับอาโรนว่า
"เราเองได้ตั้งเจ้าให้ดูแลสิ่งทั้งปวงที่ถวายแก่เรา
ของถวายทั้งปวงซึ่งชน อิสราเอลนำมาให้เรา เรายกให้เจ้ากับลูกๆ
เป็นส่วนของเจ้า และส่วนประจำ
9เจ้าจงรับของถวายอันบริสุทธิ์ที่สุดส่วนที่มีได้เผาถวาย
ไม่ว่าธัญบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องบูชาลบบมลทิน
ยกให้เป็นของเจ้ากับลูกๆ 10จงรับประทาน
โดยถือเป็นของบริสุทธิ์ที่สุด และผู้ชายเท่านั้นที่รับประทานได้
11ของถวายอื่นๆ
ซึ่งนำมาให้เราโดยการยื่นถวายหน้าแท่นบูชายกให้เจ้า
บุตรชายและบุตรสาว เป็นส่วน ที่ได้ประจำ
ซึ่งทุกคนในครอบครัวของเจ้าสามารถรับประทานได้
เว้นแต่คนที่มีมลทินในขณะนั้น"

12ผลผลิตจากการเก็บเกี่ยวรุ่นแรกซึ่ง

ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ก็ยกให้เจ้าด้วย อันได้แก่

ส่วนดีเยี่ยมที่สุดของน้ำมันมะกอก เหล้าองุ่น เมล็ดข้าว

13ผลเก็บเกี่ยวแรกสุดที่นำมาถวายองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+จะยกให้แก่เจ้า

ทุกคนในครอบครัวของเจ้าสามารถรับประทานได้หากไม่ได้มีมลทิน

14ทุกสิ่งในอิสราเอลที่ถวายแด่พระเจ้าเป็นของเจ้า15ลูกหัวปีทั้งหมด
ที่เกิดขึ้นไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ซึ่งถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+เป็นของเจ้า

แต่เจ้าต้องไถ่บุตรชายหัวปีทุกคนหรือลูกหัวปีของสัตว์ที่มีมลทิน

16ค่าไถ่บุตรหัวปีเป็นเงินคนละ 5 เซเคล²¹

ตามเซเคลของสถานนมัสการ เมื่อบุตรหัวปีนั้นนั้น อายุครบเดือน

17ส่วนลูกหัวปีของวัว แกะหรือแพะจะซื้อคืนไม่ได้

เพราะเป็นของบริสุทธิ์ จงพรหมเลือดของมันบนแท่นบูชา

และเผาไขมันเป็นเครื่องบูชากลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พอพระทัย

18เนื้อของสัตว์เหล่านี้ยกให้เจ้า รวมทั้งเนื้ออก และโคนขาขวา
ซึ่งได้ยื่นถวายหน้าแท่นบูชา

19เรายกเครื่องบูชาที่ประชากรนำมายื่นถวายแด่พระเจ้าแล้วให้เจ้า
กับครอบครัว เป็นส่วนที่ได้รับประจำ

นี่เป็นคำมั่นถาวรระหว่างพระเจ้ากับวงศ์วานของเจ้า"

20องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+จำกัดรสกับอาโรนว่า

"เจ้าจะมิได้ครองกรรมสิทธิ์ในดินแดนของพวกเขา

ไม่ได้รับส่วนแบ่งในหมู่พวกเขา

---

²¹ 18:16 * ป ร ะ ม า ณ 55 กรัม

เราคือส่วนแบ่งและทรัพย์สินสมบัติของเจ้าในท่ามกลางชาวอิสราเอล

21 สำหรับตระกูลเลวีญาติของเจ้าจะได้รับสืบลดทั้งหมดในอิสราเอลเป็นกรรมสิทธิ์ เพื่อตอบแทน

งานซึ่งเขาทำเมื่อปรนนิบัติรับใช้ที่เต็นท์นัดพบ

22 นับแต่นี้ไปชาวอิสราเอลอย่าเข้าใกล้เต็นท์นัดพบ

มิฉะนั้นจะต้องรับโทษถึงตาย 23 ชาวเลวีจะเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ ณ เต็นท์นัดพบ และรับผิดชอบการ ล่วงละเมิดใดๆ ที่เกิดขึ้น

นี่เป็นกฎถาวรสืบไป คือชนเลวีจะมีได้รับกรรมสิทธิ์ใดๆ

ในอิสราเอล 24 เรายกสืบลดซึ่งชนอิสราเอลยื่นถวาย

แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของคนเลวี

ด้วยเหตุนี้เราจึงสั่งว่า พวกเขาไม่ได้ครอบครองกรรมสิทธิ์ใดๆ

ในอิสราเอล"

25 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า

26 "จงบอกคนเลวีให้ถวายสืบลดแด่พระเจ้าจากสืบลด

ที่เขาได้รับจากชนอิสราเอล ซึ่งพระเจ้ายกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า

27 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จะถือเสมือนเครื่องบูชาผลแรกจากข้าว

และเหล้าองุ่นของเจ้า 28 ด้วยวิธีนี้

เจ้าก็ได้ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

จากสืบลดทั้งปวงที่เจ้ารับจากชนอิสราเอล

จากสืบลดนี้จึงมอบส่วนที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ให้แก่ปุโรหิต

อ อ โ ร น 29 เจ้าต้องยกส่วนที่ดีที่สุด บริสุทธิ์ที่สุด

ของทุกสิ่งที่ได้รับเป็นส่วนที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

30 จะถือเป็นส่วนของเจ้าเหมือนมาจากลานนวดข้าวและบ่อย่ำองุ่น

ของเจ้าเอง 31 ส่วนที่เหลือจากนี้

เจ้ากับครอบครัวจะนำไปรับประทานที่ไหนก็ได้

เป็นสิ่งตอบแทนที่เจ้าทำหน้าที่รับใช้ในเต็นท์นัดพบ

32 จะไม่ถือว่าเจ้าทั้งหลายผิดที่ได้รับสืบลดของพระเจ้า

หากเจ้าได้มอบสืบลดส่วนที่ดีที่สุดให้แก่ปุโรหิต
แต่จระมัตระวังอย่าปฏิบัติต่อของถวายอันบริสุทธิ์
จากราชากร เสมือนเป็นของธรรมดาๆ
มิฉะนั้นเจ้าจะต้องตาย"

การชำระล้าง

19 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
2"ต่อไปนี่คือบทบัญญัติซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญญัติว่า จงแจ้ง
แก่ประชากรอิสราเอล
ให้นำวัวแดงตัวเมียไม่มีตำหนิตัวหนึ่งมาให้เจ้า
เป็นวัวที่ไม่เคยเทียมแอกมาก่อน
3จงมอบวัวตัวนี้แก่ปุโรหิตเอลาซาร์ ให้นำวัวออก
ไปนอกค่ายและฆ่าเสียต่อหน้าเขา
4ปุโรหิตเอลาซาร์จะเอาน้ำจุ่มเลือดพรอม
มาทางหน้าเต็นท์นัดพบเจ็ดครั้ง 5จงเผาวัวนีทั้งหมด เนื้อ เลือด
และไส้ต่อหน้าเขา 6ปุโรหิตจะเอาไม้สนสีดาร์ กิ่งหุสบ
และด้ายสีแดงโยนเข้าในกองไฟ 7จากนั้น ปุโรหิตต้องซักเสื้อผ้า
อาบน้ำ จะกลับมาที่ค่ายพักก็ได้ แต่ถือว่ามิมลทินจวบจนเวลาเย็น
8ผู้ที่เผาวัวนั้นก็ต้องซักเสื้อผ้า อาบน้ำ
และถือว่ามิมลทินจนถึงเย็นเช่นกัน 9ผู้ที่มิได้มิมลทินจะโกยเถ้า
จากวัวนั้นไปไว้ ณ ที่สะอาดนอกค่ายพัก เป็นที่เก็บเถ้า
สำหรับประชากรอิสราเอลไว้ทำน้ำชำระมลทินเพื่อล้างบาป
10ผู้ที่โกยเถ้าจากวัวนั้นจะต้องซักเสื้อผ้าของตน
และมิมลทินจวบจนเวลาเย็น
นี่เป็นบทบัญญัติถาวรสำหรับทั้งชนอิสราเอลและคนต่างชาติซึ่งอาศัยอยู่ในหมู่เขา

การแตะต้องศพ

11 ผู้ใดแตะต้องซากศพจะเป็นมลทินไปตลอด 7 วัน

12 ในวันที่สามและวันที่เจ็ด เขาจะอาบน้ำชำระ

ตัวแล้วจึงจะสะอาด มิฉะนั้น แล้วจะไม่ถือว่าพ้นมลทิน

13 ผู้ใดแตะต้องซากศพแล้วมิได้ชำระตัว

ผู้นั้นก็กระทำให้พลับพลาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มีมลทิน

จะต้องถูกตัดขาดจากอิสราเอล

เพราะมิได้รับการพรมน้ำแห่งการชำระมลทินจึงยังคงค้างค้ำอยู่

14 กฎเกี่ยวกับเมื่อมีผู้เสียชีวิตในเต็นท์

คือผู้ที่เข้าไปในเต็นท์หรือผู้ที่อยู่ในเต็นท์ จะเป็นมลทินไป 7 วัน

15 ภาชนะใดๆ ในเต็นท์ซึ่งไม่มีฝาปิดก็มีมลทิน

16 ผู้ที่อยู่กลางแจ้งและไปแตะต้องซากศพคนที่ถูกฆ่าตายหรือตาย

ด้วยเหตุปกติวิสัย หรือไปแตะต้องกระดูก หรือหลุมฝังศพ

เขาจะมีมลทินไป 7 วัน 17 สำหรับผู้มีมลทิน

จงนำเถาที่เก็บไว้ทำน้ำชำระมลทินผสมกับน้ำสะอาดใส่ในภาชนะ

18 ให้ผู้ที่ไม่มีมลทิน เอากิ่งหุสบจุ่มน้ำนั้นพรอมที่เต็นท์

ที่ภาชนะทุกใบในเต็นท์ และที่ตัวคนที่มีมลทิน

เนื่องจากอยู่ในเต็นท์ หรือแตะต้องกระดูก และที่ผู้แตะต้องคน

ที่ถูกฆ่าตาย หรือตายด้วยเหตุปกติวิสัย หรือแตะต้องหลุมฝังศพ

19 จงกระทำอย่างนี้ในวันที่สามและวันที่เจ็ด

ผู้ที่มีมลทินนั้นจะต้องซักเสื้อผ้าอาบน้ำ

เย็นวันที่เจ็ดนั้นเขาจะพ้นมลทิน

20 แต่ผู้ใดมีมลทินและมิได้ชำระตัวจะถูกตัดขาดจากชุมชนเพราะก

กระทำให้สถานนมัสการของพระเจ้ามีมลทิน

เขาได้รับการพรมน้ำแห่งการชำระจึงยังมีมลทินอยู่

21 นี่เป็นกฎถาวรผู้ทำหน้าที่ พรมน้ำจะต้องซักเสื้อผ้าของตนด้วย

และผู้ใดแตะต้องน้ำนั้นจะมีมลทินจนถึงเย็น

22ผู้มีมลทินแต่ต้องสิ่งใด สิ่งนั้นจะเป็นมลทิน
และผู้ใดไปแต่ต้องสิ่งนั้นเข้า จะเป็นมลทินไป จนถึงเวลาเย็น"

น้ำจากหิน

20 ประชากรอิสราเอลมาถึงถิ่นกันดาร คินในเดือนที่หนึ่ง
และตั้งค่ายพักแรมที่คาเดช มิเรียมสิ้นชีวิตลงและถูกฝังไว้ ณ
ที่นั่น

2ที่แห่งนั้นน้ำไม่พอดื่ม

ประชากรจึงรวมตัวกันต่อต้านโมเสสกับอาโรนอีก 3พวกเขา

ต่อว่าโมเสสว่า "เราน่าจะตายเสียพร้อมกับพี่น้องของเรา

ซึ่งตายต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+!

4เหตุใดท่านจึงนำชุมชนแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+มายังถิ่นกันดารนี้เ

เพื่อให้ตายเสีย พร้อมทั้งฝูง ปศุสัตว์ของเรา?

5ทำไมถึงให้เราออกจากอียิปต์มาอยู่ที่เลวๆ เช่นนี้?

ไม่มีเมล็ดข้าว หรือมะเดื่อ องุ่นหรือทับทิม มีน้ำข้ำไม่มีน้ำให้ดื่ม!"

6โมเสสกับอาโรนผละจากประชากรไปยังทางเข้าเต็นท์นัดพบ

และชนหน้าลง

และพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+m ำ ป ร ำ ก ฎต่อท่านทั้งสอง

7องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า 8"จงเอาไม้เท้ามา

เจ้ากับอาโรนพี่ชาย

จงเรียกชุมนุมประชากรต่อหน้าต่อตาพวกเขาจงพูดกับหินก้อนนั้น

ให้หลั่งน้ำออกมา

เจ้าจะให้น้ำจากหินแก่ชุมนุมชนเพียงพอสำหรับคนและสัตว์ได้ดื่มก็

น "

9โมเสสก็ปฏิบัติตาม

ท่านนำไม้เท้าจากเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+m ำ

10โมเสสกับอาโรนเรียกชุมนุมประชากรมาที่หน้าก้อนหิน

ท่านพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ฟังนะเจ้านัก กบฏ

เราจะต้องเอาน้ำจากก้อนหินนี้ให้พวกเจ้าหรือ?"

11แล้วโมเสสก็เงี้ยวไม้เท้าขึ้นฟาดก้อนหิน 2 ครั้ง

น้ำพุ่งออกมาทั้งคนและสัตว์ได้ดื่มกิน

12แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า

"เนื่องจากเจ้าไม่ได้เชื่อเรา

ไม่ได้เทิดทูนเราอย่างสมควรต่อหน้าชนอิสราเอล

เจ้าจะไม่ได้พาพวกเขา เข้าสู่ดินแดนที่เรายกให้เขา"

13สถานที่นั้นได้ชื่อว่า เมรีบาห์²²

เพราะเป็นที่ซึ่งประชากรอิสราเอลโต้แย้งกับองค์พระผู้เป็นเจ้า+

และที่นั่นพระองค์ทรงสำแดงความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ต่อหน้าเขาทั้งห

ล ำ ย

14จากคาเดชโมเสสส่งผู้สื่อสารไปยังประมุขแห่งเอโดมว่า

"พวกเราเป็นวงศ์วานของอิสราเอล พี่น้องของท่าน

ท่านคงทราบเรื่องราวความทุกข์ลำบากของเราแล้ว

15บรรพบุรุษของเราไปยังอียิปต์และอาศัยอยู่ที่นั่นหลายปี

ชาวอียิปต์ข่มเหงรังแกเรากับบรรพบุรุษ

16แต่เมื่อเราร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระองค์ทรงได้ยิน

และส่งทูตองค์หนึ่ง นำเราออกมาจากอียิปต์

บัดนี้เราอยู่ที่คาเดชตั้งค่ายพัก อยู่ชิดแดนของท่าน

17โปรดอนุญาตให้เราผ่านแดน เราจะไม่ล่วงล้ำ ไร่นา

หรือสวนองุ่นของท่าน เราจะไม่ตีม้ำจากบ่อของท่าน

แต่จะไปตามทางหลวงจนกระทั่งข้ามพินเขตแดนของท่าน"

18แต่ประมุขของเอโดมตอบว่า "จงถอยไป

ขึ้นฝ่าเข้ามาในพรมแดนเรา จะได้เจอกองทัพของเราแน่"

19ผู้สื่อสารของอิสราเอลกล่าวว่า "พวกเราจะไปตามทางหลวง

หากเราหรือสัตว์ของเราตีม้ำของท่าน เราจะจ่ายค่าตอบแทน

---

²² 20:13 * แปลว่า โต้แย้ง หรือ วิวา ท

เราเพียงแต่ต้องการ ผ่านไปเท่านั้น ไม่มีอย่างอื่นเคลือบแฝง"
20แต่พวกเขาตอบว่า "ห้ามผ่านเขตแดน"
แล้วยกทัพใหญ่มาที่พรมแดน
21ในเมื่อเอโดมไม่ยอมให้ผ่านเขตแดนอิสราเอลจึงถอยกลับ
22ชุมชนอิสราเอลทั้ง หมดเดินทาง จากคาเดชมายังภูเขาสโหร
23องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสและอาโรนที่สโหรใกล้ชายแดน
เอโดมว่า 24"อาโรนจะตาย ตามคนของเขาไป
เขาจะไม่ได้เข้าไปในดิน แดนที่เรายกให้ประชากรอิสราเอล
เพราะเจ้าทั้งสองฝ่าฝืนคำสั่ง ของเราเรื่องน้ำที่เมรีบาห์
25บัดนี้จึงนำอาโรน และเอเลอาซาร์ บุตรของเขาขึ้นบนภูเขาสโหร
26จงถอดเครื่องแต่งกายปุโรหิตของอาโรน สวมให้เอเลอาซาร์ ณ
ที่นั่น อาโรนจะตายตามคนของเขาไป"
27โมเสสก็ปฏิบัติตามพระบัญชา
คนทั้งสามขึ้นไปบนภูเขาสโหรด้วยกันต่อหน้าประชากร
28เมื่อมาถึงยอดเขา
โมเสสก็ถอดเครื่องแต่งกายปุโรหิตของอาโรนสวมให้เอเลอาซาร์
อาโรนสิ้นชีวิตบนยอดเขาแห่งนั้น
แล้วโมเสสกับเอเลอาซาร์จึงกลับลงมา
29ครั้นประชากรทั้งปวงทราบว่าอาโรนสิ้นชีวิตแล้ว
ก็ไว้อาลัยให้อาโรนอยู่ 30 วัน

ประมุขแห่งอาร์ดฟายแพ

21

เมื่อประมุขแห่งอาร์ดชาวคานาอันได้ยินข่าวว่าอิสราเอลเคลี่
อนเข้ามาตามเส้นทางสู่อาธาริม
ก็มาโจมตีอิสราเอลจับคนไปเป็นเชลย
2อิสราเอลจึงถวายปฏิญาณต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า
หากพระองค์ทรงช่วยให้พวก เขารบชนะพวกอาร์ด

เขาทั้งหลายจะทำลายล้างนครทั้งปวงแถบนั้นให้ราบเป็นหน้ากลอง
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท รงสดับฟังคำทูลขอของอิสราเอล
และ ท ร ง ม อ บ ช า ว ค า น ำอันไว้ในมือเขา
พวกเขาทำลายล้างคนเหล่านั้นกับเมืองต่างๆ
ช อ ง เ ข า ที่แห่งนั้นจึงได้ชื่อว่า โหร์มาห์²³

งูทองสัมฤทธิ์

4พวกเขาเดินทางจากภูเขาสโหรตามทางที่จะไปทะเลแดงเพื่ออ้อมดิ
น แ ต น เ อ โ ต ม พ ว กเขารู้สึกท้อใจยิ่งนัก

5พากันบ่นต่อว่าพระเจ้ากับโมเสส รำพันว่า "ทำไมหนอ
ถึงได้พาเราออกจากอียิปต์มาตายเสียในถิ่นกันดารนี้?

ไม่มีอะไรกิน! ไม่มีอะไรดื่ม! เราเชื่อมั่นน่าอันน่าเอือมนี้ยิ่งนัก!"

6องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงส่งงูพิษมาในหมู่พวกเขา

อิสราเอลหลายคนถูกงูกัดตาย 7ประชากรจึงมาหาโมเสส ร้องว่า

"พวกข้าพเจ้าผิดไปแล้ว

ที่พูดบ่นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+กับบ่นว่าท่าน

โปรดอริษฐานทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ให้งูออกไปเถิด"

โมเสสจึงอริษฐานเพื่อประชากร

8องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

"จงทำงูทองสัมฤทธิ์ติดไว้ที่ยอดเสา

ผู้ใดถูกงูกัดจงมองดูงูนั้นแล้วจะรอดชีวิต"

9โมเสสจึงทำงูทองสัมฤทธิ์ขึ้น

และเมื่อผู้ที่ถูกงูกัดมองดูงูทองสัมฤทธิ์นั้นก็ยังมีชีวิตอยู่

เดินทางไปโมอับ

---

²³ 21:3 * แปลว่า พินาศย่อยยับ

10อิสราเอลออกเดินทางมาตั้งค่ายอยู่ที่โอบอท
11แล้วเดินทางต่อมายังอียะอาบาริม ในถิ่นกันดาร
ตรงข้ามโมอับด้านตะวันออก
12จากนั้นเดินทางมาตั้งค่ายพักที่หุบเขาเศเรด 13แล้วเคลื่อนมาที่
ท้ายแม่น้ำอารโนน ในถิ่นกันดาร
ต่อเข้าไปในเขตแดนของชาวอาโมไรต์ แม่น้ำอารโนนเป็นเส้น
พรมแดนระหว่างโมอับกับอาโมไรต์
14ด้วยเหตุนี้ในหนังสือสงครามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงระบุว่า
"... วาเฮบในซูฟาห์และลำห้วย
อ อ ร โ น น 15และลาดเขาแห่งลำห้วย
ซึ่งนำไปสู่ที่ตั้งของอาร์
เลียบไปตามเขตแดนของโมอับ"
16จากที่นั่นอิสราเอลเดินทางต่อมายัง เบเออร์²⁴
ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับโมเสสว่า "จงเรียกชุมนุมประชากร
เราจะให้น้ำแก่เขาทั้งหลาย" 17อิสราเอลจึงขับร้องเพลงนี้ว่า
"บ่อน้ำเอ๋ย ฟุ้งขึ้นเถิด
จงขับขานลำนำน้ำ
18นี่คือบ่อซึ่งบรรดาผู้นำได้ขุดขึ้น
ฝีมือเจาะของเหล่าเจ้านาย
ด้วยคทาและไม้เท้าของท่านเหล่านั้น"
แล้วเขาทั้งหลายก็ออกจากถิ่นกันดารเดินทางต่อ 19ผ่านมัทธานาห์
นาหะสีเอลและบาโมท 20จนมาถึงหุบเขาในโมอับ
มียอดเขาปีสกาห์ซึ่งมองลงมาเห็นถิ่นกันดาร

พิชิตประมุขลิโหน

---

²⁴ 21:16 * แปลว่า บ่อ

21อิสราเอลส่งทูตเข้าพบประมุขสิโหนของชาวอาโมไรต์

22ขอรับรองว่า "โปรดอนุญาตให้เราผ่านแดน

เราจะไม่ออกจากทางหลวง จนกว่าจะผ่านดินแดนของท่านไปแล้ว

จะไม่ลวงล้าที่นาหรือสวนองุ่นของท่าน จะไม่ดื่ม น้ำของท่าน"

23แต่สิโหนไม่ยอมให้อิสราเอลผ่านแดน

ทั้งยังยกทัพใหญ่มาสู้กับอิสราเอลในถิ่นกันดารรบกันที่ยาซาส

24อิสราเอลจึงสังหารสิโหนและครอบครองดินแดนของเขา

ตั้งแต่แม่น้ำอารโนนจดแม่น้ำยับโบค ไปประชิดพรมแดนของพวกเขา

อัมโมน เนื่องจากเชื้อสายของ อัมโมนเข้มแข็งมาก

25อิสราเอลได้ยึดครองนครต่างๆ

ของชาวอาโมไรต์และถิ่นที่อาศัยโดยรอบ

26เฮชโบนเป็นนครแห่งสิโหนประมุขของชาวอาโมไรต์

ซึ่งได้รบกับประมุขแห่งชนโมอับคนก่อน

และยึดครองดินแดนทั้งหมด ของเขามาจนจดอารโนน

27ด้วยเหตุนี้ เหล่ากวีจึงขับขานว่า

"เชิญมาเฮชโบน

ปฏิสังขรณ์มันเถิด

มาสู้รบแห่งสิโหนเถิด

28"ไ ฟ อ อ ก มา จ า ก เ ส ช โ บ น

เปลวไฟกล้ำจากนครแห่งสิโหน

เผาผลาญอาร์แห่งโมอับ

พลเมืองของที่สูงแห่งอารโนน

29วิบัติแก่เจ้า โมอับเอ๋ย

เจ้าถูกกำจัดเสียแล้ว ประชากรแห่งเคโมชเอ๋ย

บุตรชายเตลิดหนีไป

บุตรสาวต้องตกเป็น เ ช ล ย

ของสิโหนประมุขแห่งชาวอาโมไรต์

30แต่เราได้โค่นล้มพวกเขา

เฮซบอนถูกทำลายจนถึงดีบอน
เราล้มล้างพวกเขาไปไกลถึงโนฟัท
ซึ่งขยายไปจนจดเมเดบา"

พิชิตประมุขแห่งบาชาน

31อิสราเอลจึงตั้งถิ่นฐานในดินแดนของชาวอาโมไรต์
32หลังจากโมเสสได้ส่งคนไปสอดแนมที่ ยาเซอร์
ชนอิสราเอลก็ยึดถิ่นฐานโดยรอบได้และขับไล่ชาวอาโมไรต์
ซึ่งอาศัยที่นั่นออกไป 33แล้ววกไป ตามเส้นทางสู่บาชาน
และโอบประมุขแห่งบาชานยกทัพมาเผชิญหน้ากันที่เอเดเรอี
34พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า "อย่ากลัวเขาเลย
ด้วยที่เราได้มอบเขาและกองทัพทั้งหมดตลอดจนดินแดนของเขาไป
ไว้ใน มือเจ้าแล้ว
จงพิชิตเขาเหมือนที่ได้พิชิตลิโชนประมุขชาวอาโมไรต์ผู้ครองเฮซ
บอน " 35อิสราเอลก็สังหารโอบ
บุตรหลานและกองทัพทั้งหมดของเขา
ไม่มีผู้รอดชีวิตแม้สักคนเดียว
แล้วอิสราเอลก็เข้าครอบครองดินแดนนั้น

บาลาคและบาลาอัม

22 ประชากรอิสราเอลเดินทางมาถึงที่ราบโมอับ
และตั้งค่ายพักแรมแม่น้ำจอร์แดน ตรงข้ามเมืองเยรีโค
2 ฝ่ายบาลาคบุตรคิปีโรได้เห็นการทิ้งปวงซึ่งอิสราเอลกระทำ
แก่ชาวอาโมไรต์
3 และโมอับหวั่นผวาเนื่องจากมีกำลังคนมากมายยิ่งนัก
โมอับครั้นคร้ามชนอิสราเอลอย่างยิ่ง 4 จึงหารือกับ
บรรดาผู้นำแห่งมีเดียนว่า
"ฝูงชนนี้จะมากินเราอย่างวัวกินหญ้าแล้ว"

บาลาคบุตรศิปโปร์ประมุข แห่งโมอับในขณะนั้น
5 จึงส่งผู้สื่อสารไปเรียกตัวบาลาอัมบุตรเบโอร์
ซึ่งอยู่ที่เปโรร์บ้านเกิดเมืองนอน ของเขาใกล้แม่น้ำยูเฟรติส
บาลาคกล่าวว่า "ชนชาติหนึ่งจากอียิปต์แห่กันมามีดฟ้าม้วนดินมา
ป ร ะ ชิตข้าพเจ้าแล้ว
6 โปรตมาแข่งคนเหล่านี้ให้ข้าพเจ้าด้วยเพราะพวกเขาแข็งแรงแรงเกิ
นกำลังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้ขับไล่พวกเขาออกจากดินแดน
ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า ทุกคนที่ท่านอวยพรก็ได้รับพร
ส่วนคนที่ท่านสาปแช่งก็ต้องคำสาป"
7 เหล่าผู้นำของโมอับและมีเดียนจึงจากไปนำเงินค่าทำอาถรรพ์ไป
ด้วย เมื่อมาพบบาลาอัม ก็แจ้ง ตามที่บาลาคกล่าว
8 บาลาอัมกล่าวว่า "เชิญพักอยู่ที่นี่ก่อน
แล้วข้าพเจ้าจะนำคำตอบที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานมาให้"
พวกเจ้านายแห่งโมอับจึงพักอยู่ด้วย
9 พระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัมตรัสว่า "คนที่อยู่กับเจ้าเป็นใคร"
10 บ าล าม์ทูลว่า "บาลาคบุตรศิปโปร์
ประมุขแห่งโมอับส่งข่าวมาว่า 11'ชนชาติ
หนึ่งจากอียิปต์มากันมีดฟ้าม้วนดิน
ขอเชิญท่านไปแข่งสาปพวกเขาให้
เพื่อข้าพเจ้าจะสามารถสู้รบและขับไล่พวกเขาออกไป"
12 พระเจ้าตรัสว่า "อย่าไปกับพวกนั้น
เจ้าจะสาปแช่งคนเหล่านั้นไม่ได้ เพราะเขาได้รับ พรแล้ว"
13 เช้าวันรุ่งขึ้นบอกทูตของบาลาคว่า
"กลับไปประเทศของท่านเถิดองค์พระผู้เป็นเจ้า+ไม่ทรงอนุญาตให้
ข้าพเจ้าไปกับท่าน"
14 ทูตของโมอับจึงกลับไปรายงานบาลาคว่าบาลาอัมไม่ยอมมาด้วย
15 บาลาคพยายามอีกครั้ง ส่งกองเกียรติยศยิ่งกว่าครั้งก่อนมา

16 เขาทั้งหลายมาแจ้งแก่บาลาอัมว่า "บาลาคบุตรศิปโปริกล่าวว่าย
อย่าให้มีสิ่งใดมาขัดขวาง มิให้ท่านมาหาเรา

17 เพราะเราจะตอบแทนท่านอย่างงาม

และทำตามทุกอย่างที่ท่านบอก มาแข่งชนชาตินี้ให้เราเถิด"

18 แต่บาลาอัมตอบว่า "แม้บาลาคจะยก เงินทองเต็มปราสาทให้
ข้าพเจ้าก็ไม่อาจ ขัดชินพระราชโองการขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
ไม่ว่าเรื่องเล็กหรือใหญ่ 19 เอาเถอะ คินนี้เชิญค่างคินอยู่ที่นี้ก่อน
ข้าพเจ้าจะดูว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะตรัสเพิ่มเติมอะไรบ้างหรือไม่"

20 คินนั้นพระเจ้ามาตรัสกับบาลาอัมว่า

"ในเมื่อคนเหล่านี้มาเรียกตัวเจ้า จงไปกับเขา

แต่จงกระทำตามที่เราสั่งเท่านั้น"

ลาของบาลาอัม

21 ครั้นรุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นผูกอานลา

ไปกับพวกเจ้านายแห่งโมอับ 22 แต่พระเจ้าทรงพระพิโรธ บาลาอัม
ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มายืนดักเพื่อขัดขวางเขาระหว่างที่บาลา
อัม ชีลา มีคนรับใช้สองคนไปด้วย

23 เมื่อลาเห็นทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ยืนถือดาบอยู่กลางทางก็เบี
ยงออกนอกทางเข้าไปในทุ่งนา แต่บาลาอัม ตีลากลับเข้าทาง

24 ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มายืนอยู่ตรงทางแคบระหว่างกำแพง
รั้วสวนองุ่นสองฟาก

25 เมื่อลาเห็นทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็เบียดตัวชิดรั้วทำให้เท้าข
องบาลาอัมกระแทกกับกำแพงรั้ว เขาจึงตีลาอีก

26 แล้วทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ย้ายมาที่ถนนยืนอยู่ตรงที่แคบซึ่ง
ลาไม่สามารถเดินผ่านไปได้ เล ย

27 เมื่อลาเห็นทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็หมอบลงโดยที่บาลาอัมยั
งนั่งอยู่บนหลัง เขาจึงโกรธและเอาไม้เท้าตีลาอีก

28 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเปิดปากลา ลาพูดกับบาลาอัมว่า

"ข้าพเจ้าทำอะไรท่านหรือ จึงมาตีข้าพเจ้าถึงสามหน?"

29บาลาอัมตอบว่า "ก็เจ้าน่ะสิ ทำให้เรากลายเป็นอ้ายจ้ง!

น่าจะมีดาบสักเล่มอยู่ในมือจะได้ฆ่าเจ้า เสียเลย" 30ลากลามว่า

"ข้าพเจ้าไม่ใช่ลาของท่าน ซึ่งท่านขี่มาตลอดถึงบัดนี้หรือ?

ข้าพเจ้าเคยทำกับท่านเช่นนี้มาก่อนหรือเปล่า?" เขาตอบว่า

"ไม่เคย"

31แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเบิกตาของบาลาอัม

เขาเห็นทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ถือดาบยื่นอยู่กลางทางก็สยบภา

ยชบหน้าลง 32ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ถ ำ ม ว่า

"เหตุไรเจ้าจึงตีลาสามครั้ง?

เรามาห้ามเจ้าเพราะเจ้ากำลังผลิผลามออกไปนอกถิ่นนอกทาง

33ลาเห็นเราแล้ว ก็หลบเสียวไปถึงสามครั้ง

หาไม่แล้วเราคงได้ประหารเจ้าเป็นแน่ และปล่อยให้ลารอดชีวิตไป"

34บาลาอัมกล่าวกับทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า

"ข้าพเจ้าผิดไปแล้ว ข้าพเจ้าไม่ทราบที่ท่านอยู่ที่นั่น

ถ้าท่านไม่ยากให้ข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าก็จะกลับบ้าน"

35ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+กล่าวว่า "จงไปกับคนเหล่านี้เถิด

แต่จงพูดตามที่เราสั่งเท่านั้น"

บาลาอัมจึงไปกับพวกเจ้านายที่บาลาคส่งมา

บาลาอัมไปพบบาลาค

36เมื่อบาลาคได้ยินว่าบาลาอัมกำลังมา

ก็ออกมารับที่เมืองของโมอับที่ชายแดนที่แม่น้ำอารโนน

37บาลาคกล่าวกับบาลาอัมว่า "เราส่งคนไปเชิญท่านมาโดยด่วน

มิใช่หรือ เหตุใดท่านจึงไม่ยอมมา

เราไม่สามารถปูนบำเหน็จแก่ท่านหรือ" 38บาลาอัมตอบว่า

"ข้าพเจ้ามาแล้วก็จริง แต่ไม่อาจพูดอะไร

ต้องพูดแต่สิ่งที่พระเจ้าทรงใส่ไว้ในปากข้าพเจ้า"

39แล้วบาลาอัมก็ร่วมทางไปกับ บ าล าค ถึงที่ศิรียาทหุโซท
40บ าล าค เอาวัวและแกะถวายบูชา
และยกให้บาลาอัมกับเหล่าเจ้านายที่มาด้วย
41วันรุ่งขึ้นบาลาคพาบาลาอัมขึ้นไปบนบาโมทบาอัล
ซึ่งมองลงมาเห็นประชากร (อิสราเอล) บางส่วน

บาลาอัมทำนายเป็นครั้งแรก

23 บาลาอัมกล่าวกับบาลาคว่า "จงก่อแท่นบูชาขึ้นที่นี่เจ็ดแท่น
และจัดวัวหนุ่มกับ แกะตัวผู้อย่างละเจ็ดตัวให้ข้าพเจ้า"
2บาลาคก็ปฏิบัติตาม ถวายวัวหนุ่มและแกะ
ผู้อย่างละตัวบนแท่นแต่ละแท่น 3บาลาอัมกล่าวกับบาลาคว่า
"จงยื่นเคียงเครื่องบูชา อยู่ที่นี่
ข้าพเจ้าจะไปดูว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะเสด็จมาหาข้าพเจ้าหรือไม่
แล้วข้าพเจ้าจะบอกให้ฟังว่าพระองค์ตรัสว่าอะไร"
แล้วเขาก็ขึ้นไปยังที่สูง 4พระเจ้ามาปรากฏ บาลาอัมกราบทูลว่า
"ข้าพระองค์ได้เตรียมแท่นบูชาเจ็ดแท่น
และได้ถวายวัวหนุ่มกับแกะตัวผู้อย่างละตัวบนแต่ละแท่น"
5องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร ง ใ ส์ถ้อยคำในปากบาลาอัมและตรัสว่า
"จงกลับไปหาบาลาค และกล่าวกับเขาตามนี้"
6บาลาอัมจึงกลับลงมา บาลาคยืนอยู่ใกล้ๆ
เครื่องบูชาพร้อมด้วยบรรดาเจ้านายแห่งโมอับ
7บาลาอัมจึงเปล่งวาจาว่า
"บาลาค นำข้าพเจ้ามาจากอารัม
ประมุขแห่งโมอับพาข้าพเจ้ามาจากภูเขาทางตะวันออก
เขากล่าวว่า 'มาเถิด มาแข่งยาโคบให้เรา
จงมาประณามอิสราเอล'
8ข้าพเจ้าจะสาปแช่งผู้ที่พระเจ้ามิได้
ทรงสาปแช่งได้อย่างไร?

จะประณามผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ทรงประณามได้อย่างไร?

9 จากยอดผาข้าพเจ้าเห็นคนเหล่านั้น

จากเบื้องสูงข้าพเจ้าแลเห็นชนชาติหนึ่งอยู่ตามลำพัง

ถือสันโดษจากประชาชาติอื่นๆ

10 ใครเล่าอาจนับอิสราเอลซึ่งมากมายดั่งฝุ่นธุลี

ใครเล่าอาจนับแม่เพียงเลี้ยงของเขา

ขอให้ข้าพเจ้าได้ตายอย่างคนชอบธรรม

เยี่ยงอิสราเอลคนหนึ่งเกิด

ขอให้บั้นปลายชีวิตข้าพเจ้า เป็นเช่นพวกเขาเกิด"

11 บาลาคกล่าวกับบalaอัมว่า "ทำไมท่านถึงทำกับเราอย่างนี้?

เราพาท่านมาแข่งศัตรู ท่านกลับ มาอวยพรพวกเขา!"

คำทำนายครั้งที่สองของบalaอัม

12 บalaอัมตอบว่า

"ข้าพเจ้าต้องพูดสิ่งที้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใส่ไว้ในปากข้าพเจ้ามิ

ใช่หรือ?" 13 บาลาคจึงพูดกับเขาว่า

"เชิญไปยังอีกที่หนึ่งกับข้าพเจ้า

ที่นั่นท่านจะเห็นคนอิสราเอลแต่เพียงส่วนหนึ่ง

อย่างน้อยที่สุดขอให้แข่งคนเท่านั้น"

14 บาลาคจึงพาบalaอัมไปยังทุ่งโคฟิมขึ้น บนยอดเขาปีสกาห์

ก่อแท่นบูชาขึ้น 7 แท่น

และถวายวัวหนุ่มกับแกะผู้อย่างละตัวบนแต่ละแท่น

15 บalaอัมบอกบาลาคว่า "จงยื่นข้างเครื่องบูชานี้

ข้าพเจ้าจะไปเข้าเฝ้าพระเจ้า"

16 องค์พระผู้เป็นเจ้า+เสด็จมาหาบalaอัม

ทรงใส่ถ้อยคำไว้ในปากเขาและตรัสว่า "จงกลับไปหาบาลาค

และกล่าวกับเขาตามนี้"

17เขาจึงกลับมาหาบาลาคและเจ้านายแห่งโมอับซึ่งยืนอยู่ข้าง
เครื่องบูชา บาลาคถามว่า"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่าอะไรบ้าง?"

18บาลาอัมจึงเปล่งวาจาว่า

"ลุกขึ้นเถิด บาลาค ฟังนะ

บุตรศิปโปรเอ๋ย จงฟังเรา

19พระเจ้ามิใช่มนุษย์ จะได้พุดมสา

พระองค์มิได้ทรงเปลี่ยนใจอย่างมนุษย์

มีหรือที่ทรงลั่นวาจาไว้ แล้วไม่ทำ?

ทรงสัญญาไว้ แล้วไม่เป็นไปตามนั้น?

20ข้าพเจ้าได้รับคำบัญชาให้อวยพร

พระเจ้าได้ทรงอวยพร

ข้าพเจ้าไม่อาจกล่าวเป็นอื่น

21ไม่เห็นเคราะห์กรรมอันใดในยาโคบ*

ไม่พบความทุกข์ยากใดในอิสราเอล

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเขาสถิตกับเขา

เสียงโห่ร้องถวายพรชัยองค์ราชันอยู่ท่ามกลางพวกเขา

22พระเจ้าทรงพาเขาออกมาจากอียิปต์

เขาทั้งหลายทรงพลังอย่างกระทิง

23ไม่มีอาถรรพ์ใดๆ ตกแก่ยาโคบ

ไม่อาจกระทำเวทมนตร์ใดๆ แก่เขา

ถึงเวลาแล้วที่จะพุดถึงยาโคบและอิสราเอลว่า

'ดูสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำเถิด!'

24ประชากรเหล่านี้ผงาดขึ้นมาเยี่ยงราชสีห์หรือนางสิงห์

พวกเขาจะไม่หอบลง

จนกว่าจะได้เขมือบเหยื่อ

ได้ดื่มเลือดของเหยื่อเสียก่อน"

คำทำนายครั้งที่สามของบาลาอัม

25 บาลาคกล่าวกับบาลาอัมว่า

"ถ้าท่านจะไม่แข่งต่ापวกเขาแล้วละก็ อย่าอวยพรเขาเลย!"

26 บาลาอัมตอบว่า

"ข้าพเจ้าบอกแล้วไม่ใช่หรือว่าจะต้องพูดตามที่พระเจ้าตรัส?"

27 บาลาคพูดกับบาลาอัมว่า "เราจะพาท่านไปอีกที่หนึ่ง
บางที่ตรงนั้นพระเจ้าอาจจะยอมให้ท่านแข่งพวกเขา"

28 บาลาคจึงพาบาลาอัมไปที่ยอดเขาเปโอร์

ซึ่งมองลงมาเห็นถิ่นกันดาร

29 บาลาอัมบอกให้บาลาคก่อแท่นบูชา 7 แท่นและจัดวัวหนุ่ม 7 ตัว

กับแกะผู้ 7 ตัว เป็นเครื่องบูชา 30 บาลาคก็กระทำตามที่บา

ลาอัมกล่าวถวายวัวหนุ่ม 1 ตัว กับแกะผู้ 1 ตัวบนแท่นแต่ละแท่น

24

ครั้นบาลาอัมเห็นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา+พอพระทัยที่จะอวยพร
อิสราเอล ก็มีได้ไปเลี้ยงทายเช่นครั้งก่อนๆ

แต่ตรงไปมองดูถิ่นกันดารทันที 2 เมื่อบาลาอัมมองไปเห็นอิสราเอล
แยกตั้งค่ายตามตระกูล

ขณะนั้นพระวิญญาณแห่งพระเจ้ามาอยู่เหนือบาลาอัม

3 เขาจึงเปล่งวาจาว่า

"คำพยากรณ์ของบาลาอัมบุตรเปโอร์

คำทำนายของผู้มีหูดาสว่าง

4 วาจาสิทธิ์ของผู้สดับพระดำรัสแห่งพระเจ้า

ผู้เห็นนิมิตจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

ผู้ล้มลง แล้วตาก็เบิกออก

5 ยาโคบเอ๋ย! เต็นท์ของท่านงามยิ่งนัก

อิสราเอลเอ๋ย ที่พำนักของท่านงามเหลือเกิน

6 พวกเขาแผ่ขยายออกไปตั้งหุบเขาเซียวขจี

ตั้งอุทยานริมน้ำ

ตั้งกฤษฎณาซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงปลุกไว้

ตั้งสนสิดาร์ริมน้ำ

7น้ำจะไหลล้นจากถังของเขา

เมล็ดพันธุ์ของเขาจะมีน้ำท่าอุดมสมบูรณ์

กษัตริย์ของเขาจะยิ่งใหญ่กว่าอากั๊ก

ราชอาณาจักรของเขาจะรุ่งเรือง

8พระเจ้าทรงพาพวกเขาออกจากอียิปต์

เขาทรงพลังเยี่ยงกระทิง

เขาเขมือบชนชาติต่างๆ ซึ่งเป็นศัตรู

ห้กกระดูกของพวกนั้นเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย

ระดมยิงธนูใส่พวกเขา

9เขาเอนตัวลงนอนเยี่ยงราชสีห์หรือนางสิงห์

ใครจะกล้าไปเหย้าเขาได้

ขอให้ผู้ที่อวยพรท่านได้รับพร

และผู้ซึ่งแข่งท่านก็ถูกแข่ง"

10บาลาคโกรธจัด ทูบก่าปั้นและตวาดว่า

"เรียกให้มาแข่งศัตรูกลับมาอวยพรพวกมันถึงสามครั้ง สามครา

11ไปให้พ้นไสหัวไป เราคิดจะปูนบำเหน็จอย่างงามให้

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงขัดขวางไว้เสียแล้ว"

12บาลาอัมตอบว่า "ข้าพเจ้าไม่ได้บอกผู้สื่อสารของท่านหรือ

13ว่าถึงแม้ท่านจะยกเงินทอง เต็มปราสาทให้

ข้าพเจ้าก็ไม่อาจพูดนอกเหนือพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+หรือ

พูดอะไรตามใจชอบ

ต้องพูดแต่สิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสเท่านั้น

14บัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปหาพวกพ้อง

แต่ขอเตือนถึงสิ่งที่ชนชาตินี้จะกระทำแก่ชนชาติของท่านในวันข้างหน้า"

คำทำนายครั้งที่สี่ของบาลาอัม

15 เขาจึงเปล่งวาจาว่า

"คำพยากรณ์ของบาลาอัมบุตรเบโอร์

คำทำนายของผู้มีหูดาสว่าง

16 วาจาสิทธิ์ของผู้สดับพระตำรัสแห่งพระเจ้า

ผู้มีความรู้จากพระเจ้าผู้สูงสุด

ผู้เห็นนิมิตจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

ผู้ล้มลงแล้วตาก็เบิกออก

17 ข้าพเจ้าเห็นเขา แต่ไม่ใช่ขณะนี้

ข้าพเจ้ามองเห็น แต่มิใช่ระยะใกล้

ดาวดวงหนึ่งจะออกมาจากยาโคบ

ธารพระภรรยาจะรุ่งเรืองออกมาจากอิสราเอล

ผู้นั้นจะบดขยี้หน้าผากของโมอับ

และทำลายล้างพงศ์พันธุ์ของเซท

18 เอโดมจะถูกพิชิต

เสอีร์ศัตรูของเขาก็จะถูกพิชิต

ส่วนอิสราเอลจะเข้มแข็ง

19 จะมีผู้ครอบครององค์หนึ่งจากยาโคบ

ซึ่งจะทำลายล้างผู้รอดตายของเมืองนั้น"

คำทำนายครั้งสุดท้ายของบาลาอัม

20 จากนั้นบาลาอัมมองดูชาวอามาเลซ และพยากรณ์ว่า

"อามาเลซเป็นประชาชาติหมายเลขหนึ่ง

แต่เขาจะพินาศย่อยยับในที่สุด"

21 แล้วเขาแลดูชาวเคไนต์และพยากรณ์ว่า

"ที่พำนักของเจ้ามั่นคง

รังของเขาอยู่ที่ซอกหิน

22 กระนั้นเจ้าชาวเคไนต์จะถูกทำลายล้าง

เมื่ออัสซูร์มากวาดต้อนเจ้าไปเป็นเชลย"
23แล้วบาลาอัมกล่าวทิ้งท้ายว่า
"อนิจจา ใครเล่าจะรอดชีวิตอยู่ได้
เมื่อพระเจ้าทรงกระทำเช่นนี้
24เรือจะมาจากชายฝั่งคิทธิม
และปราบทั้งเอเบอร์และอัสซูร์
แต่พวกเขาก็จะพินาศย่อยยับเช่นกัน"
25แล้วบาลาอัมก็ลุกขึ้นกลับไปยังที่อยู่ของตน
และบาลาคก็ไปตามทางของเขา

อิสราเอลนมัสการพระบาอัล
25 ขณะอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ที่ชิททิม
มีประชาชนไปสามะเลเทเมากับหญิงพื้นเมืองชาวโมอับ
2ผู้เชื่อเชิญเขาทั้งหลายไปร่วมเช่นสังเวทแก้วพระของตน
พวกเขาก็ร่วม งานเลี้ยง และกราบไหว้พระเหล่านั้น
3อิสราเอลหันไปร่วมนมัสการพระบาอัลแห่งเปโอร์
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธอิสราเอลยิ่งนัก
4องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสสให้ประหารบรรดาผู้นำของประชา
ชนเหล่านั้นและแขวนกลางแดดระอุต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า
า +
เพื่อพระพิโรธกราดเกรี้ยวขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะหันเหเสียจาก
ป ร ะ ช า ก ร 5โมเสสจึงสั่งให้เหล่าตุลาการ
ประหารทุกคนที่ได้นมัสการพระบาอัล
6มีชายอิสราเอลคนหนึ่งบังอาจพาหญิง
ชาวมีเดียนเข้ามาในค่ายพัก ต่อหน้าโมเสส
และปวงประชากรซึ่งยืนร่ำไห้อยู่ตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ
7เมื่อฟีเนหัส(บุตรเอเลอาซาร์ บุตรปุโรหิตอาโรน) เห็นเช่นนี้
ก็ผละจากกลุ่มฉวยทวน 8ติดตามชายผู้นั้นเข้าไปในเต็นท์

แล้วฟุ้งทวนทะเลร้างของคน ทั้งสอง

ภัยพิบัติแก่อิสราเอลก็สงบลง 9แต่ก็หลังจากมีผู้เสียชีวิตถึง 24,000 คน เสียชีวิตไปแล้ว

10องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า 11"ฟิเนหัสบุตรเอเลอาซาร์ หลานชายปุโรหิตอาโรน เป็นผู้ระงับโทสะของเรา เพราะเขาเจ็บแค้นแทนเรา ปกป้องเกียรติของเรา เราจึงหยุดทำลายล้างอิสราเอลตามที่ตั้งใจไว้

12ฉะนั้นจงบอกเขาว่าเราได้ตั้งพันธสัญญาไมตรีกับเขา

13เขาก็กับวงศัวานจะได้ถือสัญญาครองความเป็นปุโรหิตตลอดไป เนื่องจากเขามีใจร้อนรนเพื่อเกียรติของพระเจ้า และได้ขอภัยโทษบาปสำหรับชนอิสราเอล"

14ชายคนที่ถูกประหารพร้อมหญิงชาวมีเดียนนั้นคือคิมรีบุตรของสาลู ผู้นำคนหนึ่งของตระกูล สิเมโอน 15หญิงนั้นชื่อคสบี บุตรสาวศูร์ผู้นำคนหนึ่งของมีเดียน

16องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

17"จงตั้งตนเป็นศัตรูกับชาวมีเดียนและประหาร พวกเขาเสีย

18เพราะพวกเขาทำตัวเป็นศัตรู

โดยหลอกลวงพวกเจ้าในเรื่องเปโอร์

และในเรื่องคสบีบุตรสาวผู้นำแห่งมีเดียน

หญิงผู้ถูกประหารในคราวภัยพิบัติอัน นี้เนื่องมาจากเปโอร์"

สามะโนประชากรครั้งที่สอง

26 หลังจากภัยพิบัติยุติลงแล้ว

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสและเอเลอาซาร์บุตรปุโรหิตอาโรน ว่า 2"จงทำสามะโนประชากร เฉพาะชายอิสราเอลอายุ 20 ปีขึ้นไป เพื่อสำรวจจำนวนพลแต่ละตระกูลซึ่งสามารถออกรบ"

3ณ ที่ราบแห่งโมอับริมแม่น้ำจอร์แดน ตรงข้ามเมืองเยรีโค

โมเสสและปุโรหิต เอเลอาซาร์จึงแจ้งแก่ พวกเขา

4 ให้ทำสำมะโนประชากรชายอายุ 20

ปีขึ้นไปตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรีสสังโมเสส

ชนอิสราเอลที่ออกมาจากอียิปต์ได้แก่

5 วงศ์วานของรูเบนบุตรหัวปีของอิสราเอล คือวงศ์ต่างๆ

สืบสายจากบุตรชายของรูเบน ได้แก่วงศ์ฮาโนคจากฮาโนค

วงศ์ปัลลูจากปัลลู 6 วงศ์เฮสโรนจากเฮสโรน วงศ์คารมีจากคารมี

7 เหล่านี้คือวงศ์ต่างๆ ของรูเบน รวม 43,730 คน

8 จากเชื้อสายเอลีอับบุตรชายปัลลู 9 มีครอบครัว เนมุเอล

อาบีรัมและดาธาน

ดาธานและอาบีรัมคือเจ้าหน้าที่ของชุมชนผู้ได้สมคบกับโคราห์

ต่อต้าน โมเสสและอาโรน 10 แต่พันธกรณีแยกออกสูบพวกเขาลงไป

และมีคน 250 คน ถูกไฟจากพระเจ้า คลอกตายในวันนั้น

เป็นการเตือนเหล่าประชากร

11 แต่สายโคราห์มิได้ตายเสียหมดทุกคน

12 วงศ์วานของสิเมโอนแยกตามวงศ์ ได้แก่

วงศ์เนมุเอลจากเนมุเอล วงศ์ยามีนจากยามีน วงศ์ยาซีนจากยาซีน

13 วงศ์เศราห์จากเศราห์ และวงศ์ซาอูลจากซาอูล

14 เหล่านี้คือวงศ์ต่างๆ ของสิเมโอน รวม 22,200 คน

15 วงศ์วานของกาต แยกตามวงศ์ ได้แก่ วงศ์เศโพนจากเศโพน

วงศ์ฮักก็จากฮักก็ วงศ์ซูนีจากซูนี 16 วงศ์โอสนีจากโอสนี

วงศ์เอรีจากเอรี 17 วงศ์อาโรตจากอาโรต และวงศ์อาเรลีจากอาเรลี

18 เหล่านี้ คือวงศ์ต่างๆ ของกาต รวม 40,500 คน

19 เอร์และโอนันบุตรชายของยูดาห์เสียชีวิตที่คานาอัน

20 วงศ์วานของยูดาห์ แยกตามวงศ์ ได้แก่ วงศ์เซลาห์จากเซลาห์

วงศ์เปเรศจากเปเรศ

วงศ์เศราห์จากเศราห์ 21 วงศ์ย่อยซึ่งสืบเชื้อสายจากเปเรศ ได้แก่

เฮสโรนจากเฮสโรน และวงศ์ฮามูลจากฮามูล

22 เหล่านี้คือวงศ์ต่างๆ ของยูดาห์ รวม 76,500 คน

23วงศ์วานของอิสสาคาร์ แยกตามวงศ์ ได้แก่ วงศ์โทลาจากโทลา
วงศ์ปุวาร์จากปุวาร์ 24วงศ์ยาซุบจากยาซุบ
และวงศ์ชิมโรนจากชิมโรน 25เหล่านี้คือวงศ์ ต่างๆ ของอิสสาคาร์
ร ว ม 64,300 ค น

26วงศ์วานของเศบูลุน แยกตามวงศ์ ได้แก่ วงศ์เซเรตจากเซเรต
วงศ์เอโลนจาก เอโลน และวงศ์ยาเลเอลจากยาเลเอล
27เหล่านี้คือวงศ์ต่างๆของเศบูลุน รวม 60,500 ค น

28วงศ์วานของโยเซฟแยกตามวงศ์ แบ่งเป็นสองตระกูลคือ
ตระกูลมนัสเสห์และตระกูลเอฟราอิม 29วงศ์วานของมนัสเสห์
ได้แก่ วงศ์มาคีร์จากมาคีร์ (บิดาของกิเลอาด)
วงศ์กิเลอาดจากกิเลอาด 30วงศ์ย่อยต่างๆ จากวงศ์กิเลอาด ได้แก่
อียะเซอร์จากอียะเซอร์ เฮเลคจากเฮเลค 31อัสรีเอลจาก
อัสรีเอล เชเคมจากเชเคม 32เชมิดาจากเชมิดา
แ ล ะ เ ส เ ฟ อร์จากเฮเฟอร์ 33(เศโลเฟียดบุตรเฮเฟอร์
ไม่มีบุตรชาย มีแต่บุตรสาว ได้แก่มาลาห์ โนอาห์ โโฮกลาห์
มิลคาห์และทึรซาคห์) 34เหล่านี้คือวงศ์ต่างๆ ของมนัสเสห์ รวม
52,700 ค น

35วงศ์วานของเอฟราอิม แยกตามวงศ์ ได้แก่
วงศ์ชูเธลาห์จากชูเธลาห์ วงศ์เบเคอร์จากเบเคอร์
วงศ์ทาทานจากทาทาน 36วงศ์ย่อยของวงศ์ชูเธลาห์
คือเอรานจากเอราน 37เหล่านี้คือวงศ์ต่างๆ ของเอฟราอิม รวม
32,500 คน เหล่านี้คือวงศ์วานของโยเซฟ แยกตามวงศ์
38วงศ์วานของเบนยามิน แยกตามวงศ์ ได้แก่ วงศ์เบลาจากเบลา
วงศ์อัชเบลจากอัชเบล วงศ์อาหิรั้มจากอาหิรั้ม
39วงศ์เซฟุฟามจากเซฟุฟาม และวงศ์หุฟามจากหุฟาม
40วงศ์ย่อยของวงศ์เบลา ได้แก่ วงศ์อาร์ดจากอาร์ด
และวงศ์นาอามานจากนาอามาน 41เหล่านี้คือวงศ์ต่างๆ
ของเบนยามิน รวม 45,600 ค น

42 วงศ์วานของดานได้แก่วงศ์ชูฮัมจากชูฮัม
เหล่านี้คือวงศ์ของดาน 43 ล้านอยู่ในวงศ์ชูฮัม รวม 64,400 คน
44 วงศ์วานของอาเซอร์ แยกตามวงศ์ ได้แก่
วงศ์อิมนาห์จากอิมนาห์ วงศ์อิซวี จากอิซวี
และวงศ์เบรียห์จากเบรียห์ 45 วงศ์ย่อยของวงศ์เบรียห์ ได้แก่
เฮเบอร์ จากเฮเบอร์ และมัลคีเอลจาก มัลคีเอล
46 (อาเซอร์มีบุตรสาวคนหนึ่งชื่อเสราห์)
47 เหล่านี้คือวงศ์ต่างๆของอาเซอร์ รวม 53,400 คน
48 วงศ์วานของนัฟทาลี แยกตามวงศ์ ได้แก่
วงศ์ยาเซเอลจากยาเซเอล วงศ์กุนี จากกุนี
49 วงศ์เยเซอร์จากเยเซอร์ และวงศ์ซิลเลมจากซิลเลม
50 เหล่านี้คือ วงศ์ต่างๆของนัฟทาลี รวม 45,400 คน
51 รวมพลอิสราเอลทั้งหมด 601,730 คน
52 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสส
53 ให้แบ่งดินแดนแก่ตระกูลต่างๆ ตามสัดส่วนจำนวน
ที่ระบุไว้ในสำมะโน กำลังพล 54 ตระกูลใหญ่ได้รับที่ดินมาก
ตระกูลเล็กกว่าได้รับ ที่ดินน้อยลงตามส่วน 55 ให้จับฉลากแบ่ง
ดินแดน
แต่ละกลุ่มได้ครองกรรมสิทธิ์ตามจำนวนรายชื่อสำหรับตระกูล
56 แบ่งสรรกรรมสิทธิ์โดยจับ ฉลากตามส่วนตระกูลใหญ่
และตระกูลเล็ก
57 รายชื่อวงศ์ต่างๆในตระกูลเลวี ได้แก่
วงศ์เกอร์ซอนเชื้อสายเกอร์ซอน วงศ์โคฮาตเชื้อสายโคฮาต
และวงศ์เมราลีเชื้อสายเมราลี
58 วงศ์อื่นๆ ของตระกูลเลวีได้แก่ลิบนี เฮโบรน มาห์ลี มูซี
และโคราห์ (โคฮาต เป็นบรรพบุรุษของ อัมราม
59 ภรรยาของอัมรามชื่อโยเคเบต วงศ์วานของเลวี ซึ่ง เกิดที่อียิปต์
อัมรามมีบุตรชายคืออาโรน กับโมเสส และบุตรสาวชื่อมิเรียม

60อาโรนมีบุตรชื่อนาตบ อาบียู เอเลอาซาร์ และอิธามาร์

61แต่นาตบ และอาบียู

เสียชีวิตไปเมื่อครั้งจุดไฟมถินต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

62จำนวนคนในตระกูลเลวีตาม บัญชีรายชื่อรวมทั้งสิ้น 23,000 คน เป็นชายอายุตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป

แต่ไม่ได้นับรวมเข้าในสำมะโน กำลังพลของอิสราเอล

เพราะชาวเลวีไม่ได้รับส่วนแบ่งที่ดินอย่างตระกูลอื่นๆ

63เหล่านี้คือสำมะโนประชากรซึ่งโมเสสและปุโรหิตเอเลอาซาร์จัดทำขึ้น ณ ที่ราบโมอับริมแม่น้ำ จอร์แดนตรงข้ามเมืองเยรีโค

64ในสำมะโนทั้งหมดนี้ไม่มีสักคนเดียวที่มีชื่ออยู่ในสำมะโนคราวก่อน เมื่อครั้งอยู่ในถิ่นกันดารซีนาย

เพราะทุกคนที่จดทะเบียนในครั้งก่อนล้วนเสียชีวิตไปแล้ว

65ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัสว่า

เอ ข ๑ ทั้งหลายจะตายเสียในถิ่นกันดาร

ยกเว้นคาเลบบุตรเยฟุนเนห์ และโยชูวาบุตรนูน

บุตรสาวของเศโลเฟหัด

27 บุตรสาวของเศโลเฟหัด ได้แก่ มาห์ลาห์ โนอาห์ โสกลาห์ มิลคาห์ และทีรซาคห์ เศโลเฟหัดซึ่งอยู่ในวงศ์ของตระกูลมนัสเสห์ เป็นบุตรของเฮเฟอร์บุตรกิเลอาด

ซึ่งเป็นบุตรมาคีร์บุตรของมนัสเสห์ หญิงเหล่านี้มาด้วย

2บริเวณทางเข้าเต็นท์นัดพบร้องเรียนต่อโมเสส

ปุโรหิตเอเลอาซาร์ หัวหน้าตระกูลต่างๆ

และคนทั้งหลายที่มาชุมนุมกัน ณ ที่นั้นว่า

3"บิดาของพวกเราเสียชีวิตไปในถิ่นกันดาร

ท่านถึงแก่ความตายเพราะบาปของตน

มิใช่ตายไปในครั้งโคราห์ซึ่งขัดขืนองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

แต่ท่านไม่มีบุตรชาย 4 โฉนเลยนาม

ของท่านจะต้องถูกลบเลื่อนไปเพียงเพราะท่านไม่มีบุตรชาย
โปรดให้พวกข้าพเจ้าได้รับกรรมสิทธิ์ร่วมกับญาติพี่น้องของบิดาเถิด
ด " 5โมเสสจึงกราบทูลเรื่องนี้ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
6พระเจ้าตรัสว่า 7"บุตรสาวของเศโลเฟห์หัดพูดถูก
จงแบ่งที่ดินให้พวกเธอร่วมกับพี่น้องของบิดา
ยกส่วนแบ่งสำหรับบิดาของเธอให้แก่พวกเธอเถิด
8จงแจ้งแก่ประชากรอิสราเอลว่าหากชายใดสิ้นชีวิตไปโดยที่ไม่มี
บุตรชาย มรดกของเขาจะยกให้บุตรสาว 9หากคนนั้นไม่มีบุตรสาว
มรดกนั้นก็ยกให้พี่น้องผู้ชายของเขา
10หากเขาไม่มีพี่น้องผู้ชาย มรดกจะยกให้ พี่น้องบิดาของเขา
11หากบิดาเขาไม่มี พี่น้อง มรดกจะยกให้ญาติสนิทที่สุด
นี่เป็นระเบียบปฏิบัติสืบไป
สำหรับชนอิสราเอลตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสส"

โยชูวารับหน้าที่สืบต่อจากโมเสส
12องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า "จงขึ้นไปบนภูเขาอาบาติม
มองดูแผ่นดินที่เรายกให้แก่ ชนอิสราเอล
13เมื่อเจ้าได้ดูแล้วเจ้าก็จะตายไปตามอย่างอาโรนพี่ชายของเจ้า
14เพราะเจ้าได้ฝ่าฝืนคำสั่งของเรา ในถิ่นกันดารสิน
เมื่อชนอิสราเอลกำเริบเลิบบาน
เจ้ามิได้ให้เกียรติเราต่อหน้าคนเหล่านั้น
โ ด ย ปฏิบัติตามคำสั่งของเรา ให้สิ่งน้ำไหลออกมาจากก้อนหิน"
พระองค์ตรัสถึงเหตุการณ์เมื่อครั้งเมรีบาห์ที่คาเดช
ในถิ่นกันดารสิน 15โมเสสกราบทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า
16"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าแห่งจิตวิญญาณของมวลมนุษยชาติ
ขอทรงแต่งตั้งผู้นำของปวงประชากร
17เป็นผู้ที่จะนำเขาทั้งหลายออกรบ คอยพิทักษ์ พวกเขา

เพื่อประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะมีได้เป็นอย่างแกะอนาถา
าตผู้เลี้ยง" 18องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
"จงนำโยชูวาบุตรนูน ผู้มีพระวิญญาณอยู่ในเขา
จงวางมือบนเขา 19ให้เขายืนอยู่ต่อหน้าปุโรหิต เอเลอาซาร์
และปวงประชากร จงแต่งตั้งเขาต่อหน้าคนทั้งปวง
20จงมอบสิทธิอำนาจของเจ้าแก่เขา
เพื่อปวงชนอิสราเอลจะเชื่อฟังเขา
21เขาจะคอยปรึกษาหารือกับปุโรหิต เอเลอาซาร์ เพื่อรับมติต่างๆ
จากองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าตรัสกับเอเลอาซาร์ผ่านทางอุริม
แล้วเอเลอาซาร์จะถ่ายทอดพระบัญชา
แก่โยชูวาและประชากรโดยวิธีนี้เองพระเจ้าจะทรงนำเขาทั้งหลาย
สืบต่อไป"

22โมเสสก็ปฏิบัติตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา
ท่านพาโยชูวามาต่อหน้าปุโรหิต เอเลอาซาร์และประชาชนทั้งปวง
23โมเสสวางมือเหนือโยชูวา
แต่งตั้งเขาตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา

เครื่องบูชาประจำวัน

28 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสส
2ให้แจ้งแก่ประชากรอิสราเอลว่า
"จงใส่ใจนำเครื่องบูชามาเผาถวายเราตามกำหนด
เป็นกลิ่นหอมฤๅใจเรา 3เมื่อเจ้าเผาเครื่องบูชาถวาย จงใช้
ลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ ซึ่งไม่มีตำหนิ
วันละสองตัวเป็นเครื่องเผาบูชา ป ร ะ จ ำ 4ตัว
หนึ่งถวายตอนเช้า อีกตัวหนึ่งถวายตอนเย็น
5และถวายธัญญาควบคุมคือแป้งโมละเอียต 1/10 เ อ ฟ ำ 25

---

25 28:5 * ป ร ะ ม า ณ 2 ลิตรเศษ

เคล้าน้ำมันมะกอก 1/4 ฮิน²⁶ 6นี้เป็นเครื่องเผาบูชาที่กำหนดไว้ ณ
ภูเขาซีนาย ให้ถวาย เป็นประจำ เป็นเครื่องบูชากลิ่นหอม
ที่เผาถวายแด่พระเจ้า 7เครื่องต้มบูชาที่ถวาย ควบคู่คือ เหล้าองุ่น
1/4 ฮิน²⁷ พร้อมกับลูกแกะแต่ละตัวนั้น โดยริน
ออกเบื้องพระพักตร์พระเจ้าในสถานนมัสการ
8จงถวายลูกแกะตัวที่สองในตอนเย็น
ควบคู่กับธัญบูชาและเครื่องต้มบูชา อย่างเดียวกัน
เป็นเครื่องบูชากลิ่นหอมที่เผาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

เครื่องบูชาวันสะบาโต

9ในวันสะบาโต

จงถวายลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบสองตัวซึ่งไม่มีตำหนิ ควบคู่กับธัญ
บูชาคือแป้งโมลอะเฮียด 2/10 เ อ ฟ ๗ ²⁸ เคล้าน้ำมันมะกอก
และเครื่องต้มบูชา 10เ ป็นเครื่อง เผาบูชาสำหรับทุกวันสะบาโต
นอกเหนือจากเครื่องเผาบูชาและเครื่องต้มบูชาตามปกติ

เครื่องบูชาต้นเดือน

11ทุกวันต้นเดือนก็เช่นกัน

จงถวายเครื่องเผาบูชาเป็นพิเศษแด่พระเจ้า โดยใช้วัวหนุ่มสองตัว
แกะ ตัวผู้หนึ่งตัว และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว
จะต้องเป็นสัตว์ ที่ไม่มีตำหนิเลย 12ธัญบูชาควบคู่
คือแป้งโมลอะเฮียดเคล้าน้ำมัน 3/10 เ อ ฟ ๗ ²⁹

---

²⁶ 28:5 ** ป ร ะ ม ๗ ๓ 1 ลิตร

²⁷ 28:7 * ป ร ะ ม ๗ ๓ 1 ลิตร

²⁸ 28:9 * ป ร ะ ม ๗ ๓ 4.5 ลิตร

²⁹ 28:12 * 6.5 ลิตร

สำหรับวัวหนุ่มแต่ละตัว 2/10 เ อ ฟ า ³⁰ สำหรับ แกะผู้
13 และ 1/10 เ อ ฟ า ³¹ สำหรับลูกแกะแต่ละตัว
14 เครื่องดื่มบูชาควบคู่กับวัว คือ เหล้าองุ่น 1/2 ฮิน³²
ควบคู่กับแกะคือ เหล้า องุ่น 1/3 ฮิน³³
และสำหรับลูกแกะแต่ละตัวคือเหล้าองุ่น 1/4³⁴
นี่เป็นเครื่องเผาบูชาประจำวันขึ้นหนึ่งค้ำตลอดปี
15 และถวายแพะตัว ผู้แต่พระเจ้าเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
นอกเหนือจากเครื่อง เผาบูชาตามปกติควบคู่กับเครื่องดื่มบูชา

เทศกาลปีสกา

16 ในวันที่สิบสี่ของเดือนต้นทุกปี

จงถือเทศกาลปีสกาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

17 วันรุ่งขึ้นจะเริ่มเทศกาลเจ็ดวัน

จงรับประทานขนมปังไม่ใส่เชื้อตลอดสัปดาห์

18 ในวันแรกของเทศกาลจงเรียกชุมนุมประชากร

และไม่มีการทำงานตามปกติในวันนั้น

19 เจ้าจะเผาเครื่องบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+คือวัวหนุ่มสอง

ตัว แกะผู้หนึ่งตัว และลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว

ส่วนไม่มีตำหนิ 20 ัญบูชาควบคู่คือแป้งโม้ละเอียด เคล้าน้ำมัน

3/10 เ อ ฟ า สำหรับวัวแต่ละตัว 2/10 เ อ ฟ า สำหรับแกะผู้

21 และ 1/10 เ อ ฟ า สำหรับลูกแกะแต่ละตัว

22 จงถวายแพะผู้หนึ่งตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปด้วย

---

³⁰ 28:12 ** ป ร ะ ม า ณ 4.5 ลิตร

³¹ 28:13 * ป ร ะ ม า ณ 2 ลิตรเศษ

³² 28:14 * ป ร ะ ม า ณ 2 ลิตร

³³ 28:14 ** 1.2 ลิตร

³⁴ 28:14 *** ร าว 1 ลิตร

23 เครื่องบูชาเหล่านี้จะถวายเป็นพิเศษ
นอกเหนือจากเครื่องบูชาประจำวัน 24 ทุกวันตลอดสัปดาห์
แห่งเทศกาลนี้ จงเตรียม เครื่องบูชาดังกล่าว
เผาถวายเป็นที่ชอบพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+นอกเหนือจากเครื่อง
เผาบูชาและเครื่องดื่มบูชาประจำวัน
25 ในวันที่เจ็ดจะมีพิธีชุมนุมอันบริสุทธิ์ของปวงประชากร
และไม่ต้องกระทำการงานตามปกติ

เทศกาลแห่งสัปดาห์

26 ในวันที่ถวายผลแรก

เมื่อท่านนำผลิตผลแรกในช่วงเทศกาลแห่งสัปดาห์
มาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+นั้นจะมีการชุมนุมอันบริสุทธิ์
และไม่มีการทำงานตามปกติ

27 จงถวายเครื่องเผาบูชากลิ่นหอมเป็นที่พอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+
โดยใช้วัวหนุ่มสองตัว แกะตัวผู้หนึ่งตัว
และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว ล้วนไม่มีตำหนิ

28 พร้อมด้วยธัญบูชาควบคู่ คือแป้งโมละเอียดเคล้าน้ำมัน 3/10
เอฟา สำหรับวัวแต่ละตัว 2/10 เอฟา สำหรับ แกะตัวผู้ 29 และ
1/10 เอฟา สำหรับลูกแกะแต่ละตัว 30 และจงถวายแพะตัว
ผู้หนึ่งตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับเจ้า

31 เครื่องบูชาเหล่านี้เพิ่มเติมจากเครื่องเผาบูชา
ธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชา ซึ่งถวายเป็นประจำ
สัตว์ที่นำมาถวายนั้นอย่าให้มีตำหนิใดๆ เลย"

เทศกาลเสีียงแตร

29 "เทศกาลเสีียงแตรจะฉลองกันในวันที่หนึ่งของเดือนเจ็ดทุกปี
มีการชุมนุมอันบริสุทธิ์ และไม่มีการทำงานตามปกติ
2 จงถวายวัวหนุ่มหนึ่งตัว แกะผู้หนึ่งตัว

และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว
ล้วนไม่มีตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชาที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย
3ธัญบูชาควบคู่คือ แป้งโมลอะเอียดเคล้าน้ำมัน 3/10 เอฟา
สำหรับวัวหนุ่ม 2/10 เอฟาสำหรับแกะผู้ 4แ ล ะ 1/10 เอฟา
สำหรับลูกแกะแต่ละตัว 5และจงถวายแพะตัว
ผู้หนึ่งตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
เพื่อขอภัยโทษบาปสำหรับเจ้าทั้งหลาย
6เครื่องบูชาเหล่านี้เพิ่มเติมจากเครื่องเผาบูชาพิเศษทุกวันขึ้นหนึ่ง
ค่ำ และเครื่องเผาบูชาประจำวัน
ซึ่งจะต้องเผาถวายควบคู่กับธัญบูชา
และเครื่องดื่มบูชาตามที่ระบุไว้
เป็นเครื่องบูชากลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย

วันลบบาป

7วันที่สิบของเดือนเจ็ดนั้น จะมีพิธีชุมนุมอันบริสุทธิ์
เจ้าต้องสำรวมใจ และไม่กระทำการงานใดๆ
8จงถวายเครื่องเผาบูชากลิ่นหอมเป็นที่พอพระทัยแด่องค์พระผู้เป็น
เจ้า+ได้แก่ วัวหนุ่มหนึ่งตัว แกะตัวผู้หนึ่งตัว
ลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 7 ตัว ล้วนไม่มีตำหนิ
9ควบคู่ด้วยธัญบูชาคือแป้งโมลอะเอียดเคล้าน้ำมัน 3/10
เอฟาสำหรับวัวหนุ่ม 2/10 เอฟาสำหรับแกะผู้ 10แ ล ะ 1/10
เอฟาสำหรับลูกแกะแต่ละตัว 11จงถวายแพะผู้
หนึ่งตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพิ่มเติมจากเครื่องบูชาในวันลบบาป
และเพิ่มเติมจาก เครื่องเผาบูชา
ธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชาประจำวัน

เทศกาลอยู่เพิง

12ในวันที่สิบห้าของเดือนเจ็ด จะมีพิธีชุมนุมอันบริสุทธิ์
และไม่มีการทำงานตามปกติ
จงฉลองเทศกาลแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตลอดเจ็ดวัน
13จงถวายเครื่องเผาบูชากลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย
ได้แก่ วัวหนุ่ม 13 ตัว แกะผู้ 2 ตัว และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 14
ตัวล้วนไม่มีตำหนิ 14ควบคู่ด้วยธัญบูชา ปกติ
คือแบ่งโมลอะเอียดเคล้าน้ำมัน 3/10 เอฟา สำหรับวัวหนุ่มแต่ละตัว
2/10 เอฟาสำหรับแกะผู้แต่ละตัว 15แ ล ะ 1/10
เอฟาสำหรับลูกแกะแต่ละตัว 16จงถวายแพะผู้ 1 ตัว
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือ จากเครื่องเผาบูชา
ซึ่งถวายประจำวัน ควบคู่ด้วยธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชา
17ในวันที่สองของเทศกาล จงถวายวัวหนุ่ม 12 ตัว แกะตัวผู้ 2 ตัว
ลูกแกะตัวผู้ อายุหนึ่งขวบ 14 ตัว ล้วนไม่มีตำหนิ
18ควบคู่ด้วยเครื่องธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชา ตามปกติ
19จงถวายแพะผู้ 1 ตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
นอกเหนือจากเครื่องเผาบูชา
ประจำวันควบคู่ด้วยธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชา
20ในวันที่สามจงถวายวัวหนุ่ม 11 ตัว แกะ ผู้ 2 ตัว
และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 14 ตัว ล้วน ไม่มีตำหนิ
21พร้อมด้วยธัญบูชา และเครื่องดื่มบูชา ควบคู่กับเครื่องบูชา
แต่ละอย่างนี้ 22และจงถวาย แพะผู้ 1 ตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
นอกเหนือจากเครื่อง เผาบูชาประจำวัน
ควบคู่ด้วยธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชา
23ในวันที่สี่จงถวายวัวหนุ่ม 10 ตัว แกะผู้ 2 ตัว
และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 14 ตัว ล้วนไม่มีตำหนิ
24พร้อมด้วยธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชาควบคู่ 25และจงถวายแพะผู้
1 ตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือจากเครื่องเผาบูชา
ธัญบูชาและเครื่องดื่มบูชา ซึ่งถวายเป็นประจำทุกวัน

26ในวันที่ห้า จงถวายเป็นวัหนุ่ม 9 ตัว แกะตัวผู้ 2 ตัว
และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 14 ตัว ล้วนไม่มีตำหนิ
27พร้อมด้วยธัญญาและเครื่องตีมีบูชาควบคู่
28และจงถวายเป็นแพะตัวผู้ 1 ตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
นอกเหนือจากเครื่องเผาบูชาประจำ
พร้อมด้วยธัญญาและเครื่องตีมีบูชาควบคู่
29ในวันที่หก จงถวายเป็นวัหนุ่ม 8 ตัว แกะ ตัว 2 ตัว
และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 14 ตัว ล้วนไม่มีตำหนิ
30พร้อมด้วยธัญญาและเครื่องตีมีบูชาควบคู่ 31และจงถวายเป็นแพะผู้
1 ตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกเหนือจากเครื่องเผาบูชาประจำ
พร้อมด้วยธัญญา และเครื่องตีมีบูชาควบคู่
32ในวันที่เจ็ด จงถวายเป็นวัหนุ่ม 7 ตัว แกะ ตัวผู้ 2 ตัว
และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบ 14 ตัว ล้วน ไม่มีตำหนิ
33พร้อมด้วยธัญญา
และเครื่องตีมีบูชาควบคู่34และจงถวายเป็นแพะตัวผู้ 1
ตัวเป็นเครื่องบูชา ไถ่บาป นอกเหนือจากเครื่องเผาบูชาประจำ
พร้อมด้วยธัญญาและเครื่องตีมีบูชาควบคู่
35ในวันที่แปดให้มีการชุมนุมกันและไม่มีการทำงานตามปกติ
36จง เ ผ า เครื่องบูชา ถวายเป็น กลิ่นหอมที่พระเจ้าพอพระทัย
คือวัหนุ่มหนึ่งตัว แกะผู้หนึ่งตัว ลูกแกะผู้อายุ หนึ่งขวบเจ็ดตัว
ล้วน ไม่มีตำหนิ 37พร้อมด้วยธัญญา และเครื่องตีมีบูชาควบคู่
38และจงถวายเป็นแพะผู้หนึ่งตัวเป็น เครื่องบูชาไถ่บาป
นอกเหนือจากเครื่องเผาบูชาประจำ
พร้อมด้วยธัญญาและเครื่องตีมีบูชาควบคู่
39จงถวายเป็นเครื่องบูชาเหล่านี้ในวาระเทศกาลต่างๆ
นอกเหนือจากของถวายเป็นตามสัตย์ปฏิญาณ
หรือเครื่องบูชาโดยสมัครใจ เครื่องเผาบูชา ธัญญา
หรือเครื่องสันติบูชา"

40 โมเสสจึงแจ้งพระบัญชาทั้งปวงนี้แก่ประชากรอิสราเอล

คำปฏิญาณ

30 โมเสสแจ้งแก่หัวหน้าตระกูลต่างๆ ว่า

"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาว่า 2ผู้ใดถวายนปฎิญาณ

ต่อพระองค์หรือลั่นวาจาสาบานว่าจะกระทำการใด

ก็อย่าผิดคำปฏิญาณ ให้เขากระทำตามที่ลั่นวาจาไว้

3หญิงใดกล่าวปฎิญาณต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่าจะกระทำการใด

ขณะนางยังอยู่ในปกครองของบิดา

4และบิดาของนางได้ยินนางกล่าวปฎิญาณผูกมัดตนเอง

แต่เขามิได้ทักท้วงว่าอะไร คำปฏิญาณของนางก็ยังมีผลอยู่

5แต่หากบิดาของนางคัดค้านเมื่อได้ยิน

คำปฏิญาณนั้นก็เป็นโมฆะไป

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะไม่ทรงถือโทษนาง

เนื่องจากบิดาของนางทัดทานไว้

6หากนางกล่าวปฎิญาณหรือพลั้งปากโดยไม่ยั้งคิด

และภายหลังนางแต่งงานไป 7สามีของนางได้

ทราบเกี่ยวกับคำปฏิญาณของนางและมิได้พูดว่าอะไรในวันที่

เขาได้ยินคำปฏิญาณของนางยังคง มีผลอยู่

8แต่หากสามีของนางไม่ยินยอมรับคำปฏิญาณหรือวาจาพลั้งปากข

องนาง คำคัดค้านของ สามีทำให้มันเป็นโมฆะไป

อ ง ค์พระผู้เป็นเจ้า+จะไม่ทรงถือโทษนาง

9แต่คำสาบานปฎิญาณของหญิงม่ายหรือถูกหย่าร้างมีผลบังคับ

10หากหญิงที่อยู่กินกับสามี ถวายนปฎิญาณ

หรือลั่นวาจาผูกมัดตัวเอง 11และสามีของนางได้ยิน

แต่มิได้ทัดทานหรือพูดว่าอะไร คำปฏิญาณนั้นยังคงมีผลอยู่

12แต่หากเขาคัดค้านไม่ยอมรับเมื่อได้ยินคำสาบานปฎิญาณนั้นถือ

เป็นโมฆะ และองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะไม่ทรงถือโทษนาง

13 ฉะนั้นสามีของนางอาจจะรับรองคำปฏิญาณหรือทำให้เป็นโมฆะ
ไปก็ได้ 14 แต่หากวันแล้ววันเล่าเขาไม่ได้พูดว่าอะไร
เขาก็ได้รับรองคำปฏิญาณนั้นแล้ว 15 หากเขาได้ยินแล้ว
ยังรีรอค่อยมาตัดทานในภายหลัง
เขาจะต้องรับผิดชอบโทษทัณฑ์ความผิดของนาง"
16 เหล่านี้คือกฎเกณฑ์ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานแก่โมเสสเกี่ยว
กับความสัมพันธ์ระหว่าง สามีภรรยา
และบิดากับบุตรสาวในปกครอง

แกแค้นชาวมียูเดีย

31 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า

2"จงแกแค้นชาวมียูเดียให้ชนอิสราเอล หลังจากนั้นเจ้าจะตายไป"

3โมเสสจึงกล่าวแก่ประชากรว่า

"พวกเจ้าบางคนจะต้องเตรียมอาวุธ

ไปทำสงครามฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า+ แกแค้นชาวมียูเดีย

4จงเกณฑ์พล 1,000 คนจากแต่ละตระกูลแห่งอิสราเอลมา"

5รวมได้กำลังพล 12,000 คนจากตระกูลต่างๆ ของอิสราเอล

ถืออาวุธเข้าสู่สงคราม 6โมเสสส่งเขาไปรบ

โดยมีฟีเนหัสบุตรของปุโรหิต เอเลอาซาร์นำทัพไป

พร้อมด้วยภาชนะจากสถานนมัสการ และแตรสัญญาณ

7พวกเขาสู้รบกับมียูเดีย ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสส

และฆ่าผู้ชายทุกคน 8รวมทั้งประมุขทั้ง 5 ของมียูเดียคือ เอวี เรเคม

เซอร์ เซอร์ และเรบา บาลาอัม บุตรเบโอร์ ก็ถูกฆ่าตายด้วย

9กองทัพ อิสราเอลจับกุมผู้หญิงและเด็กชาวมียูเดียมาเป็นเชลย

ทั้งกวาดต้อนฝูงสัตว์และริบข้าวของมาด้วย

10แล้วเผาเมืองและค่ายพักของเขาจนหมดสิ้น

11เขาทั้งหลายกวาดต้อนเชลย ฝูงสัตว์ ตลอดจนทรัพย์สินที่ริบได้

12นำมามอบให้โมเสส ปุโรหิตเอเลอาซาร์

และประชากรอิสราเอลซึ่งตั้งค่ายพักอยู่ ณ ที่ราบโมอับ
ริมแม่น้ำจอร์แดนตรงข้ามเมืองเยรีโค
13 โมเสส ปุโรหิตเอเลอาซาร์
และบรรดาผู้นำของชุมชนออกมารอรับนอกค่าย 14
โมเสสโกรธนาย ทหาร แม่ทัพนายกองเหล่านั้ันมาก ถามว่า
15 "ทำไม ถึงปล่อยให้พวกผู้หญิงรอดชีวิตอยู่ได้
16 คนเหล่านั้ันแหละที่ทำตามคำแนะนำของบาลาอัม
และชักนำชนอิสราเอล
ให้หันเหจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ในเหตุการณ์ที่เปโอร์
เป็นต้นเหตุแห่งภัยพิบัติที่ทำลายล้างประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้า
า + 17 จงฆ่าเด็กผู้ชายทุกคน
และผู้หญิงทุกคนที่เคยหลับนอนกับผู้ชายแล้วเสียเดี๋ยวนี
18 เว้นแต่เด็กหญิงที่ยังไม่เคยหลับนอนกับผู้ชายไว้ชีวิตได้
19 ผู้ที่ได้ฆ่าคนหรือแตะต้องซากศพ
จงออกไปอยู่ภายนอกค่ายพักเป็นเวลาเจ็ดวัน
แล้วจงชำระตัวเองและเชลยของเจ้าในวันที่สามและวันที่เจ็ด
20 จงชำระเครื่องนุ่งห่มและทุกสิ่งที่ทำจากหนังสัตว์ ขนแพะ
หรือไม้ให้สะอาดด้วย"
21 จากนั้น
ปุโรหิตเอเลอาซาร์ก็กล่าวกับคนทั้งหลายที่กลับมาจากการรบว่า
"นี่คือคำบัญชาซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงมอบหมายแก่ท่านโมเสส
22 คือ ทอง เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ดิบก ตะกั่ว 23 และสิ่งใดๆ
ซึ่งทนความร้อนได้จงเผาไฟเพื่อชำระ
จากนั้นล้างด้วยน้ำชำระมลทิน³⁵ แต่สิ่งใดซึ่งไม่ทนความร้อน
จะต้องล้างด้วยน้ำ 24 ในวันที่เจ็ดจงซักเสื้อผ้าแล้วท่านจะสะอาด
และกลับเข้ามาในค่ายพักได้"

---

³⁵ 31:23 * ก ด ว .19:9

แบ่งของที่ริบมา

25องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

26"เจ้าและปุโรหิตเอเลอาซาร์กับหัวหน้าตระกูลต่างๆ จง
ทำบัญชีรายการสิ่งของที่ริบมาได้ทั้งหมด รวมทั้งผู้คนและฝูงสัตว์

27แล้วแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งสำหรับคนที่ร่วมรบ

อีกส่วนหนึ่งเป็นของประชากรอื่นๆ

28จงแยกส่วนที่จะถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ คือหนึ่งใน
ห้าร้อยของเชลย ฝูงสัตว์ ซึ่งกองทัพริบมาได้

29ส่วนดังกล่าวนี้ที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยกให้ปุโรหิต

เอเลอาซาร์ 30จากส่วนของประชากรอิสราเอลก็เช่นกัน

แยกส่วนที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+คือหนึ่งในห้าสิบของเชลยแ
ละฝูงสัตว์มอบให้คนเลวีซึ่งรับผิดชอบดูแลพลับพลา"

31โมเสสและปุโรหิตเอเลอาซาร์จึงปฏิบัติตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ทรงบัญชาโมเสส

32ทรัพย์สินที่ริบมาทั้งหมด

นอกเหนือจากของเชลยซึ่งทหารเก็บไว้ส่วนตัว ได้แก่ แกะ

675,000 ตัว 33วัว 72,000 ตัว 34ล ๗ 61,000 ตัว

35และเด็กผู้หญิง 32,000 คน ซึ่งยังไม่เคยหลับนอนกับผู้ชาย

36ครึ่งหนึ่งเป็นส่วนของบรรดาพลรบคือ แกะ 337,500 ตัว

37คัศดอก 675 ตัว ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+38วัว 36,000 ตัว

คัศดอก 72 ตัว ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

39ล ๗ 30,500 ตัว คัศดอก 61 ตัว ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

40เด็กหญิง 16,000 คน คัศดอก 32 คน

ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

41ส่วนที่ถวายแด่พระเจ้าทั้งหมดนั้นมอบให้ปุโรหิตเอเลอาซาร์ตาม
ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสส

42ส่วนที่เป็นของประชากรอิสราเอล

หลังจากโมเสสแบ่งส่วนที่ยกให้แก่ผู้ร่วมรบไปแล้ว 43 ได้แก่ แกะ

337,500 ตัว 44 วัว 36,000 ตัว 45 ลา 30,500 ตัว

46 และ เ ช ล ย 16,000 คน

47 โมเสสมอบหนึ่งในห้าสิบของส่วนข้างต้นนี้ แก่ชนตระกูลเลวี

ผู้รับผิดชอบดูแลพลับพลาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งไว้

ของกำนัลจากแม่ทัพนายกอง

48 เหล่าแม่ทัพนายกองซึ่งบัญชาการพลรบต่างๆ มาพบโมเสส

49 เรียนว่า "พวก ข้าพเจ้าได้ตรวจนับดูคนที่ออกรบ

ไม่มีล้มหายตายไปแม้สักคนเดียว

50 จึงนำของถวายโมทนาพระคุณเป็นพิเศษมาถวายแด่องค์พระผู้

เป็นเจ้า+จากทรัพย์สิ่งของที่ริบมาได้ อันได้แก่ ทองกร

สร้อยข้อมือ กำไล แหวนตรา ตุ่มหู สร้อยคอ

เพื่อขอไถ่บาปให้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+"

51 โมเสสกับปุโรหิตเอเลอาซาร์รับเครื่องทองของถวายเหล่านี้

52 จากบรรดาแม่ทัพนายกอง รวม

แล้วได้ทองที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+น้ำหนักถึง 16,750

เ ช ค ล * (31:51 * ป ร ะ ม า ณ 190 กิโลกรัม)

53 ทหารแต่ละคนได้รับทรัพย์สินต่างๆ เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัว

54 ของถวายเหล่านี้ซึ่งโมเสสและปุโรหิตเอเลอาซาร์รับจากเหล่าแม่ทัพ

นายกองเก็บรักษาไว้ในเต็นท์นัดพบเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็น

เจ้า+เพื่อเป็นอนุสรณ์ถึงประชากรอิสราเอล

ตระกูลที่อยู่ทางตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

32 ตระกูลรูเบนและตระกูลกาตซึ่งมีฝูงสัตว์เป็นจำนวนมาก
เห็นว่าดินแดน ยาเซอร์และกิเลอาดเป็นทำเลเหมาะแก่ฝูงสัตว์
2จึงพากันมาพบโมเสส เอเลอาซาร์ และผู้นำตระกูลต่างๆ เรียกว่า
3"อาทาโรท ดีโบน ยาเซอร์ นิมราห์ เฮชโบน เอเลอาเลห์ เสบาม
เ น โ บ แ ล ะ เ บ โ อ น
4ดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปราบต่อหน้าประชากรอิสราเอล
เป็นทำเลดี เหมาะสำหรับฝูงสัตว์ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
5โปรดยกดินแดนส่วนนี้ให้เป็นของผู้น้อยแทนดินแดนอีกฟากของ
แม่น้ำจอร์แดนนั้นเถิด"
6โมเสสกล่าวกับชนตระกูลกาตและตระกูลรูเบนว่า
"จะให้พี่น้องร่วมชาติอกรบขณะพวกท่านนั่ง อยู่ที่นี่หรือ
7เหตุใดพวกท่านบั่นทอนกำลังใจพี่น้องอิสราเอลมิให้ข้ามไปยังดิน
แดนซึ่งพระเจ้าประทาน 8บรรพบุรุษของพวกท่านก็กระทำเช่นนั้น
เมื่อเราส่งพวก เขาจากคาเดชบาร์เนียไปสอดแนมดูดินแดน นั้น
9หลังกลับมาจากหุบเขาเอชโคลและดูดินแดนก็ทำให้พี่น้องอิสราเอล
ล้าใจไม่ยอมเข้าสู่ดินแดนที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ป ร ะ ท า น
10ในวันนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธและทรงปฏิญาณว่า
11เนื่องจากพวกเขามิได้ติดตามพระองค์อย่างสุดหัวใจ
ไม่มีสักคนทีอายุ 20 ปีขึ้นไปซึ่งออกมาจากอียิปต์จะได้เห็น
ดินแดนที่ทรงสัญญา ไว้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ
12ยกเว้นแต่คาเลบบุตร เยฟุนเนห์แห่งเคนัส และโยชูวาบุตรนูน
ผู้ได้ติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า+สุดใจ
13องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธอิสราเอล
และกระทำให้เราทั้งหลายระเห่ร่อนในถิ่นกันดารตลอดสี่สิบปี
ตราบจนคนในชั่วอายุที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรพระเจ้านั้น
ตายลงสิ้น 14แต่เนี่ยพวกท่านเชื่อไม่ทิ้งแถว เดินตามรอยบรรพบุรุษ
ทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธอิสราเอลยิ่งขึ้น
15หากพวกท่านหันหนีจากการติดตามพระเจ้า

พระองค์จะทรงปล่อยประชากรทั้งหมดนี้ไว้ในถิ่นกันดารอีก
ท่านย่อมจะเป็นต้นเหตุความย่อยยับของเหล่าประชากร"

16 เขาทั้งหลายจึงชี้แจงว่า "หามิได้

พวกข้าพเจ้าจะสร้างคอกให้ฝูงปศุสัตว์ และบ้าน เรือนให้ผู้หญิงกับ
เด็กอยู่ 17 ส่วนตัวเราจะถืออาวุธนำหน้าชนอิสราเอลอื่นๆ
จนกว่าจะได้ นำพวกเขาไปยังดินแดน

กรรมสิทธิ์ในขณะที่พวกผู้หญิงกับเด็กของเราจะอาศัยใน
เมืองป้อมปราการ เพื่อรับการปกป้องพ้นจากชาวดินแดนนั้น
ครอบครัวจากการโจมตีของชาวพื้นเมือง

18 พวกข้าพเจ้าจะไม่กลับมาบ้าน

จนกว่าอิสราเอลทุกคนจะได้รับกรรมสิทธิ์ของเขาเสียก่อน

19 พวกเราจะไม่รับดินแดนใดๆ ที่อีกฟาก ของแม่น้ำจอร์แดน
เพราะเราได้กรรมสิทธิ์ของเราที่ฟากตะวันออกนี้"

20 โมเสสจึงกล่าวว่า "หากท่านจะทำตามคำพูด

คือถืออาวุธออกรบฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า+ 21 หากทุกคนใน

พวกท่านจับอาวุธข้ามจอร์แดนไปต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า

+ ตราบจนพระองค์ทรงปราบเหล่าศัตรูพ้นจากเบื้องพระพักตร์

22 ต่อเมื่อแผ่นดินนั้นสงบราบคาบต่อบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็น
เจ้า+ แล้ว ท่านจึงจะกลับมา

และพื้นที่ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ และต่ออิสราเอล

แล้วดินแดนฟากตะวันออกนี้จะเป็กรรมสิทธิ์ของท่านเบื้องพระพัก
ตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ 23 แต่ถ้าหากพวกท่านไม่กระทำตามที่พูดไว้

ท่านก็ได้ทำความผิดบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+

จงรู้แน่เถิดว่าบาปนั้นจะตามสนองท่าน

24 จงไปสร้างบ้านเมืองให้ครอบครัว สร้างคอกให้ฝูงสัตว์ของ ท่าน
และทำตามที่ท่านพูดไว้"

25 ชนตระกูลรูเบนและตระกูลกาต ตอบว่า

"ผู้น้อยจะปฏิบัติตามคำสั่งของท่าน 26 บุตรหลาน ภรรยา ฝูงสัตว์

ของข้าพเจ้าทั้งหลายจะอยู่ที่กิเลอาดนี้
27แต่ผู้น้อยทุกคนที่จับอาวุธออกศึกจะข้ามไปสู่รบต่อเบื้องพระพัก
ตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตามที่ท่านกล่าว"
28โมเสสจึงออกคำสั่งแก่ปุโรหิตเอเลอาซาร์ โยชูวา
และผู้นำแห่งตระกูลต่างๆของ อิสราเอลว่า
29"หากชนตระกูลกาตและรูเบน ทุกคนที่จับอาวุธออกรบข้ามแม่น้ำ
จอร์แดนไปกับพวกท่านเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
เมื่อปราบดินแดนนั้นแล้ว จงยกดินแดนกิเลอาดให้พวกเขา
30แต่หากพวกเขาบิดพลิ้ว พวกเขาจะต้องรับ
ดินแดนร่วมกับตระกูลอื่นๆ ในคานาอัน"
31คนตระกูลกาตและตระกูลรูเบนกล่าวว่า
"ผู้น้อยจะปฏิบัติตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา 32เราจะจับ
อาวุธเข้าสู่คานาอันเบื้องพระพักตร์พระเจ้า
แต่ดินแดนกรรมสิทธิ์ของเราจะอยู่ที่ฝั่งข้างนี้ของ แม่น้ำจอร์แดน"
33โมเสสจึงกำหนดให้ดินแดนของประมุข ลีโหนของชาวอาโมไรต์
และของประมุขโอกแห่งบาซาน ทั้งที่ดินและเมืองต่างๆ
เป็นของตระกูลกาต รูเบน
และครึ่งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์บุตรโยเซฟ
34คนตระกูลกาตสร้างเมืองดีบอน อาทาโรท อาโรเออร์
35อัทโรธโซฟาน ยาเซอร์ โยกเบฮาห์ 36เบธนิมราห์
และเบธฮาราน ล้วนมีกำแพงป้อมและสร้างคอกสำหรับฝูงสัตว์
37ตระกูลรูเบนสร้างเมืองเฮชบอน เอเลอาเลห์ คิริอาเธอิม 38เนโบ
บาอัลเมโอน และชิบมาห์ ชาวอิสราเอลได้เปลี่ยนชื่อเมืองบางเมือง
ซึ่งเขาทั้งหลายทำได้และปฏิสังขรณ์ใหม่
39เชื้อสายมาคีร์แห่งตระกูลมนัสเสห์ไปตีเมืองกิเลอาด
ขับไล่ชาวอาโมไรต์ซึ่งอยู่ที่นั่นออกไป
40โมเสสจึงยกเมืองกิเลอาดให้เชื้อสายมาคีร์อาศัย

41 ยาริแห่งตระกูลมนัสเสห์ได้ยึดถิ่นฐานของพวกเขาและเปลี่ยนชื่อเป็นฮัฟไวธ ยาริ 42 และโนบาห์ ยึดได้แก่นธกับหมู่บ้านโดยรอบ และตั้งชื่อว่าโนบาห์ตามชื่อของตน

จากอียิปต์สู่โมอับ

33 ต่อไปนี้คือเส้นทางออกจากอียิปต์ของชาวอิสราเอล

เป็นกลุ่มๆ ภายใต้การนำของโมเสสกับบอ ่า โ ร น

2 โมเสสบันทึกลำดับการเดินทางทุกระยะตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

3 อิสราเอลออกจากเมืองรามเสสในวันที่สิบห้าเดือนหนึ่งวันรุ่งขึ้นของคืนปีสกา

เขาทั้งหลายยกพลออกมาอย่างสง่าผ่าเผยต่อหน้าต่อตาชาวอียิปต์ 4 ซึ่งვნอยู่กับการฝังศพบรรดาบุตรหัวปีที่ถูกองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประหาร เนื่องด้วยองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงลงโทษพระต่างๆ ของอียิปต์

5 จ ่า ก ร ่า เ ม เ ส ส มาตั้งค่ายที่ซุคคธ 6 จากซุคคธ มาตั้งค่ายที่เอธามใกล้ถิ่นกันดาร 7 จากเอธาม วก

กลับไปพิซาฮีโรธ ไปยังแถบตะวันออกของบาอัลเซโฟน และตั้งค่ายใกล้ๆมิกดล 8 ออกจากพิซาฮีโรธ

ก็ข้ามทะเลเข้าไปในถิ่นกันดาร

และหลังจากเดินทางเป็นเวลาสามวันในถิ่นกันดารเอธามก็มาตั้งค่าย ที่มาราห์ 9 ออกจากมารา แล้วมาถึงเอลิม ที่ซึ่งมีธารน้ำพุ 12 แห่ง และมีต้นปาล์ม 70 ต้น เขาทั้งหลาย พักอยู่ที่นั่น

10 จากเอลิมเขาทั้งหลายมาตั้งค่ายพักริมทะเลแดง (หรือทะเลตันกก) 11 และจากทะเลแดงมาตั้ง ค่ายที่ถิ่นกันดารคิน

12 จากถิ่นกันดารคินมาตั้งค่ายที่โดฟคาห์

13 จากโดฟคาห์มาตั้งค่ายที่เอลูซ 14 จากเอลูซ มาตั้งค่ายที่เรฟีติม

- ที่ซึ่งไม่มีน้ำให้ประชากรดื่ม 15 จากเรฟีติม
เขาทั้งหลายมายังถิ่นกันดารซีนาย
- 16 จากถิ่นกันดารซีนายมาตั้งค่ายที่ซิบโรทหัทธาอาวาห์
  - 17 จากซิบโรทหัทธาอาวาห์มาตั้งค่ายที่ฮาเซโรท
  - 18 จากฮาเซโรทมาตั้งค่ายที่ริทมาห์
  - 19 จากริทมาห์มาตั้งค่ายที่ริมโมนเปเรศ
  - 20 จากริมโมนเปเรศมาตั้งค่ายที่ลิปนาห์
  - 21 จากลิปนาห์มาตั้งค่ายที่ริสสาห์
  - 22 จากริสสาห์มาตั้งค่ายที่เคเฮลาธาห์
  - 23 จากเคเฮลาธาห์มาตั้งค่ายที่ภูเขาชะเฟอร์
  - 24 จากภูเขาชะเฟอร์มาตั้งค่ายฮาราดาห์
  - 25 จากฮาราดาห์มาตั้งค่ายที่มักเฮโลท
  - 26 จากมักเฮโลทมาตั้งค่ายที่ทาฮัท
  - 27 จากทาฮัทมาตั้งค่ายที่เทราห์
  - 28 จากเทราห์มาตั้งค่ายที่मितคาห์
  - 29 จากमितคาห์มาตั้งค่ายที่ฮัซโมนาห์
  - 30 จากฮัซโมนาห์มาตั้งค่ายที่โมเสโรท
  - 31 จากโมเสโรทมาตั้งค่ายที่เบเนยาอะคัน
  - 32 จากเบเนยาอะคันมาตั้งค่ายที่โฮร์ฮักกิดกาต
  - 33 จากโฮร์ฮักกิดกาตมาตั้งค่ายที่โยทบาราห์
  - 34 จากโยทบาราห์มาตั้งค่ายที่อับโรนาห์
  - 35 จากอับโรนาห์มาตั้งค่ายที่เอซีโอนเกเบอร์
  - 36 จากเอซีโอนเกเบอร์มาตั้งค่ายที่คาเดชในถิ่นกันดารคิน
  - 37 จากคาเดชมาตั้งค่ายที่ภูเขาสไรร์ ตรงชายแดนเอโดม
  - 38 อารอนปฏิเสธขึ้นไปบนภูเขาโฮร์ตามพระบัญชาขององค์พระผู้
เป็นเจ้า+และสิ้นชีวิตที่นั่น ในวันที่ หนึ่งเดือน ห้า
ปีที่ลี้ลีนับตั้งแต่ชนอิสราเอลออกมาจากอียิปต์
  - 39 เมื่ออารอนสิ้นชีวิตที่ภูเขาสไรร์นั้น มีอายุ 123 ปี

40ประมุขชาวคานาอันแห่งอาราด ผู้อาศัยอยู่ในเนเกบที่คานาอัน
ได้ข่าวว่าชนอิสราเอลยกมา 41จากภูเขาโฮร์
มาตั้งค่ายที่ศิลาโมนาห์42แล้ว ที่ปูโนน 43ถัดมาคือที่โฮโบท
44แล้วมาที่อียะอาบาริม (ตรงชายแดนโมอับ)
45จากที่นั่นมาตั้งค่ายที่ตีบอนกาด 46แล้วมาที่อัลโมนดึบลธาอิม
47แล้วมาที่เทือกเขาอาบาริมใกล้เนโบ 48จากอาบาริมมาตั้งค่าย
ณ ที่ราบโมอับริมแม่น้ำจอร์แดน ตรงข้ามเมืองเยรีโค
49ที่ซึ่งเขาทั้งหลายตั้งค่ายพักอยู่ริมแม่น้ำจอร์แดน
จากเบธเยซีโมทจดอาเบลชิติม
50ณ ที่ราบโมอับริมแม่น้ำจอร์แดน
ตรงข้ามเมืองเยรีโคนี้เององค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสส
51ให้แจ้งแก่ประชากรอิสราเอลว่า
"เมื่อเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปยังดินแดนคานาอัน
52จงขับไล่ชาว ดินแดนนั้นทั้งหมดออกไป และทำลายล้าง
รูปเคารพทั้งหมดของพวกเขา ไม่ว่าหินสลัก รูปเคารพ ที่หล่อขึ้น
สถานบูชา ณ ที่สูงของเขา 53เรายกดินแดนนี้ให้แก่เจ้า
จงเข้ายึดและอยู่อาศัย
54จงทอดฉลากแบ่งสรรที่ดินกันตามตระกูล
ที่ดินผืนใหญ่จะจับฉลากแบ่งกันในหมู่ตระกูลใหญ่
ส่วนที่ย่อมลงมาจะจับฉลากแบ่งกันในหมู่ตระกูลเล็ก
55แต่หากเจ้าทั้งหลายไม่ยอมขับไล่ประชากรที่อาศัยอยู่ที่นั่นออกไป
เสีย คนที่เหลื่ออยู่จะเป็นหอกข้างแคร่*ของเจ้า (33:55 * หรือ
"คนที่เหลื่ออยู่จะเป็นเสี้ยนทิ่มตา และหนามตำสีข้างของเจ้า")
56และเราจะกระทำกับเจ้าตาม
ที่เราคิดหมายไว้ว่าจะกระทำกับพวกเขา"

เขตแดนคานาอัน

34 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสส

2¹ให้แจ้งแก่ประชากรอิสราเอลว่า "เมื่อเจ้าทั้งหลาย เข้าสู่คานาอัน ดินแดน

ซึ่งจะแบ่งสรรยกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้านั้นจะมีพรมแดนดังนี้ 3ดินแดนทางใต้คือถิ่นกันดารคิน

ประชิดชายแดนเอโดมด้านตะวันออก

พรมแดนทางใต้จะเริ่มจากทะเลตาย 4¹ไหลลงมาผ่านช่องแคบ

แมงป่อง (อาครับบิม) ไปยังคิน ใต้สุดที่คาเดชบารเนีย

เรื่อยมาถึงฮาซาร์ัดดาร์ และอัสโมน 5จากอัสโมน

ไปตามลำแม่น้ำวาติแห่งอียิปต์สิ้นสุดลงที่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

6พรมแดนตะวันตกของเจ้าคือชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

7พรมแดนด้านเหนือของเจ้าเริ่มจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียนเรื่อยไป

ถึงภูเขาโฮร์ 8ไปยังเลโบซามัท ไปเซดัด 9เรื่อยถึงคีโฟรน

ไปจดฮาซาเรนน 10พรมแดนตะวันออกเริ่ม

จากฮาซาเรนนมาที่เซฟาม 11เรื่อยลงมาถึงริบลาคี

ด้านตะวันออกของอายิน

ไหลมาตามลาดเขาด้านตะวันออกของทะเลคินเนเรท (แกลิลี)

12แล้วเรื่อยมาตามแม่น้ำจอร์แดนสิ้นสุดที่ทะเลตาย"

13โมเสสสั่งชนอิสราเอลว่า

"นี่คืออาณาเขตที่ท่านทั้งหลายจะจับฉลากแบ่งสรรกรรมสิทธิ์กัน

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงบัญชาไว้ให้แบ่งกันในหมู่เก้าตระกูล

และครึ่งหนึ่งของหนึ่งตระกูลสายโยเซฟ 14เพราะตระกูลรูเบน

ภาคและครึ่งหนึ่งของมนัสเสห์ได้รับ

กรรมสิทธิ์ในดินแดนฟากตะวันออกของจอร์แดนตรงข้าม

เยรีโคแล้ว"15 สองตระกูล

และครึ่งตระกูลนี้ได้รับดินแดนทางฟากตะวันออกของจอร์แดนด้าน

เยรีโคแล้ว

- 16องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
17"ต่อไปนี้เป็นรายชื่อผู้ที่ทำหน้าที่จัดสรรกรรมสิทธิ์ในดินแดนคือ
อ ปุโรหิตเอเลอาซาร์ โยชูวาบุตรนูน 18
และผู้นำซึ่งได้รับแต่งตั้งจากแต่ละตระกูล เพื่อช่วยแบ่งสรร
19ได้แก่
คาเลบบุตรเยฟุนเนห์ จากตระกูลยูดาห์
20เชมุเอลบุตรอัมมีฮูด จากตระกูลสิเมโอน
21เอลีดาบุตรคิสโลน จากตระกูลเบนยามิน
22นัคคีบุตรโยกลี จากตระกูลดาน
23ฮันนี่เอลบุตรเอโฟด จากตระกูลมนัสเสห์
24เคมุเอลบุตรชิฟทาน จากตระกูลเอฟราอิม
25เอลีซาฟานบุตรปารนาค จากตระกูลเศบูลุน
26บิลทีเอลบุตรอัสซาน จากตระกูลอิสสาการ์
27 อาหิฮูดบุตรเซโลมี จากตระกูลอาเซอร์
28 เปตาเฮลบุตรอัมมีฮูด จากตระกูลนัฟทาลี
29คนเหล่านี้คือผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาให้จัดสรรกรรมสิทธิ์แก่ชนอิสราเอลในดินแดนคานาอัน

หัวเมืองของพวกเลวี

- 35 ณ ที่ราบโมอับริมแม่น้ำจอร์แดน ตรงข้ามเมืองเยรีโค
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
2"จงสั่งชนอิสราเอลให้ยกเมืองบางเมืองและทุ่งหญ้าโดยรอบให้แก่
ชาวเลวี 3เมืองเหล่านี้จะได้เป็นที่พักอาศัย ของเขาทั้งหลาย
และทุ่งหญ้าซึ่งรายรอบไว้สำหรับฝูงสัตว์ของเขา
4ทุ่งหญ้าของเขามีระยะห่าง 450 เมตร จากกำแพงเมืองทั้งสิ้นด้าน
5ฉะนั้นจะมีอาณาเขตโดยวัดเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสความยาว 900
เมตรทุกด้าน โดยมีเมืองอยู่ใจกลาง

เมืองลี้ภัย

6เจ้าจยกเมือง 6 แห่งให้แก่คนตระกูลเลวี

เพื่อเป็นเมืองลี้ภัยสำหรับผู้ที่ทำให้

คนตายโดยไม่เจตนาจะหนีไปลี้ภัย นอกจากนั้นจยกเมืองต่างๆ

ให้อีก 42 เมือง 7 ร ว ม 48 หัวเมืองและทุ่งหญ้ารายรอบ

8เมืองเหล่านี้อยู่ในภาคต่างๆ ของประชากร

คนตระกูลใหญ่มีหลายเมืองที่จะยกให้ชาวเลวี ตระกูลเล็ก

กว่ายกให้น้อยลง" 9องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับโมเสสว่า

10"จงบอกชนอิสราเอลว่า

เมื่อพวกเขาข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าสู่คานาอันแล้ว

11จงกำหนดเมืองลี้ภัยไว้

เพื่อผู้ที่ทำให้คนตายโดยไม่เจตนาจะหนีเข้าไปพักพิง

12เมืองเหล่านี้จะเป็นที่หลบภัยจากการแก้แค้นจากญาติของผู้ตาย

เพื่อมิให้ประหารจำเลย

จนกว่าจะถูกไต่สวนต่อหน้าที่ประชุมเสียก่อน

13เมืองทั้ง 6 นี้จะเป็นเมืองลี้ภัย 14โดยมี 3 แห่งตั้ง อยู่ ณ

ดินแดนคานาอันและอีก 3

แห่งอยู่ที่ปากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน 15เมืองลี้ภัยทั้ง 6

แห่งนี้ ไม่เพียงแต่เป็นที่หลบภัยของชาวอิสราเอลเท่านั้น

ยังสำหรับคนต่างด้าวและผู้สัญจรอีกด้วย

16แต่หากผู้ใดถูกทำร้ายถึงตายด้วยแท่งเหล็ก

ต้องถือเป็นฆาตกรรม ฆาตกรจะต้องถูกประหาร

17หรือหากผู้ตายถูกทำร้ายด้วยก้อนหินเป็นฆาตกรรม

ฆาตกรจะต้องตาย 18เช่นเดียวกับในกรณี ที่ใช้ไม้เป็นอาวุธ

19ผู้แก้แค้นจะสังหารฆาตกรได้เมื่อพบตัว

20ฉะนั้นหากผู้ใดฆ่าอีกคนหนึ่งด้วย ความมุ่งร้าย

โดยขว้างสิ่งใดใส่เขา หรือลอบทำร้ายเขา

21หรือชกต่อยเขาจนตาย คนนั้นเป็นฆาตกร จะถูกผู้ที่มา
แก้แค้นประหาร

22แต่หากเป็นอุบัติเหตุ ในกรณีที่มีการขว้างปาโดยไม่เจตนา

23หรือเหวี่ยง ก้อนหินไปถูกโดยมิได้มีเรื่องบาดหมาง

โดยไม่รู้ตัวว่าจะพลาดไปถูกเข้าและมีได้มุ่งทำร้ายคู่ต่อสู้

แต่คนนั้นก็ตายไป 24ประชากรจะตัดสินว่าเป็นอุบัติเหตุหรือไม่
และว่าจะมอบตัวจำเลยให้แก่ผู้แก้แค้นหรือไม่

25หากมตีมหาชนว่าเป็นอุบัติเหตุ

ก็จะช่วยป้องกันจำเลยพ้นจากมือผู้แก้แค้น

จำเลยจะได้รับอนุญาตให้พัก อาศัยที่เมืองลี้ภัย

เขาจะต้องอยู่ที่เมืองลี้ภัยนั้นจนจบจนปุโรหิตใหญ่ผู้ได้รับการเจิมด้วย

น้ำมันบริสุทธิ์สิ้นชีวิตลง 26หากจำเลยหนีออกจากเมืองลี้ภัย

27และผู้แก้แค้นพบเขาข้างนอกเมืองนั้นและฆ่าเขา

ไม่ถือเป็นฆาตกรรม

28เพราะจำเลยควรจะพักอยู่ในเมืองลี้ภัยจนจบจนปุโรหิตใหญ่สิ้นชีวิต

หลังจากนั้น เขาจึงสามารถกลับคืนภูมิลำเนาเดิมของตน

29นี่เป็นกฎถาวรสำหรับเจ้าทั้งหลายสืบไป

ทุกชั่วอายุไม่ว่าเจ้าอาศัยอยู่ที่ไหน

30ฆาตกรทุกคนจะต้องถูกประหาร

แต่ก็ต่อเมื่อมีพยานมากกว่าหนึ่งเสียง

หากมีพยานกล่าวหาเพียงเสียงเดียว จำเลย ไม่ต้องถูกประหาร

31ผู้ใดถูกตัดสินว่ากระทำฆาตกรรมจริงจะต้องถูกประหาร

ไม่มีการรับค่าไถ่ตัว จากเขา

32และไม่มีการรับสินไหมจากผู้ที่หนีไปอยู่ในเมืองลี้ภัย

เพื่อให้เขากลับคืนภูมิลำเนาก่อน ปุโรหิตใหญ่สิ้นชีวิต

33อย่าทำให้ดินแดนที่เจ้าอยู่แปดเปื้อนมลทิน

เพราะโลหิตทำให้แผ่นดินแปดเปื้อน

และไม่อาจชำระมลทินให้ดินแดนที่เปื้อนเลือดได้

นอกจากใช้โลหิตของผู้ที่ทำให้แผ่นดินเปื้อนเลือด

34เจ้าอย่าได้สร้างมลทินแก่แผ่นดินซึ่งเจ้าอาศัยอยู่และเราสถิตอยู่
เพราะเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่ท่ามกลางชนอิสราเอล"

มรดกของหญิงที่สมรส

36 หัวหน้าเชื้อสายกิเลอาด (แห่งวงศ์มาคีร์ ตระกูลมนัสเสห์
บุตรชายของโยเซฟ) มา พบ โมเสส

และหัวหน้าตระกูลต่างๆร้องเรียนว่า

2"องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา ให้ท่านจัดสรรที่

ดินโดยจับฉลากกันใน หมู่ประชากรอิสราเอล และให้ยกมรดกของ
เศโลเฟหัดญาติของเรา แก่บุตรสาวของเขา

3แต่หากพวกนางแต่งงานกับคนตระกูลอื่น

ที่ดินของพวกนางก็จะกลายเป็นของคนตระกูลที่นาง แต่งงานด้วย
ทำให้ที่ดินรวมของตระกูลเราลดลงไป

4และไม่ได้กลับคืนมาในปีกึ่งศตวรรษ"

5โมเสสจึงแถลงพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ต่อหน้าชุมชนอิ
สราเอลว่า "ที่พี่น้องตระกูลโยเซฟร้องเรียน มากก็สมควร

6องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาว่าบุตรสาวทั้งหลายของเศโลเฟหัด
จะแต่งงานกับใครก็ได้ตามใจชอบ

แต่ต้องเป็นคนในตระกูลเดียวกัน

7โดยวิธีนี้ที่ดินของตระกูลจะไม่มีส่วนใดตกเป็นของตระกูลอื่น

เพราะว่ามรดกของทุกตระกูลจะสืบทอดไปถาวรตามที่ได้รับการจัด
สรรครั้งแรก 8หญิงสาวทุกตระกูลของอิสราเอลที่เป็นทายาทรับ

มรดกจะต้องแต่งงานกับชาย ต ะกูลเดียวกัน

ที่ดินจึงจะไม่ตกเป็นของตระกูลอื่น 9โดยวิธีนี้ทรัพย์สิน

มรดกจะได้ไม่ย้ายมือไปยังตระกูลอื่น"

10บุตรสาวของเศโลเฟหัดจึงปฏิบัติตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่ง

ง โ ม เ ส ส 11ทั้งมาลาห์ ทิธซาร์ โสกลาห์

มิลคาห์และโนอาห์ บุตรสาวของเศโลเฟหัด
จึงแต่งงานกับลูกพี่ลูกน้องทางสายบิดา 12คือแต่งงานกับ
ชายในวงศ์ของตระกูลมนัสเสห์บุตรโยเซฟ
ทรัพย์สมบัติจึงยังคงอยู่ในวงศ์ตระกูล และเชื้อสายของบิดา
13เหล่านี้คือคำบัญชาและบทบัญญัติซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทา
นแก่ประชากรอิสราเอลผ่านทางโมเสส ณ
ที่ราบโมอับริมแม่น้ำจอร์แดนตรงข้ามเมืองเยรีโค